Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

1262

JE MAINTIENDRAI

Jaargang 1994

# 746

## Besluit van 6 oktober 1994 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van het Besluit van 29 juli 1994, houdende wijziging van het Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o. en het Formatiebesluit dagscholen m.b.o. in verband met nieuwe opleidingen in de sectoren techniek, landbouw en natuurlijke omgeving, economie en dienstverlening en gezondheidszorg (Stb. 612)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen van 30 september 1994, nr. 94038499/6010, directie Wetgeving en Juridische Zaken;

Gelet op artikel IV van het Besluit van 29 juli 1994, houdende wijziging van het Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o. en het Formatiebesluit dagscholen m.b.o. in verband met nieuwe opleidingen in de sectoren techniek, landbouw en natuurlijke omgeving, economie en dienstverlening en gezondheidszorg (Stb. 612);

Hebben goedgevonden en verstaan:

**Enig artikel**

Het Besluit van 29 juli 1994, houdende wijziging van het Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o. en het Formatiebesluit dagscholen m.b.o. in verband met nieuwe opleidingen in de sectoren techniek, landbouw en natuurlijke omgeving, economie en dienstverlening en gezondheidszorg (Stb. 612) treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst.

Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen is belast met de uitvoering van dit besluit dat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 6 oktober 1994

Beatrix

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen,
J. M. M. Ritzen

Uitgegeven de *vijfentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416704F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

# STAATSBLAD 1994, 747

**Tekstplaatsing van het Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o.**

*Verbetering*

Op blz. 4, Artikel 4, eerste lid, onder a, vervalt
«a1. het diploma v.b.o., mits
1°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in een moderne taal, wiskunde of natuurkunde en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken, of
2°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in twee van de vakken een moderne taal, wiskunde en natuurkunde, alsmede in één van de vakken theorie technische vakken, vaktekenen technische vakken en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,»

Op blz. 5, Artikel 4, tweede lid, na onderdeel a wordt ingevoegd:
a1. het diploma v.b.o., mits
1°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in een moderne taal, wiskunde of natuurkunde en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken, of
2°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in twee van de vakken een moderne taal, wiskunde en natuurkunde, alsmede in één van de vakken theorie technische vakken, vaktekenen technische vakken en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,

's-Gravenhage, 25 april 1995

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

51U0230
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1995

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 747

## Beschikking van de Minister van Justitie van 19 oktober 1994, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van het Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o., zoals dit laatstelijk is gewijzigd bij besluit van 29 juli 1994, Stb. 612

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel III van het besluit van 29 juli 1994, Stb. 612;

Besluit:

de tekst van het Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o., zoals dit laatstelijk is gewijzigd bij besluit van 29 juli 1994, Stb. 612, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 19 oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Uitgegeven de *vijfentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

417457F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

**Tekst van het Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o., zoals dit laatstelijk is gewijzigd bij koninklijk besluit van 29 juli 1994, Stb. 612**

**Inhoudsopgave:**


| | |
|---|---|
| **Hoofdstuk I.** | **Algemene Bepalingen** |
| Artikel 1. | Begripsbepalingen |
| **Hoofdstuk II.** | **Toelating en verwijdering** |
| Artikel 2. | Toelating |
| Artikel 3. | Toelaatbaarheid korte opleidingen en oriënterende en schakelende opleidingen |
| Artikel 4. | Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector techniek |
| Artikel 5. | Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector landbouw en natuurlijke omgeving |
| Artikel 6. | Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector economie |
| Artikel 7. | Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector dienstverlening en gezondheidszorg |
| Artikel 8. | Schorsing |
| Artikel 9. | Definitieve verwijdering |
| Artikel 10. | Beslistermijn bij bezwaar |
| **Hoofdstuk III.** | **Afdelingen en opleidingen** |
| Artikel 11. | Oriënterende en schakelende opleidingen |
| Artikel 12. | Afdelingen en opleidingen sector techniek |
| Artikel 13. | Afdelingen en opleidingen sector landbouw en natuurlijke omgeving |
| Artikel 14. | Afdelingen en opleidingen sector economie |
| Artikel 15. | Afdelingen en opleidingen sector dienstverlening en gezondheidszorg |
| Artikel 16. | Toepassing eindtermen nieuwe opleiding |
| **Hoofdstuk IV.** | **Vakantie** |
| Artikel 17. | Vakantie |
| **Hoofdstuk V.** | **Stages** |
| Artikel 18. | Stages |
| Artikel 19. | Stage-overeenkomst |
| Artikel 20. | Samenwerkingsovereenkomst |
| **Hoofdstuk VI.** | **Elders verzorgde cursussen** |
| Artikel 21. | Elders verzorgde cursussen |
| **Hoofdstuk VII.** | **Overgangs- en slotbepalingen** |
| Artikel 22. | Overgangsbepaling diploma's kort-m.b.o. |
| Artikel 23. | Overgangsbepaling toelaatbaarheidsvoorwaarden sector dienstverlening en gezondheidszorg |
| Artikel 24. | Inwerkingtreding |
| Artikel 25. | Citeertitel |

## STAATSBLAD 1993, 747

# Vaststelling tijdstip met ingang waarvan een nieuwe faseringsfactor als bedoeld in het Besluit verplichtstelling arbeidsveiligheids-rapport geldt

*Verbetering*

Op blz. 1 is de datum van ondertekening van Hare Majesteit de Koningin weggevallen.

Deze luidt als volgt:

's-Gravenhage, 22 december 1993

's-Gravenhage, 8 november 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416724F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

## HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

### Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit besluit wordt verstaan onder:

«Onze minister»: Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen en voor wat betreft het landbouwonderwijs, Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

«wet»: de Wet op het voortgezet onderwijs (Stb. 1986, 552),

«inspectie»: de inspectie, bedoeld in artikel 113 of artikel 114 van de wet,

«school»: een dagschool voor middelbaar beroepsonderwijs in de sector techniek, de sector landbouw en natuurlijke omgeving, de sector economie of de sector dienstverlening en gezondheidszorg,

«bevoegd gezag»: voor wat betreft:

a. een rijksschool: Onze minister,

b. een gemeentelijke school: het college van burgemeester en wethouders voor zover de raad niet anders bepaalt, en, indien de raad dit wenselijk oordeelt, met inachtneming van door hem te stellen regelen,

c. een andere openbare school: het krachtens de desbetreffende gemeenschappelijke regeling bevoegde orgaan, en

d. een bijzondere school: het schoolbestuur,

«praktijkschool»: het onderwijsinstituut waar, voor zover het de dienstverlening aan het onderwijs in de sector landbouw en natuurlijke omgeving betreft, korte en praktisch gerichte landbouwkundige cursussen worden gegeven, die aanvullend zijn voor het onderwijs dat aan een school wordt verzorgd,

«korte opleiding»: de opleiding, bedoeld in artikel 15a, derde lid, onderdeel a, van de wet,

«tussenopleiding»: de opleiding, bedoeld in artikel 15a, derde lid, onderdeel b, van de wet,

«lange opleiding»: de opleiding, bedoeld in artikel 15a, derde lid, onderdeel c, van de wet,

«oriënterende en schakelende opleiding»: de opleiding, bedoeld in artikel 15a, vierde lid, onderdeel a, van de wet,

«stagegever»: de rechtspersoon of de natuurlijke persoon bij wie de stage wordt doorlopen,

«stageleraar»: de leraar van de school waar de leerling is ingeschreven, belast met de begeleiding van de leerling tijdens de stage,

«stagebegeleider»: degene die, werkzaam bij en aangewezen door de stagegever, is belast met de begeleiding van de leerling,

«v.w.o.»: voorbereidend wetenschappelijk onderwijs,

«h.a.v.o.»: hoger algemeen voortgezet onderwijs,

«m.a.v.o.»: middelbaar algemeen voortgezet onderwijs,

«l.b.o.»: lager beroepsonderwijs, en

«v.b.o.»: voorbereidend beroepsonderwijs.

## HOOFDSTUK II. TOELATING EN VERWIJDERING

### Artikel 2. Toelating

1. Het bevoegd gezag beslist over de toelating.

2. Het bevoegd gezag kan het nemen van de beslissing over de toelating delegeren aan een door hem in te stellen toelatingscommissie waarvan in ieder geval een lid van de centrale directie en twee leraren deel uitmaken. Indien het betreft een school in twee of meer sectoren, maakt in ieder geval een leraar van elke sector deel uit van de toelatingscommissie.

3. Het bevoegd gezag regelt de bevoegdheden en de werkzaamheden van de toelatingscommissie.

4. Een leerling, komende van een andere school uit dezelfde afdeling, wordt bij toelating geplaatst in het leerjaar waarin deze op die school onderwijs had mogen volgen.

5. Tenzij het vierde lid van toepassing is, wordt een leerling niet tot een hoger leerjaar toegelaten indien deze naar het oordeel van het bevoegd gezag het onderwijs in het leerjaar waarvoor toelating wordt gevraagd, naar verwachting niet met voldoende resultaat zal kunnen volgen.

6. De toelating tot het eerste leerjaar kan niet voorwaardelijk geschieden.

7. In bijzondere gevallen kan het bevoegd gezag na goedkeuring door de inspectie afwijken van het bepaalde in de artikelen 3, 4, 5, 6 en 7.

8. Het bevoegd gezag kan een leerling die niet voldoet aan de toelaatbaarheidsvoorwaarden, bedoeld in de artikelen 4, 5, 6 en 7, toelaten tot een tussenopleiding of tot een lange opleiding, indien deze een oriënterende en schakelende opleiding heeft gevolgd die naar het oordeel van het bevoegd gezag naar inhoud en niveau daartoe geschikt is.

**Artikel 3. Toelaatbaarheid korte opleidingen en oriënterende en schakelende opleidingen**

1. Tot het eerste leerjaar van de korte opleidingen en tot de oriënterende en schakelende opleidingen kan als leerling slechts worden toegelaten degene die voor 1 oktober van het cursusjaar waarvoor toelating wordt gevraagd, de leeftijd van 16 jaren heeft bereikt.

2. Het bevoegd gezag stelt voor de toelating van leerlingen geen eisen aan de vooropleiding.

**Artikel 4. Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector techniek**

1. Tot het eerste leerjaar van de tussenopleidingen, behorend bij een afdeling in de sector techniek, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:

a. het diploma l.b.o. of het diploma v.b.o.,

a1. het diploma v.b.o., mits

1°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in een moderne taal, wiskunde of natuurkunde en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken, of

2°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in twee van de vakken een moderne taal, wiskunde en natuurkunde, alsmede in één van de vakken theorie technische vakken, vaktekenen technische vakken en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,

b. het diploma m.a.v.o.,

c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o.,

d. het diploma van een korte opleiding,

e. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of

f. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met c.

2. Tot het eerste leerjaar van de lange opleidingen, behorend bij een afdeling in de sector techniek, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:

a. het diploma l.b.o. mits

1°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in een moderne taal, wiskunde en natuurkunde en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken, of

2°. eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in twee van de vakken een moderne taal, wiskunde en natuurkunde alsmede

in een van de vakken vaktheorie of vaktekenen en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,

b. het diploma m.a.v.o.,

c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o.,

d. het diploma van een korte opleiding,

e. het diploma van een tussenopleiding,

f. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of

g. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met d.

**Artikel 5. Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector landbouw en natuurlijke omgeving**

1. Tot het eerste leerjaar van de tussenopleidingen, behorend bij een afdeling in de sector landbouw en natuurlijke omgeving, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:

a. het diploma l.b.o. mits eindexamen is afgelegd ten minste volgens het B-programma in vier vakken,

a1. het diploma v.b.o., mits eindexamen is afgelegd ten minste volgens het B-programma in vier vakken,

b. het diploma m.a.v.o.,

c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o.,

d. het diploma van een korte opleiding,

e. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of

f. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met c.

2. Tot het eerste leerjaar van de lange opleidingen, behorend bij een afdeling in de sector landbouw en natuurlijke omgeving, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:

a. het diploma l.b.o. mits

1°. eindexamen is afgelegd volgens het C-programma in een moderne taal, wiskunde en één van de vakken biologie, natuurkunde, scheikunde en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken, of

2°. eindexamen is afgelegd volgens het C-programma in een moderne taal en één van de vakken wiskunde, biologie, natuurkunde, alsmede in vakkennis/vakvaardigheid en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,

a1. het diploma v.b.o., mits

1°. eindexamen is afgelegd volgens het C-programma in een moderne taal, wiskunde en één van de vakken biologie, natuurkunde, scheikunde en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken, of

2°. eindexamen is afgelegd volgens het C-programma in een moderne taal en één van de vakken wiskunde, biologie, natuurkunde, alsmede in één van de vakken dierenhouderij, akkerbouw, bloembinden, aanleg en onderhoud, bloementeelt, groenteteelt, fruitteelt, boomteelt, bloembollenteelt, een keuze uit de studierichtingen van de verbrede vakrichting, levensmiddelentechnologie, bosbouw, techniek en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,

b. het diploma m.a.v.o. mits eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in wiskunde en ten minste volgens het D-programma in biologie of natuurkunde,

c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o., mits eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in wiskunde en ten minste volgens het D-programma in biologie of natuurkunde,

d. het diploma van een korte opleiding,

e. het diploma van een tussenopleiding,

f. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of

g. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met d.

**Artikel 6. Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector economie**

1. Tot het eerste leerjaar van de tussenopleidingen, behorend bij een afdeling in de sector economie, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:
a. het diploma l.b.o. of het diploma v.b.o.,
b. het diploma m.a.v.o.,
c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o.,
d. het diploma van een korte opleiding,
e. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of
f. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met c.
2. Tot het eerste leerjaar van de lange opleidingen, behorend bij een afdeling in de sector economie, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:
a. het diploma l.b.o. mits eindexamen is afgelegd volgens het C-programma in Nederlandse taal, een moderne taal en een van de vakken handelskennis, handelskennis I, handelskennis II, wiskunde, een tweede moderne taal, verkooppraktijk, kantoorpraktijk, machineschrijven, verkoopbevordering, warenkennis, reclametekenen/reclametheorie, etaleren en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,
a1. het diploma v.b.o., mits eindexamen is afgelegd volgens het C-programma in Nederlandse taal, een moderne taal en één van de vakken economie, bedrijfseconomie, bedrijfsadministratie, wiskunde, een tweede moderne taal, verkooppraktijk, kantoorpraktijk, machineschrijven, verkoopbevordering, warenkennis, reclametekenen, etaleren en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,
b. het diploma m.a.v.o.,
c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o.,
d. het diploma van een korte opleiding,
e. het diploma van een tussenopleiding,
f. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of
g. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met d.

**Artikel 7. Toelaatbaarheidsvoorwaarden sector dienstverlening en gezondheidszorg**

1. Tot het eerste leerjaar van de tussenopleidingen, behorend bij een afdeling in de sector dienstverlening en gezondheidszorg, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:
a. het diploma l.b.o. of het diploma v.b.o.,
b. het diploma m.a.v.o.,
c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o.,
d. het diploma van een korte opleiding,
e. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of
f. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met c.
2. Tot het eerste leerjaar van de lange opleidingen, behorend bij een afdeling in de sector dienstverlening en gezondheidszorg, kan als leerling slechts worden toegelaten degene die in het bezit is van:
a. het diploma l.b.o. mits eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in Nederlandse taal en twee andere vakken en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,

a1. het diploma v.b.o., mits eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in Nederlandse taal en twee andere vakken en ten minste volgens het B-programma in drie andere vakken,

b. het diploma m.a.v.o.,

c. het diploma m.a.v.o.-v.b.o.,

d. het diploma van een korte opleiding,

e. het diploma van een tussenopleiding,

f. een bewijs dat hij de eerste drie leerjaren van een school voor v.w.o. of van een school voor h.a.v.o. met gunstig gevolg heeft doorlopen, of

g. een ander door Onze minister aan te wijzen diploma dan de diploma's, genoemd in de onderdelen a tot en met d.

**Artikel 8. Schorsing**

1. Het bevoegd gezag kan met opgave van redenen een leerling voor een periode van ten hoogste een week schorsen.

2. Het besluit tot schorsing dient schriftelijk aan de betrokkene en, indien deze minderjarig is, ook aan zijn ouders, voogden of verzorgers, te worden bekendgemaakt.

3. Het bevoegd gezag stelt de inspectie van een schorsing van een minderjarige leerling voor een periode langer dan een dag schriftelijk en met opgave van redenen in kennis.

**Artikel 9. Definitieve verwijdering**

1. Het bevoegd gezag kan besluiten tot definitieve verwijdering van een leerling nadat deze en, indien deze minderjarig is, ook zijn ouders, voogden of verzorgers, in de gelegenheid is onderscheidenlijk zijn gesteld hierover te worden gehoord. Een leerling van een korte opleiding of van een oriënterende en schakelende opleiding wordt niet verwijderd op grond van onvoldoende vorderingen. Een leerling van een andere opleiding wordt op grond van onvoldoende vorderingen niet verwijderd in de loop van een schooljaar.

2. Definitieve verwijdering van een leerplichtige leerling geschiedt slechts na overleg met de inspectie. Hangende dit overleg kan de desbetreffende leerling worden geschorst.

3. Het bevoegd gezag stelt de inspectie van een definitieve verwijdering schriftelijk en met opgave van redenen in kennis.

**Artikel 10. Beslistermijn bij bezwaar**

1. Een besluit tot weigering van de toelating van een kandidaat-leerling of tot definitieve verwijdering van een leerling wordt schriftelijk en met opgave van redenen aan de betrokkene en, indien deze minderjarig is, ook aan zijn ouders, voogden of verzorgers, bekendgemaakt. Daarbij wordt tevens de inhoud van het tweede lid vermeld.

2. Binnen zes weken na de bekendmaking kan een belanghebbende bezwaar maken bij het bevoegd gezag.

3. Het bevoegd gezag beslist in overeenstemming met artikel 27 van de wet binnen vier weken na ontvangst van het bezwaarschrift, maar niet eerder dan nadat de kandidaat-leerling onderscheidenlijk de leerling en, indien deze minderjarig is, ook zijn ouders, voogden of verzorgers, in de gelegenheid zijn gesteld te worden gehoord en kennis hebben kunnen nemen van de op die besluiten betrekking hebbende adviezen of rapporten.

4. Tot de beslissing op het bezwaar wordt het besluit tot definitieve verwijdering opgeschort. Het bevoegd gezag kan de desbetreffende leerling gedurende de behandeling van het bezwaar de toegang tot de school ontzeggen.

## HOOFDSTUK III. AFDELINGEN EN OPLEIDINGEN

### Artikel 11. Oriënterende en schakelende opleidingen

1. Aan iedere school voor middelbaar beroepsonderwijs worden in elk geval oriënterende en schakelende opleidingen verzorgd.

2. Een oriënterende en schakelende opleiding omvat een samenhangend geheel van activiteiten, gericht op het voorbereiden van de leerling op de keuze voor een bepaalde sector of op het door de leerling verwerven van die kennis, vaardigheden en attitudes die noodzakelijk zijn ten einde te kunnen worden toegelaten tot een tussenopleiding of tot een lange opleiding.

### Artikel 12. Afdelingen en opleidingen sector techniek

De afdelingen in de sector techniek en de daarbij behorende lange opleidingen, tussenopleidingen en korte opleidingen zijn:

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 1. techniek | 1.1. werktuigbouwkunde<br>1.2. motorvoertuigen- en carrosserietechniek<br>1.3. elektrotechniek<br>1.4. bouwkunde<br>1.5. installatietechniek<br>1.6. technische informatica<br>1.7. fotonica<br>1.8. petroleum- en gasonderhoudstechniek | | 1.1. werktuigbouwkunde<br>1.2. motorvoertuigen- en carrosserietechniek<br>1.3. elektrotechniek<br>1.4. timmeren<br>1.5. metselen<br>1.6. installatietechniek |
| 2. weg- en waterbouwkunde | 2.1. grond-, water - en wegenbouw<br>2.2. geodesie | | |
| 3. proces- en laboratoriumtechniek | 3.1. procestechniek<br>3.2. laboratoriumtechniek<br>3.3. biologische laboratoriumtechniek<br>3.4. medische laboratoriumtechniek<br>3.5. chemische laboratoriumtechniek | 3.1. biologische laboratoriumtechniek<br>3.2. medische laboratoriumtechniek<br>3.3. chemische laboratoriumtechniek | 3.1. procestechniek |
| 4. nautische beroepen | 4.1. aankomend schipper Europese binnenwateren<br>4.2. haven en vervoer<br>4.3. baggeraar<br>4.4. baggeraarmachinist<br>4.5. baggeraarstuurman<br>4.6. maritiem officier in de zeevaart<br>4.7. scheepsbouw<br>4.8. stuurman/ werktuigkundige in de zeevisvaart (SW4)<br>4.9. stuurman/ werktuigkundige in de zeevisvaart (SW5) | 4.1. stuurman/ werktuigkundige kleine schepen | 4.1. matroos Rijn- en binnenvaart<br>4.2. haven en vervoer<br>4.3. bakschipper dekknecht<br>4.4. scheepstechnicus<br>4.5. schipper/ machinist met beperkt werkgebied<br>4.6. stuurman/ werktuigkundige in de zeevisvaart (SW6) |
| 5. operationele techniek | 5.1. operationele techniek | | 5.1. operationele techniek |

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 6. fijnmechanische techniek | 6.1. fijnmechanische techniek | | |
| 7. grafische techniek | 7.1. vormgeven<br>7.2. bedrijfsvoeren | | 7.1. grafische techniek |
| 8. fijne techniek | 8.1. metaalkunde<br>8.2. optiek<br>8.3. uurwerktechniek | | 8.1. assistent optiek |
| 9. instrument-techniek | 9.1. research instrumentmaken optiek<br>9.2. research instrumentmaken metaal<br>9.3. research instrumentmaken glas<br>9.4. research instrumentmaken lasertechniek | | |
| 10. edelsmeden | 10.1. goudsmeden<br>10.2. zilversmeden<br>10.3. juwelier<br>10.4. graveren | | 10.1. produktie-medewerker goudsmeden |
| 11. houtbewerking en woninginrichting | 11.1. complete woninginrichting<br>11.2. machinale timmerfabricage<br>11.3. meubelmaken<br>11.4. meubel-fabricage<br>11.5. meubelstofferen<br>11.6. woning-stofferen<br>11.7 houthandel | | 11.1. fijn houtbewerken |
| 12. beschermings- en afwerkings-technieken | 12.1. beschermings- en afwerkings-technieken | | 12.1. beschermings- en afwerkings-technieken |
| 13. luchtvaart-techniek | 13.1. vliegtuig-onderhouds-technicus op het mechanisch vakgebied<br>13.2. vliegtuig-onderhouds-technicus op het vakgebied avionica<br>13.3. vliegtuig-elektronicatechnicus<br>13.4. vliegtuig-bouwkunde<br>13.5. luchtvaart-dienstverlening<br>13.6. luchtvaart-logistiek | | 13.1. vliegtuig-onderhoudsmonteur |
| 14. mode en kleding | 14.1. middenkader medewerker in de confectie-industrie<br>14.2. breed-vakman maatkledingbedrijf<br>14.3. ondernemer maatkledingbedrijf | | 14.1. uitvoerend medewerker in de confectie-industrie<br>14.2. vakman maatkledingbedrijf |
| 15. wegenbouw-machinisten | 15.1. machinisten en aannemers | | |
| 16. brood- en banketbakken | 16.1. produktieleider industrieel bakkers-bedrijf<br>16.2. ondernemer midden- en klein-bakkersbedrijf | | 16.1. uitvoerend medewerker industrieel bakkersbedrijf<br>16.2. uitvoerend medewerker ambachtelijk brood- en banketbakken |

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 17. bedrijfs-management motorvoertuigen | 17.1. bedrijfs-management motor-voertuigen | | |
| 18. reclame- en presentatie-technieken | 18.1. reclame- en presentatie-technieken | | 18.1. toegepaste vormgeving |

**Artikel 13. Afdelingen en opleidingen sector landbouw en natuurlijke omgeving**

De afdelingen in de sector landbouw en natuurlijke omgeving en de daarbij behorende lange opleidingen, tussenopleidingen en korte opleidingen zijn:

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 1. plantenteelt | 1.1. kader-functionaris plantenteelt en management<br>1.2. kader-functionaris plantenteelt en handel<br>1.3. kader-functionaris plantenteelt en milieu | 1.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar groenteteelt<br>1.2. zelfstandig beroepsbeoefenaar bloementeelt<br>1.3. zelfstandig beroepsbeoefenaar potplantenteelt<br>1.4. zelfstandig beroepsbeoefenaar akkerbouw<br>1.5. zelfstandig beroepsbeoefenaar fruitteelt<br>1.6. zelfstandig beroepsbeoefenaar bollenteelt<br>1.7. zelfstandig beroepsbeoefenaar boomteelt<br>1.8. zelfstandig beroepsbeoefenaar handel in plantenteeltprodukten<br>1.9. zelfstandig beroepsbeoefenaar loonwerk<br>1.10. zelfstandig beroepsbeoefenaar paddestoelenteelt | 1.1. beginnend beroepsbeoefenaar plantenteelt |
| 2. veehouderij | 2.1. kader-functionaris veehouderij en management<br>2.2. kader-functionaris veehouderij en handel<br>2.3. kader-functionaris veehouderij en milieu<br>2.4. kader-functionaris kwaliteitszorg vleesketen | 2.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar melkveehouderij<br>2.2. zelfstandig beroepsbeoefenaar varkenshouderij<br>2.3. zelfstandig beroepsbeoefenaar pluimveehouderij<br>2.4. zelfstandig beroepsbeoefenaar kwaliteitszorg vee en vlees | 2.1. beginnend beroepsbeoefenaar veehouderij |

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 3. levensmiddelen-technologie | 3.1. kader-functionaris levensmiddelen-technologie en produkttechnologie<br>3.2. kader-functionaris levensmiddelen- en milieutechnologie<br>3.3. kader-functionaris mengvoeder-industrie<br>3.4. kader-functionaris levensmiddelen-technologie en produktcontrole<br>3.5. kader-functionaris levensmiddelen-technologie en kwaliteitszorg<br>3.6. kader-functionaris kwaliteitszorg vlees-keten | 3.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar levensmiddelen-technologie<br>3.2. zelfstandig beroepsbeoefenaar kwaliteitszorg vlees en vleesverwerking | 3.1. beginnend beroepsbeoefenaar levensmiddelen-technologie |
| 4. bloemschikken | 4.1. kader-functionaris bloem-schikken | 4.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar bloemendetailhandel<br>4.2. zelfstandig beroepsbeoefenaar tuincentrum<br>4.3. zelfstandig beroepsbeoefenaar handel in planten-teeltprodukten | 4.1. beginnend beroepsbeoefenaar bloemschikken |
| 5. dierverzorging en veterinaire ondersteuning | 5.1. kader-functionaris dier-verzorging<br>5.2. kader-functionaris veteri-naire ondersteuning | 5.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar dierverzorging | 5.1. beginnend beroepsbeoefenaar dierverzorging |
| 6. biologisch dyna-mische land- en tuinbouw | 6.1. kader-functionaris biolo-gisch dynamische land- en tuinbouw | 6.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar biologisch dynami-sche land- en tuinbouw | 6.1. beginnend beroepsbeoefenaar biologisch dynamische land- en tuinbouw |
| 7. paardenhouderij en paardesport | 7.1. kader-functionaris paarde-sport<br>7.2. kader-functionaris paarden-houderij en manage-ment<br>7.3. kader-functionaris paarden-houderij en paarde-sport | 7.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar paardenhouderij<br>7.2. zelfstandig beroepsbeoefenaar paardenhouderij en paardesport | 7.1. beginnend beroepsbeoefenaar paardenhouderij en paardesport |
| 8. groene ruimte | 8.1. kader-functionaris groen-beheer<br>8.2. kader-functionaris land-, water- en milieube-heer<br>8.3. kader-functionaris bos- en natuurbeheer | 8.1. zelfstandig beroepsbeoefenaar klein groen<br>8.2. zelfstandig beroepsbeoefenaar groot groen<br>8.3. zelfstandig beroepsbeoefenaar land, water en milieu<br>8.4. zelfstandig beroepsbeoefenaar tuincentrum | 8.1. beginnend beroepsbeoefenaar groene ruimte |

## Artikel 14. Afdelingen en opleidingen sector economie

De afdelingen in de sector economie en de daarbij behorende lange opleidingen, tussenopleidingen en korte opleidingen zijn:

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 1. administratie | 1.1. bedrijfsadministratie<br>1.2. secretariaat<br>1.3. economisch-juridisch<br>1.4. commerciële dienstverlening | | 1.1. bedrijfsadministratie<br>1.2. secretariaat |
| 2. handel | 2.1. commerciële dienstverlening<br>2.2. detailhandel | | 2.1. detailhandel |
| 3. toerisme en recreatie | 3.1. middelbaar toeristisch en recreatief onderwijs | | |
| 4. horeca | 4.1. manager horeca-ondernemer | | 4.1. basiskok<br>4.2. gastheer en gastvrouw<br>4.3. horeca-medewerker |
| 5. slagerij en vleessector | 5.1. leidinggevende in de vleesverwerkende industrie<br>5.2. ondernemer slagersbedrijf | | |
| 6. levensmiddelenhandel | 6.1. levensmiddelenhandel | | |
| 7. textielhandel | 7.1. ondernemer in de textielhandel en middenkaderfuncties in de textielhandel en textielindustrie | | |

## Artikel 15. Afdelingen en opleidingen sector dienstverlening en gezondheidszorg

De afdelingen in de sector dienstverlening en gezondheidszorg en de daarbij behorende lange opleidingen, tussenopleidingen en korte opleidingen zijn:

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 1. dienstverlening en gezondheidszorg | 1.1. sociaal pedagogisch werker<br>1.2. sociaal cultureel werker<br>1.3. sociaal juridische dienstverlening<br>1.4. activiteitenbegeleiding<br>1.5. verzorging | | 1.1. verzorging |
| 2. mode en kleding | 2.1. mode en kleding | | |
| 3. assisterende beroepen in de gezondheidszorg | 3.1. apothekersassistent<br>3.2. doktersassistent<br>3.3. tandartsassistent | | |
| 4. uiterlijke verzorging | 4.1. haarverzorging<br>4.2. schoonheidsverzorging<br>4.3. voetverzorging | | 4.1. haarverzorging |
| 5. facilitaire dienstverlening | 5.1. facilitaire dienstverlening | | 5.1. facilitaire dienstverlening |

| a. afdelingen | b. lange opleidingen | c. tussenopleidingen | d. korte opleidingen |
|---|---|---|---|
| 6. sport en bewegen | 6.1. sport en bewegen | | |
| 7. verpleging | 7.1. verpleging | | |

**Artikel 16. Toepassing eindtermen nieuwe opleiding**

Bij de vaststelling van de eindtermen, bedoeld in artikel 17 van de wet, van een nieuwe opleiding, bepaalt Onze minister, vooruitlopend op de wijziging van het Inrichtingsbesluit m.b.o.:

1. tot welke afdeling die opleiding behoort, en
2. vanaf welke datum de scholen waaraan de desbetreffende afdeling verbonden is, die opleiding mogen verzorgen.

## HOOFDSTUK IV. VAKANTIE

**Artikel 17. Vakantie**

1. De tijd die per cursusjaar ten hoogste voor vakantie van de leerlingen mag worden besteed, bedraagt bij een vijfdaagse schoolweek 60 schooldagen.
2. Onder schooldag wordt verstaan elke dag van de week met uitzondering van de zaterdag en de zondag. Niet tot schooldagen worden gerekend nieuwjaarsdag, tweede paasdag, hemelvaartsdag, tweede pinksterdag, de beide kerstdagen en nationale feestdagen.
3. Indien aan een bijzondere school onderwijs wordt gegeven, gebaseerd op een levensbeschouwing volgens welke andere dan de in het tweede lid, tweede volzin, genoemde dagen als feestdagen worden aangemerkt, kunnen in plaats daarvan ten hoogste zes andere dagen niet tot de schooldagen worden gerekend.

## HOOFDSTUK V. STAGES

**Artikel 18. Stages**

Een stage wordt doorlopen op een of meer stageplaatsen, ter beschikking gesteld door een of meer stagegevers.

**Artikel 19. Stage-overeenkomst**

1. Het bevoegd gezag sluit met de leerling en de stagegever te zamen een schriftelijke stage-overeenkomst waaruit blijkt dat de leerling leeractiviteiten ontplooit in het kader van het schoolwerkplan.
2. De stage-overeenkomst bevat in elk geval:

a. de leeractiviteiten die de leerling bij de aangewezen stagegever op een of meer bepaalde stageplaatsen moet ontplooien,

b. de aanvangsdatum, de einddatum en de tijden van de in onderdeel a bedoelde leeractiviteiten,

c. een regeling voor de begeleiding van de leerling bij de stagegever waarin in elk geval duidelijk wordt gemaakt welk aandeel in de begeleiding door de stageleraar onderscheidenlijk door de stage-begeleider wordt verzorgd,

d. de wijze waarop de stagegever bij de beoordeling van de leeractiviteiten van de leerling wordt betrokken, en

e. een regeling die de inspectie in staat stelt toezicht te houden op de leeractiviteiten die door de leerling bij de stagegever worden ontplooid.

3. De stage-overeenkomst bepaalt wie de verzekering zal sluiten tegen het financiële risico van ongevallen en tegen wettelijke aansprakelijkheid van de leerling voor de tijd dat deze zich bevindt bij de stagegever, en ten laste van wie de te betalen premie zal komen indien een zodanige verzekeringsovereenkomst zal worden gesloten.

4. Indien de leerling minderjarig is, dient de stage-overeenkomst door zijn ouders, voogden of verzorgers te worden ondertekend.

**Artikel 20. Samenwerkingsovereenkomst**

Met het oog op de stage kan het bevoegd gezag ten behoeve van de leerlingen een schriftelijke samenwerkingsovereenkomst met een of meer stagegevers aangaan, waarin mede een of meer onderdelen van de stage-overeenkomst worden opgenomen.

## HOOFDSTUK VI. ELDERS VERZORGDE CURSUSSEN

**Artikel 21. Elders verzorgde cursussen**

Bij ministeriële regeling kan voor de opleidingen die behoren tot de sector landbouw en natuurlijke omgeving, het aantal cursusweken worden bepaald, dat een leerling moet volgen op praktijkscholen.

## HOOFDSTUK VII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

**Artikel 22. Overgangsbepaling diploma's kort-m.b.o.**

Voor de toepassing van de artikelen 4, 5, 6 en 7, wordt een diploma, verkregen aan een inrichting voor voortgezet onderwijs waaraan het nieuw vervolg/beroepsonderwijs wordt gegeven, gelijkgesteld met een diploma van een daarmee verwante korte opleiding.

**Artikel 23. Overgangsbepaling toelaatbaarheidsvoorwaarden sector dienstverlening en gezondheidszorg**

In afwijking van het bepaalde in artikel 7, tweede lid, onderdeel a, geldt voor de lange opleidingen, behorend bij de afdelingen dienstverlening en gezondsheidszorg, mode en kleding, uiterlijke verzorging en civiele en consumptieftechnische diensten, tot 1 augustus 1993 als toelaatbaarheids-voorwaarde:

het diploma l.b.o. of v.b.o., mits eindexamen is afgelegd ten minste volgens het C-programma in Nederlandse taal en een ander vak en ten minste volgens het B-programma in vier andere vakken.

**Artikel 24. Inwerkingtreding**

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

**Artikel 25. Citeertitel**

Dit besluit kan worden aangehaald als «Inrichtingsbesluit dagscholen m.b.o.».

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 748

## Besluit van 6 oktober 1994 tot wijziging van het Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening in verband met de uitbreiding van verlof voor vakbondsaktiviteiten

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 augustus 1994, Directoraat-Generaal Sociale Zekerheid, Hoofddirectie Bijstand en Voorzieningen, nr. DGSZ/HBV/SW/BBV/44437;

Gelet op artikel 30 van de Wet Sociale Werkvoorziening;

De Raad van State gehoord (advies van 5 september 1994, no. W12.94.0517);

Gezien het nader rapport van onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 29 september 1994, Directoraat-Generaal Sociale Zekerheid, Hoofddirectie Bijstand en Voorzieningen, nr. DGSZ/HBV/SW/BBV/46479;

Hebben goedgevonden en verstaan:

**Artikel 1**

Artikel 29 van het Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening[1] wordt vervangen door:

**Artikel 29**

1. Aan de werknemer die lid is van een organisatie van werknemers die is aangesloten bij een centrale werknemersorganisatie als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder b, van de wet wordt, tenzij het belang van de werkzaamheden van het werkverband daarvoor een beletsel vormt, bijzonder verlof toegestaan voor het op uitnodiging van die organisatie van werknemers deelnemen aan:
   a. een vergadering;
   b. een cursus.
2. Aan de werknemer bedoeld in het eerste lid die krachtens de ordening geldend bij de centrale werknemersorganisatie tevens is aangewezen ter behartiging van de belangen van de werknemers in de sociale werkvoorziening wordt, tenzij het belang van de werkzaamheden van het werkverband daarvoor een beletsel vormt, bijzonder verlof toegestaan voor:

a. het uitoefenen van een functie binnen een organisatie van werknemers;

b. het op uitnodiging van een organisatie van werknemers deelnemen aan een cursus.

3. Onze Minister bepaalt het buitengewoon verlof dat voor activiteiten, genoemd in het eerste en tweede lid, ten hoogste kan worden toegestaan.

[1] Stb. 1991, 765, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 15 juli 1994, Stb. 579

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

**Artikel 2**

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1995.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 6 oktober 1994

Beatrix

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. P. W. Melkert

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416767F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

## NOTA VAN TOELICHTING

In artikel 29 van het Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening is bepaald dat aan een werknemer die een kaderfunctie in een werknemersorganisatie uitoefent bijzonder verlof wordt toegestaan.

In het centraal overleg sociale werkvoorziening is overeengekomen dat ook een werknemer die lid is van een werknemersorganisatie, maar geen kaderfunctie uitoefent, bijzonder verlof dient te worden toegestaan voor het deelnemen in het kader van dat lidmaatschap aan een vergadering of aan een cursus. Het bijzondere verlof voor vakbondsleden is geregeld in het eerste lid en voor vakbondsleden met een kaderfunctie in het tweede lid.

In de Regeling rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening zal een maximum hiervoor worden aangegeven.

Het besluit brengt geen extra financiële lasten voor het Rijk of gemeenten met zich mee, aangezien het hier een formalisering betreft van de bestaande praktijk.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. P. W. Melkert

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 749

## Besluit van 28 september 1994 tot wijziging van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken in verband met de intrekking van het Arbeidsovereenkomstenbesluit

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken van 28 juli 1994, nr. HDBZ/AB-U749/94, Hoofddirectie Dienst Buitenlandse Zaken, Bureau Arbeidsverhoudingen en Beleidsprojecten;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet;

De Raad van State gehoord (advies van 13 september 1994, no. W02.94.0485);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Buitenlandse Zaken van 22 september 1994, nr. HDBZ/AB-908/94, Hoofddirectie Dienst Buitenlandse Zaken, Bureau Arbeidsverhoudingen en Beleidsprojecten;

Hebben goedgevonden en verstaan:

**ARTIKEL I**

Het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken[1] wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel d worden de woorden «door, namens of met machtiging van» vervangen door: door of namens.
2. Onderdeel f vervalt; de onderdelen g tot en met j worden vernummerd tot f tot en met i.

B

In artikel 5, tweede lid, onderdeel b, vervalt de zinsnede «hier te lande of», en worden de woorden «door, namens of met machtiging van» vervangen door: door of namens.

C

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid vervallen de onderdelen c en d, wordt onderdeel «e» vernummerd tot d, en wordt een nieuw onderdeel c toegevoegd, luidend:

c. tijdelijke ambtenaren van de DBZ in de zin van artikel 17, eerste lid, onder c, in de gevallen bedoeld in artikel 113a, vijfde lid;.

2. Aan het eerste lid wordt een nieuw onderdeel e toegevoegd, luidend:

e. anderen dan de onder a tot en met d genoemden die door of namens Onze Minister tijdelijk bij het departement zijn tewerkgesteld.

3. In het tweede lid worden de onderdelen b, c en d vernummerd tot c, d en e, en wordt een nieuw onderdeel b toegevoegd, luidend:

b. tijdelijke ambtenaren van de DBZ in de zin van artikel 17, eerste lid, onder c;.

4. In het tweede lid, onderdeel c, worden de woorden «door, namens of met machtiging van» vervangen door: door of namens.

5. Het derde lid komt als volgt te luiden:

3. Bij de vertegenwoordigingen van het Koninkrijk in het buitenland kunnen voorts ter verdere verwezenlijking van de in artikel 6 genoemde taak

a. in overeenstemming met Onze Minister worden gedetacheerd ambtenaren van een ander ministerie, wier detachering geschiedt door Onze Minister, hoofd van het betrokken ministerie;

b. werknemers, bedoeld in artikel 114, vierde lid, werkzaam zijn.

6. In het achtste lid wordt «derde lid» vervangen door: derde lid, onder a,.

D

In artikel 11, derde lid, wordt «in het buitenland geplaatste ambtenaar van de DBZ» vervangen door: in het buitenland geplaatste overplaatsbare ambtenaar van de DBZ.

E

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na «Onze Minister draagt» een komma ingevoegd en vervalt «en b» en wordt na «in het buitenland» de zinsnede toegevoegd: alsmede degenen, bedoeld onder b van dat lid,.

2. In het tweede lid vervalt de zinsnede «en op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst genomen werknemers».

F

Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de punt aan het eind van onderdeel b gewijzigd in een puntkomma en wordt een onderdeel c toegevoegd, luidend:

c. op tijdelijke ambtenaren van de DBZ voorts hoofdstuk XVIIA van toepassing is.

2. In het derde lid vervalt «alle».

G

Het opschrift van hoofdstuk IV komt te luiden: Hoofdstuk IV. Overplaatsbare, niet-overplaatsbare en tijdelijke ambtenaren van de DBZ.

H

Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onder b, wordt de punt gewijzigd in een puntkomma en wordt een onderdeel c toegevoegd, luidend:

c. tijdelijke ambtenaren van de DBZ, zijnde ambtenaren van de DBZ die hier te lande voor een bepaalde periode zijn aangesteld om tijdelijk te worden toegevoegd aan één van de vertegenwoordigingen van het Koninkrijk in het buitenland.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Of een ambtenaar van de DBZ een overplaatsbaar, een niet-overplaatsbaar dan wel een tijdelijk ambtenaar van de DBZ is, blijkt uit de akte van aanstelling.

3. Het derde lid komt te luiden:

3. Onze Minister bepaalt of een functie wordt vervuld door een overplaatsbaar, niet-overplaatsbaar dan wel tijdelijk ambtenaar van de DBZ. Onze Minister kan ter zake nadere regelen stellen.

4. Het vierde lid vervalt.

I

Na Hoofdstuk XVII wordt een nieuw Hoofdstuk XVIIA toegevoegd, luidend:

## HOOFDSTUK XVIIA. TIJDELIJKE AMBTENAREN VAN DE DBZ

### Artikel 113a. Tijdelijke ambtenaren van de DBZ

1. Naast de in het eerste lid, aanhef en onder c, van artikel 16 van toepassing verklaarde bepalingen van dit reglement, zijn op tijdelijke ambtenaren van de DBZ van overeenkomstige toepassing de artikelen 18, vierde lid, onder b, 19, eerste lid, 25, 26, 27, 28, 30, tiende lid, 33 en 45, alsmede de hoofdstukken IX tot en met XVI, met dien verstande dat

a. in afwijking van artikel 48, eerste lid, de salarisschaal welke voor de tijdelijke ambtenaren van de DBZ zal gelden wordt vastgesteld met overeenkomstige toepassing van het BBRA 1984;

b. telkens voor «overplaatsbaar ambtenaar» dient te worden gelezen: tijdelijk ambtenaar;

c. telkens voor «waar ook ter wereld» dient te worden gelezen: het gebied waarin de desbetreffende vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland is gevestigd;

d. in artikel 98, eerste lid, voor «overtolligheid» dient te worden gelezen: opheffing van zijn functie dan wel wegens overtolligheid.

2. Aanstelling van de tijdelijke ambtenaar van de DBZ geschiedt in tijdelijke dienst voor een bepaalde duur; deze duur is ten hoogste een periode van vier jaren.

3. Het dienstverband eindigt na het verstrijken van de in het tweede lid bedoelde duur.

4. Na het verstrijken van de in het tweede lid bedoelde duur kan, indien het belang van de dienst daarmede wordt gediend, een nieuwe aanstelling op grond van dat lid worden verleend.

5. In bijzondere gevallen kan een tijdelijk ambtenaar van de DBZ, voorafgaande aan zijn uitzending dan wel na beëindiging van de uitzending, tijdelijk worden belast met werkzaamheden op het departement.

J

Het opschrift van hoofdstuk XVIII komt te luiden: Hoofdstuk XVIII. Plaatselijke indienstneming op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht van werknemers voor werkzaamheden bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland.

K

In hoofdstuk XVIII vervalt de paragraafindeling.

L

Artikel 114 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «hier te lande dan wel bij vertegenwoordigingen» vervangen door: bij een vertegenwoordiging.

2. In het tweede lid wordt «der vertegenwoordigingen» vervangen door: vertegenwoordiging, en vervalt de zinsnede «door een vanuit Nederland uit te zenden, dan wel».

3. Een vierde lid wordt toegevoegd, luidend:

4. Ter ondersteuning van een gedetacheerde ambtenaar als bedoeld in artikel 8, derde lid, onder a, kan door Onze Minister, hoofd van het betrokken ministerie, in overeenstemming met Onze Minister, aan het hoofd van een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland machtiging worden verleend tot het in dienst nemen van een werknemer op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht voor werkzaamheden bij die vertegenwoordiging. De in de vorige volzin bedoelde werknemers worden met betrekking tot hun dienstverrichtingen gelijkgesteld met degenen die tot de DBZ behoren. De bepalingen van dit reglement welke van toepassing zijn op werknemers behorende tot de DBZ, zijn op hen van overeenkomstige toepassing.

M

Artikel 116 wordt als volgt gewijzigd:

1. De tekst van onderdeel b wordt voorafgegaan door de zinsnede «indien artikel 114, eerste lid, van toepassing is:».

2. Onderdeel c wordt vernummerd tot onderdeel d.

3. Er wordt een nieuw onderdeel c toegevoegd, luidend:

c. indien artikel 114, vierde lid, van toepassing is: zich te gedragen naar de voorschriften en aanwijzingen welke hem door of namens Onze Minister, hoofd van het betrokken ministerie, worden gegeven, onverminderd het gestelde in artikel 12, eerste en tweede lid.

N

In artikel 117, eerste lid, vervalt de zinsnede «, behorende tot de Dienst Buitenlandse Zaken,» en wordt een derde lid toegevoegd, luidend:

3. De op de voet van artikel 114 indienstgenomen werknemer legt de in het eerste en tweede lid bedoelde eed of belofte alleen af, indien de door deze te vervullen functie zulks, naar het oordeel van het hoofd van de desbetreffende vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland, wettigt.

O

In artikel 118, onderdeel h, vervalt de zinsnede «en van het AOB».

P

Artikel 119 vervalt.

Q

Artikel 120 vervalt.

R

Artikel 121 vervalt.

S

Artikel 122 vervalt.

T

Artikel 123 vervalt.

U

Artikel 124 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het opschrift komt te luiden: Toepasselijke bepalingen

2. In het eerste lid gaat de aanhef luiden: Naast de in artikel 16, derde lid, van toepassing verklaarde hoofdstukken van dit reglement,.

3. De onderdelen a en b worden vernummerd tot b en c; er wordt een nieuw onderdeel a toegevoegd, luidend:

a. zijn van toepassing de artikelen 1637g, 1637h, 1638f, 1638g, 1639l, eerste lid, 1639n, 1639o, eerste lid, 1639p, 1639q, 1639r, eerste, vijfde, zesde en zevende lid, 1639s, 1639t, 1639u, van het Burgerlijk Wetboek, alsmede.

4. Onderdeel b komt te luiden:

b. de in artikel 131 van dit reglement genoemde bepalingen en.

5. De tekst van onderdeel c wordt voorafgegaan door «zijn van overeenkomstige toepassing».

6. Aan de opsomming in onderdeel c wordt toegevoegd: artikel 26, eerste lid en tweede lid, eerste zinsdeel;.

7. In het tweede lid wordt de zinsnede «opgesomde artikelen van het AOB en van dit reglement» vervangen door: bedoelde bepalingen.

V

In artikel 125, eerste lid, vervalt de zinsnede «op de voet van artikel 124 in dienst genomen».

W

In artikel 126 vervalt de zinsnede «op de voet van artikel 124 in dienst genomen».

X

In artikel 128, eerste lid, vervalt de zinsnede «,bedoeld in artikel 124,».

Y

In artikel 130 vervalt in het eerste lid de zinsnede «bedoeld in artikel 124,», en vervalt in het vierde lid de zinsnede «in artikel 124 bedoelde».

Z

Artikel 131 komt als volgt te luiden:

**Artikel 131. Nadere regeling van de rechtspositie van plaatselijk indienstgenomen werknemers**

1. Onze Minister stelt een regeling vast ter nadere bepaling van de rechtspositie van plaatselijk indienstgenomen werknemers.
2. De werknemer wordt, zo mogelijk vóór de indiensttreding, schriftelijk in kennis gesteld van de hoofdpunten van zijn rechtspositie; indien de werknemer de Nederlandse taal niet machtig is, geschiedt dit in een taal welke in het internationale verkeer ter plaatse gebruikelijk is.
3. De in het eerste lid bedoelde regeling heeft ten minste betrekking op:
- indienstneming voor bepaalde of onbepaalde tijd, al dan niet met een proeftijd;
- bedrijfsgeneeskundige begeleiding;
- uitbetaling van het loon;
- vervallen van het recht op loon;
- betaling van loon tijdens ziekte;
- aanspraken bij ontslag of overlijden tengevolge van ziekte ontstaan in en door de dienst;
- zwangerschaps- en bevallingsverlof;
- plichtsverzuim en disciplinaire straffen;
- einde, beëindiging en opzegging van de arbeidsovereenkomst;
- uitreiking van een getuigschrift;
- uitkering na overlijden;
- bekendstelling van regelingen waarin zijn rechtspositie is neergelegd, alsmede van wijzigingen daarin.

AA

Artikel 142 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het tweede lid, onder a, worden de onderdelen 3° tot en met 7° vernummerd tot: 4° tot en met 8°.
2. In het tweede lid, onder a, wordt een nieuw onderdeel 3° toegevoegd, luidend:
3° tijdelijke ambtenaren van de DBZ;.
3. In het tweede lid, onder c, wordt «7°» vervangen door: 8°.
4. In het tweede lid, onder d, vervalt: «(Stb. 1931, 248)».

BB

Artikel 144 wordt als volgt gewijzigd:
1. De tekst in het eerste lid, onder a, ten 1°, wordt vervangen door: overplaatsbare, niet-overplaatsbare en tijdelijke ambtenaren van de DBZ;.
2. In het eerste lid, onder a, worden de onderdelen 5° en 6° vernummerd tot: 6° en 7°, en wordt een nieuw onderdeel 5° toegevoegd, luidend:
5° ingevolge artikel 114, vierde lid, bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht indienstgenomen werknemers;.
3. In het eerste lid, onder a, wordt in het nieuwe onderdeel 7° de verwijzing naar ten 5° vernummerd tot 6°.
4. In het eerste lid, onder b, wordt na «handeling» een komma toegevoegd, en de passage «als bedoeld in artikel 8, achtste lid» wordt vervangen door:
1° als bedoeld in artikel 8, achtste lid,
2° genomen ten aanzien van werknemers als bedoeld in artikel 114, vierde lid.

CC

Artikel 145, eerste lid, onder b, wordt als volgt gewijzigd: de zinsnede «artikel 8, derde lid», wordt vervangen door: «artikel 8, derde lid, onder a».

## ARTIKEL II. OVERIGE EN OVERGANGSBEPALINGEN

1. De in artikel I, onderdeel Z, bedoelde regeling omvat ten tijde van de inwerkingtreding van dit besluit de bepalingen overeenkomstig het Arbeidsovereenkomstenbesluit zoals dit luidde op 31 december 1994, voor zover die bepalingen van overeenkomstige toepassing werden verklaard in artikel 124, eerste lid, onder a, van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken zoals dat luidde vóór de inwerkingtreding van dit besluit. Daarbij is het gestelde in artikel 124, tweede lid, van dat reglement onverminderd van toepassing.
2. De in artikel 120 van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken, zoals dat luidde vóór de inwerkingtreding van dit besluit, bedoelde werknemers die voor een bepaalde periode in dienst genomen zijn, worden aangesteld als tijdelijke ambtenaren van de DBZ, bedoeld in artikel 113a. De datum waarop die aanstelling eindigt is de datum waarop de oorspronkelijke arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht zou eindigen.
3. Arbeidsovereenkomsten welke door, namens of in overeenstemming met Onze Minister zijn gesloten op de voet van artikel 124 van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken zoals dat luidde vóór de inwerkingtreding van dit besluit, worden geacht te zijn gesloten op de voet van dat reglement zoals dat luidt ingevolge dit besluit.

## ARTIKEL III

[1] Stb. 1986, 611, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 12 april 1994, Stb. 310

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1995, en werkt voor artikel I, onderdeel D, F, eerste lid, G, H, I, AA en BB, eerste lid, terug tot en met 1 november 1994.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 28 september 1994

Beatrix

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. A. F. M. O. van Mierlo

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416779F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

## NOTA VAN TOELICHTING

## I. ALGEMENE TOELICHTING

### A. Algemeen

Het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken (RDBZ) verwijst in een aantal gevallen naar bepalingen van het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB). Het gaat daarbij om bepalingen betreffende de volgende categorieën op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht indienstgenomen werknemers, behorende tot de Dienst Buitenlandse Zaken (DBZ):

1. werknemers, in dienst genomen voor werkzaamheden in Nederland (artikel 119 van het RDBZ);
2. werknemers die na uitzending uit Nederland werkzaamheden verrichten bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland (artikel 120); en
3. werknemers die op een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland in dienst zijn genomen voor werkzaamheden op die vertegenwoordiging (artikel 124).

Inmiddels is besloten het AOB per 1 januari 1995 in te trekken (Besluit van 24 februari 1993, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en enige andere rechtspositionele regelingen in verband met het met de centrales van overheidspersoneel overeengekomen pakket arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsmaatregelen 1992 voor de sector rijk, Stb. 1993, 143). Dit heeft consequenties voor sommige categorieën werknemers, hetgeen hieronder zal worden toegelicht.

*1. Werknemers, in dienst genomen voor werkzaamheden in Nederland*

Het gaat om een beperkt aantal werknemers. Ingevolge artikel 119 van het RDBZ is op hen het AOB van overeenkomstige toepassing. Nu het AOB wordt ingetrokken, zal deze categorie werknemers niet meer voorkomen. De thans nog aanwezige werknemers zullen op grond van artikel 110 van het RDBZ een aanstelling krijgen als niet-overplaatsbaar ambtenaar van de DBZ; op hen is, ingevolge genoemde bepaling, nagenoeg het gehele Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) van overeenkomstige toepassing.

*2. Werknemers die na uitzending uit Nederland werkzaamheden verrichten bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland*

Deze categorie werknemers (artikel 120 van het RDBZ) kan in twee groepen worden onderscheiden, te weten degenen die in dienst werden genomen met het oogmerk van een langdurig dienstverband (a), dan wel met het oogmerk van een dienstverband voor een bepaalde tijd (b).

a. Tot enkele jaren geleden was het gebruikelijk, medewerkers die werden geworven om te worden uitgezonden ter vervulling van met name secretariële functies op een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland, op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst te nemen. Inmiddels is het beleid er op gericht om ingeval een langdurig dienstverband wordt beoogd, deze secretariële medewerkers een aanstelling te verlenen als overplaatsbaar ambtenaar van de DBZ op grond van artikel 18 van het RDBZ.

De intrekking van het AOB geeft derhalve voor deze categorie geen problemen.

b. In een aantal gevallen wordt nadrukkelijk een dienstverband voor een bepaalde duur beoogd.

Enerzijds gaat het daarbij om bijzondere situaties waarin personen

tijdelijk, voor een korte periode, worden aangesteld teneinde op een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland bepaalde werkzaamheden te verrichten, waarbij gedacht kan worden aan het opvangen van noodsituaties, het wegwerken van achterstanden in de administratie of op het archief en aan vervanging bij ziekte, alsmede aan werkzaamheden in het kader van bijzondere opdrachten.

Anderzijds gaat het daarbij om technische of specialistische functies die uitsluitend in het buitenland voorkomen. Daarbij kan met name worden gedacht aan de situatie waarin personen tijdelijk, voor een langere periode, technische werkzaamheden op een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland vervullen, zoals het beheren van de technische installatie op sommige grote posten (airconditioning, stookinstallaties), alsmede aan zeer specialistische werkzaamheden die worden verricht in het kader van het sectorspecialistenprogramma. De desbetreffende functies kunnen vanwege het bijzondere karakter daarvan en de daaruit voortvloeiende bijzondere eisen die aan de te bekleden functies worden gesteld, niet worden bezet door lokale medewerkers of door overplaatsbare ambtenaren.

Intrekking van het AOB noopt er toe, dat in het RDBZ een voorziening wordt getroffen op grond waarvan het ook in de toekomst mogelijk blijft personen voor bovengenoemde werkzaamheden uit te zenden. Zoals hierna onder B zal worden toegelicht, is voor deze gevallen gekozen voor het creëren van de mogelijkheid van aanstelling tot tijdelijk ambtenaar van de DBZ.

*3. Werknemers die op een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland in dienst zijn genomen voor werkzaamheden op die vertegenwoordiging*

Deze werknemers worden aangeduid als plaatselijk in het buitenland indienstgenomen werknemers, of als lokale werknemers. Zij hebben alle gemeen dat zij niet vanuit Nederland zijn uitgezonden, maar op de lokale arbeidsmarkt in het buitenland zijn geworven; zij keren weer naar die lokale arbeidsmarkt terug bij beëindiging van het dienstverband. Dit betekent evenwel niet, dat van een homogene groep kan worden gesproken; integendeel. Velen hebben de nationaliteit van het land waarin de desbetreffende vertegenwoordiging zich bevindt. Voor allen geldt, ongeacht hun nationaliteit, dat de lokale arbeidsvoorwaarden en sociale wetgeving niet kunnen worden genegeerd; in elk geval zal lokaal dwingend recht moeten worden geëerbiedigd.

Voor wat betreft degenen met de Nederlandse nationaliteit dient tevens in acht te worden genomen dat in de Algemene burgerlijke pensioenwet onderscheid wordt gemaakt tussen blijvend en niet-blijvend in den vreemde gevestigde Nederlanders. Voorts kan hun rechtspositie beïnvloed worden door bilaterale verdragen en EG-verordeningen. Vanwege bovengenoemde omstandigheden worden de rechtspositionele aspecten van de arbeidsverhouding met de lokale medewerkers overwegend beheerst door een mengvorm van het lokale, van land tot land verschillende, arbeidsrecht en sociaal recht, onderdelen van het RDBZ en Nederlandse sociale wetgeving, waarbij tevens internationaalrechtelijke aspecten een rol spelen.

Daarmee onderscheidt deze categorie werknemers zich wezenlijk van degenen die op grond van het AOB in dienst werden genomen voor het verrichten van werkzaamheden in Nederland.

Het is dan ook onvermijdelijk, voor allen die lokaal in dienst zijn genomen, het dienstverband te blijven baseren op een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht. Nu het AOB wordt ingetrokken, zal in of

krachtens het RDBZ zelf het ter zake nodige moeten worden geregeld; verwijzing naar bepalingen van het AOB is immers niet meer mogelijk.

**B. In het RDBZ te treffen voorzieningen**

In het voorgaande is toegelicht dat vanwege de intrekking van het AOB de volgende voorzieningen in het RDBZ moeten worden getroffen.

*1. Het creëren van een nieuwe categorie ambtenaren van de DBZ, te weten de tijdelijke ambtenaren van de DBZ die, na uitzending, werkzaamheden verrichten bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland*

Deze tijdelijke ambtenaren van de DBZ komen in de plaats van de werknemers op arbeidsovereenkomst, bedoeld in artikel 120.

Zoals gemeld, blijft ook in de toekomst behoefte bestaan aan indienstneming voor een bepaalde tijd van personen die, na uitzending, tijdelijk werkzaam zullen zijn bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland. Het gaat daarbij met name om de volgende categorieën:

- personen die in dienst worden genomen voor het opvangen van noodsituaties of andere bijzondere situaties op een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland;
- personen die voor een beperkt aantal jaren worden belast met het beheer van de technische installatie bij een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland;
- personen die voor een bepaald aantal jaren als sectorspecialist worden toegevoegd aan een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland.

Overwogen is, of er andere mogelijkheden zijn om hierin te voorzien, dan het creëren van de categorie van tijdelijke ambtenaren van de DBZ.

Allereerst dient daarbij te worden gedacht aan de mogelijkheid om de huidige praktijk, te weten indienstneming op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht, te bestendigen. In dat geval zou voor deze categorie het RDBZ zelf «een arbeidsovereenkomstenbesluit» moeten zijn.

Dit lijkt niet praktisch; bovendien zou dat haaks staan op de overwegingen die ten grondslag hebben gelegen aan het besluit tot intrekking van het AOB. De daarbij behorende nota van toelichting noemt in dit verband onder meer het volgende:

- in materieel opzicht komt het AOB grotendeels overeen met het ARAR;
- het onderhoud van het AOB vergt extra, lees overbodige, inspanning.

Het ligt dan ook voor de hand, voor onderhavige groep van personen, die allen vanuit Nederland tijdelijk worden uitgezonden, een voorziening in het RDBZ te treffen opdat ook hen een ambtelijke aanstelling kan worden geboden.

Daartoe is nagegaan, of de bestaande categorieën DBZ-ambtenaren, te weten de overplaatsbare ambtenaren van de DBZ (zie artikel 17 van het RDBZ, eerste lid, onder a) en de niet-overplaatsbare ambtenaren van de DBZ (zie artikel 17 van het RDBZ, eerste lid, onder b), toereikend zijn om personen voor een bepaalde tijd in dienst te nemen teneinde tijdelijk te worden uitgezonden.

Een aanstelling als niet-overplaatsbaar ambtenaar is daartoe ongeschikt, aangezien niet-overplaatsbare ambtenaren zijn aangesteld om hier te lande werkzaam te zijn. Weliswaar kan ook een niet-overplaatsbaar ambtenaar tijdelijk aan een post in het buitenland worden toegevoegd op grond van artikel 113 van het RDBZ, maar toepassing van deze bepaling

op de voor bepaalde tijd indienstgenomenen zou zeer gekunsteld, en daarom ongewenst, zijn.

Ook een aanstelling als overplaatsbaar ambtenaar is daartoe ongeschikt. Overplaatsbare ambtenaren worden immers aangesteld om overal ter wereld te worden geplaatst. Zij worden voor een loopbaan aan de voet geworven (zie de artikelen 20 tot en met 29) en voor hen geldt een systeem van periodieke functiewisseling (zie bijvoorbeeld de artikelen 30 tot en met 33).

Het openen van de mogelijkheid in artikel 18 tot ook een aanstelling als overplaatsbaar ambtenaar in tijdelijke dienst voor bepaalde tijd, zou zich niet verdragen met hetgeen ter zake van een overplaatsbaar ambtenaar van de DBZ is bepaald.

Dientengevolge resteert de mogelijkheid, een aparte categorie ambtenaren van de DBZ te creëren, de tijdelijke ambtenaren van de DBZ. Daarmee wordt de huidige, duidelijkheid biedende, situatie bestendigd van het naast elkaar bestaan van overplaatsbare ambtenaren, niet-overplaatsbare ambtenaren, en de voor tijdelijke uitzending geworvenen, met dien verstande dat laatstgenoemden niet meer op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst worden genomen, maar een aanstelling als ambtenaar krijgen. Daarbij zal het dienstverband van degenen voor wie thans nog een arbeidsovereenkomst geldt, uiterlijk per de datum van intrekking van het AOB worden omgezet in een aanstelling als tijdelijk ambtenaar van de DBZ.

*2. Het handhaven van een formele basis voor het kunnen blijven indienstnemen van lokale medewerkers voor werkzaamheden bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland*

In artikel 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet wordt voorgeschreven dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepalingen worden vastgesteld betreffende de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder door of vanwege het Rijk indienstneming op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht kan plaats hebben.

Het RDBZ bevat zodanige bepalingen voor de categorie lokale medewerkers (artikelen 114 tot en met 118 en 124 tot en met 131). Zoals hierboven is toegelicht, blijft voor deze categorie ook in de toekomst de arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht de enige basis voor indienstneming. Dat betekent dat een voorziening moet worden getroffen voor het wegvallen van de bepalingen van het AOB waarnaar tot dusverre in de artikelen 118, onder h, en 124, eerste lid, onder a, van het RDBZ wordt verwezen.

In dit verband is het volgende in overweging genomen:

– Artikel 124, tweede lid, van het RDBZ bepaalt dat de op lokaal personeel betrekking hebbende bepalingen van het RDBZ en het AOB slechts van toepassing dan wel overeenkomstige toepassing zijn, voorzover zij niet strijdig zijn met plaatselijk geldend dwingend arbeidsrecht en voorzover zij, naar het oordeel van de Minister van Buitenlandse Zaken, voorzieningen van plaatselijk geldend recht niet te boven gaan; nadere regeling van de arbeidsverhouding vindt ingevolge artikel 124, derde lid, plaats in een aanhangsel bij de arbeidsovereenkomst.

– Daarenboven zijn uiteenlopende sociale verzekerings- en verdragsbepalingen van invloed op de arbeidsvoorwaarden van lokale medewerkers in de desbetreffende landen.

– Veranderingen in Nederlands arbeidsrecht, of in de rechtspositie van ambtenaren (zoals als gevolg van de voorgenomen onderbrenging van het overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen), dan wel in lokaal recht en in verdragen kunnen, per land, gevolgen hebben voor de aldaar werkzame lokale medewerkers met de Nederlandse nationaliteit.

– Integrale overneming van de huidige AOB-bepalingen waarnaar in het

RDBZ wordt verwezen zou het RDBZ aanzienlijk in omvang doen toenemen en aan evenwichtigheid doen inboeten.

– Thans wordt gewerkt aan een samenhangende codificatie van de rechtspositie van lokale medewerkers; indien deze codificatie slechts bereikt kan worden door een inhoudelijke aanpassing van die rechtspositie, zal die aanpassing overwogen worden. Naar verwachting zal een en ander over enkele jaren zijn beslag krijgen in de vorm van een raamregeling, inhoudende enerzijds een aantal algemeen geldende bepalingen, anderzijds richtlijnen en randvoorwaarden aan de hand waarvan per land nadere uitwerking plaats vindt.

Gelet op het vorenstaande wordt de Minister van Buitenlandse Zaken in een nieuw artikel 131 RDBZ opgedragen, bij ministeriële regeling de rechtspositie van lokaal personeel nader vast te stellen. Conform het uitgangspunt, zal de intrekking van het AOB op zich geen aanleiding zijn tot inhoudelijke wijziging van de arbeidsvoorwaarden van lokaal personeel.

Zodra genoemde codificatie zal zijn afgerond, zal de redactie van hoofdstuk XVIII wederom in beschouwing worden genomen. Dit betekent dat de huidige redactie het karakter van een interimvoorziening heeft.

## II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

*Artikel I*

### 1. Betreffende de voormalige werknemers op arbeidsovereenkomst in Nederland

Onderdelen A, B, C, eerste, tweede en vierde lid, L, eerste lid, en P

Vanaf 1 januari 1995 komt de categorie werknemers die hier te lande op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht te werk worden gesteld niet meer voor. Vóór die datum zullen de betrokken werknemers een aanstelling krijgen als niet-overplaatsbaar ambtenaar van de DBZ; ingevolge artikel 110 van het RDBZ is op hen nagenoeg het gehele ARAR van overeenkomstige toepassing.

In de onderdelen A, eerste lid, B en C, vierde lid, wordt het begrip «werknemer» beperkt tot degenen die door of namens de Minister van Buitenlandse Zaken op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst zijn genomen; de in de oorspronkelijke teksten voorkomende mogelijkheid van een arbeidsovereenkomst welke met machtiging van de Minister van Buitenlandse Zaken tot stand is gekomen, is geschrapt, aangezien deze toevoeging tot onduidelijkheden leidde en bovendien overbodig is.

Onderdeel C handhaaft, zij het in iets andere bewoordingen, de oorspronkelijke in artikel 8, eerste lid, onder c voorkomende zinsnede «dan wel degenen die op de voet van een andersoortige overeenkomst door Onze Minister tijdelijk bij het departement zijn tewerkgesteld». De hier bedoelden betreffen ondermeer interimmanagers, gedetacheerden van andere ministeries en uitzendkrachten. Ten overvloede wordt opgemerkt dat het begrip «departement» is omschreven in artikel 7, eerste lid.

## 2. Betreffende de tijdelijke ambtenaren van de DBZ

Onderdelen C, eerste en derde lid, D, E, F, eerste lid, G, H, I, Q, R, S, T , AA en BB, eerste lid

Zoals onder I, Algemene toelichting, is toegelicht, is gekozen voor een nieuwe categorie ambtenaren van de DBZ, te weten de tijdelijke ambtenaren van de DBZ. Deze categorie treedt in de plaats van degenen die voorheen als werknemer op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst werden genomen om na uitzending tijdelijk werkzaam te zijn bij een bepaalde vertegenwoordiging in het buitenland.

Onderdeel G

Onderdeel G biedt de formele grondslag voor de nieuwe categorie van tijdelijke ambtenaren van de DBZ; in onderdeel I wordt hun rechtspositie nader bepaald. Met het oog hierop wordt in artikel 16, eerste lid, bepaald dat alle onderdelen van het RDBZ die voor zowel de overplaatsbare als de niet-overplaatsbare ambtenaren van de DBZ gelden, ook van toepassing zijn op de tijdelijke ambtenaren van de DBZ. Daardoor wordt ondermeer bereikt, dat hetgeen in het RDBZ geregeld is ten aanzien van titelverlening, georganiseerd overleg en medezeggenschap, en bezwaarprocedures, ook voor de tijdelijke ambtenaren van de DBZ geldt.

Niettemin onderscheiden tijdelijke ambtenaren van de DBZ zich van de beide overige categorieën ambtenaren van de DBZ. De tijdelijke ambtenaren onderscheiden zich van de niet-overplaatsbare ambtenaren, omdat zij in tegenstelling tot laatstgenoemden niet worden aangesteld voor het vervullen van een functie op het departement in Nederland, maar op een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland. Dit laatste hebben de tijdelijke ambtenaren gemeen met de overplaatsbare ambtenaren. Naast deze overeenkomst (die het mogelijk maakt dat veel bepalingen welke voor overplaatsbare ambtenaren gelden, van overeenkomstige toepassing kunnen worden verklaard op de tijdelijke ambtenaren) zijn er evenwel kenmerkende verschillen; de belangrijkste zijn:

- overplaatsbare ambtenaren worden voor een loopbaan geworven; tijdelijke ambtenaren voor een bepaalde periode, en wel voor een bepaalde functie;
- overplaatsbare ambtenaren moeten medisch geschikt zijn voor functievervulling waar ook ter wereld; de tijdelijke ambtenaar moet medisch geschikt zijn voor zijn functie;
- voor de overplaatsbare ambtenaren geldt een stelsel van periodieke functiewisseling, hetgeen nadrukkelijk niet voor de tijdelijke ambtenaar van de DBZ geldt.

Teneinde tot uitdrukking te brengen dat de tijdelijke ambtenaren van de DBZ zich als categorie onderscheiden van de overplaatsbare en de niet-overplaatsbare ambtenaren van de DBZ, is hun rechtspositie in een afzonderlijk hoofdstuk ondergebracht. (Hoofdstuk XVIIA, artikel 113a).

De hierboven genoemde overeenkomst tussen de tijdelijke ambtenaren en de overplaatsbare ambtenaren maakt het evenwel mogelijk, in veel gevallen de op overplaatsbare ambtenaren betrekking hebbende bepalingen, met name die welke betrekking hebben op de uitzending naar en het verblijf in het buitenland, van overeenkomstige toepassing te verklaren voor de tijdelijke ambtenaren van de DBZ; daarmee wordt de duidelijkheid gediend, en wordt overbodige regelgeving voorkomen. Slechts waar de verschillen tussen beide categorieën dit noodzakelijk maken, is in artikel 113a tot een afwijkende regeling overgegaan. Zo gelden voor de tijdelijke ambtenaren van de DBZ niet de voor overplaatsbare ambtenaren geldende vereisten met betrekking tot bijvoorbeeld het toelatingsonderzoek, de leeftijdseis, de eerste opleiding en het examen, medische geschiktheid voor functievervulling waar ook ter

wereld, en periodieke functiewisseling, alsmede het op de situatie van overplaatsbare ambtenaren toegespitste bevorderingsbeleid.

**3. Betreffende de plaatselijk bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland indienstgenomen werknemers op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht**

De intrekking van het AOB heeft, zoals toegelicht in de Algemene toelichting, grote gevolgen voor met name hoofdstuk XVIII van het RDBZ. Niettemin is er voor gekozen, de indeling van dat hoofdstuk zoveel mogelijk ongewijzigd te laten. Enerzijds wordt hierdoor benadrukt dat de intrekking van het AOB op zich geen reden is om tot materiële wijziging van de rechtspositie van plaatselijke werknemers over te gaan; anderzijds wordt hierdoor tot uitdrukking gebracht dat de thans aangebrachte wijziging is bedoeld als een interimvoorziening, zoals toegelicht in de Algemene toelichting, en ook uit Artikel II, eerste lid, en de daarbij behorende toelichting, blijkt.

Onderdelen F, tweede lid, J, K, L, tweede lid, O, V, W, X en Y

Zoals eerder vermeld vervalt, vanwege de intrekking van het AOB, de mogelijkheid om op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werknemers in dienst te nemen voor werkzaamheden hier te lande of, na uitzending uit Nederland, voor werkzaamheden bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland. Er blijft echter een categorie medewerkers bestaan die op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken zal zijn, namelijk de plaatselijk bij een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland indienstgenomen werknemers voor werkzaamheden bij die vertegenwoordiging, ook wel aangeduid als lokale medewerkers.

Hoofdstuk XVIII betreft thans uitsluitend deze categorie; de redactie van enkele bepalingen is daarmee in overeenstemming gebracht.

Onderdelen C, vijfde en zesde lid, L, derde lid, M en BB, tweede tot en met vierde lid

In de praktijk komt het voor, dat op een bepaalde vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland een werknemer op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst wordt genomen ter ondersteuning van een door een ander departement bij die vertegenwoordiging gedetacheerde ambtenaar, bedoeld in artikel 8, derde lid, onder a. In een aantal gevallen geschiedt die indienstneming door het hoofd van de desbetreffende vertegenwoordiging, na machtiging van de betrokken minister, welke machtiging in overeenstemming met de Minister van Buitenlandse Zaken is tot stand gekomen. Het is wenselijk, deze praktijk thans expliciet in het RDBZ te regelen, opdat een formele grondslag wordt geboden voor de indienstneming van plaatselijke werknemers door het hoofd van een ander ministerie; indien dat niet zou zijn geschied, zou er door de intrekking van het AOB geen formele grondslag meer zijn.

Onderdeel N

Uit oogpunt van systematiek is het wenselijk, alle op de eed of belofte betrekking hebbende bepalingen, voor zover van belang voor de plaatselijk bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland in dienst genomen werknemers, in één artikel onder te brengen. Om deze redenen is het oorspronkelijke artikel 131 thans ondergebracht in artikel 117, derde lid.

Gezien het gestelde in artikel 114, vierde lid, is ook artikel 117 van toepassing op werknemers die door een andere minister in dienst zijn

genomen; de tekst van de eed/belofte (artikel 117, eerste lid), is daarmee in overeenstemming gebracht.

Onderdeel U

Nu het niet meer mogelijk is, bepalingen van het AOB van overeenkomstige toepassing te verklaren op plaatselijk bij een vertegenwoordiging van het Koninkrijk in het buitenland op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst genomen werknemers, dient artikel 124 te worden gewijzigd. Zoals bij de Algemene toelichting is uiteengezet, zal de rechtspositie van deze werknemers om praktische redenen nader worden geregeld in een ministeriële regeling. Daartoe is in artikel 131 een delegatiebepaling opgenomen, zoals toegelicht bij onderdeel Z. In verband hiermee kan thans in artikel 124, eerste lid, onder b, worden verwezen naar dit nieuwe artikel 131.

Voorzover in de desbetreffende AOB-bepalingen artikelen, of onderdelen daarvan, van het Burgerlijk Wetboek van toepassing zijn verklaard, is dat thans geschied in het nieuwe onderdeel a van artikel 124, eerste lid.

In onderdeel U, zesde lid, wordt bepaald dat de oorspronkelijke opsomming in artikel 124, eerste lid, onder b, wordt uitgebreid met de verwijzing naar onderdelen van artikel 26 van het RDBZ. Deze verwijzing is noodzakelijk geworden nu door de intrekking van het AOB niet meer verwezen kan worden naar artikel 7 van het AOB.

Onderdeel Z

In de Algemene toelichting is aangegeven dat een voorziening moet worden getroffen om in de door de intrekking van het AOB ontstane leemte te voorzien. Daarbij werd aangegeven, dat de uitwerking van de rechtspositie zal plaatsvinden in een ministeriële regeling.

Het nieuwe artikel 131 draagt de Minister van Buitenlandse Zaken op, bedoelde nadere regelen te treffen. Het is wenselijk, daarbij tevens te bepalen aan welke vereisten deze nadere regelen ten minste dienen te voldoen. Daarom is in het derde lid bepaald welke onderwerpen in ieder geval dienen te worden geregeld; deze onderwerpen komen overeen met die welke thans in het AOB zijn behandeld en waarnaar in het RDBZ werd verwezen.

*Artikel II, eerste lid*

De intrekking van het AOB is op zich geen reden tot wijziging in materiële zin van de rechtspositie van plaatselijk in het buitenland op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht indienstgenomen werknemers. Daarom is in deze overgangsbepaling bepaald dat de in het nieuwe artikel 131 bedoelde nadere regeling in materiële zin gelijk is aan de desbetreffende bepalingen van het AOB. Zoals in de Algemene toelichting is aangegeven, wordt thans in het kader van een omvangrijk project gewerkt aan het totstandbrengen van een samenhangende codificatie van de rechtspositie van lokale medewerkers. Het doel daarvan is, een overzichtelijker arbeidsvoorwaarden- en rechtspositieregeling voor onderhavige categorie werknemers tot stand te brengen. In verband hiermee heeft de nadere regeling welke op basis van de in dit artikel neergelegde overgangsregeling tot stand is gekomen een tijdelijk karakter. Evenwel zal ook een in de toekomst aan te brengen wijziging van de nadere regeling moeten voldoen aan artikel 131.

*Artikel III*

Het is wenselijk, de datum van inwerkingtreding van de onderdelen van dit besluit welke betrekking hebben op de nieuwe categorie van tijdelijke

ambtenaren van de DBZ, te bepalen op enkele maanden vóór de datum van intrekking van het AOB; daardoor wordt de gelegenheid geboden, de desbetreffende krachtens het oorspronkelijke artikel 120 van het RDBZ gesloten arbeidsovereenkomsten tijdig om te zetten in een aanstelling als ambtenaar van de DBZ. Deze terugwerkende kracht heeft voor de betrokken werknemers geen belastend effect.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. A. F. M. O. van Mierlo

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 750

## Besluit van 30 september 1994, houdende wijziging van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing (wijziging van het systeem van beheer van en verslaglegging over de voor de stadsvernieuwing bestemde gelden)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 21 juni 1994, nr. MJZ21694029, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op de artikelen 39, 41a, 42 en 43 van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing;

Gezien de adviezen van de Coördinatiecommissie stadsvernieuwing van 29 januari 1993, nr. 1, en 7 juni 1993, nr. 11;

De Raad van State gehoord (advies van 5 september 1994, nr. W08.94.0398);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 26 september 1994, nr. MJZ 26994002, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

**ARTIKEL I**

Het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing[1] wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2, eerste lid, wordt «Landbouw en Visserij» vervangen door «Landbouw, Natuurbeheer en Visserij», «Onderwijs en Wetenschappen» vervangen door «Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen» en «Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur» vervangen door: Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

B

In het opschrift van hoofdstuk 3 vervalt: gemeentelijk.

C

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid en het tweede lid, aanhef, vervalt: gemeentelijk.
2. In het zevende lid, vierde volzin, wordt «vierde lid» vervangen door: derde lid.
3. In het achtste lid wordt:
a. in de aanhef «vierde lid» vervangen door «derde lid»;
b. in de aanhef «1994» vervangen door «1995»;
c. in onderdeel a «24,707 procent» vervangen door «24,502 procent»;
d. in onderdeel b «13,001 procent» vervangen door «12,991 procent»;
e. in onderdeel c «14,633 procent» vervangen door «14,508 procent» en
f. in onderdeel d «3,534 procent» vervangen door: 3,874 procent.
4. In het negende lid en het tiende lid, aanhef, wordt «vierde lid» vervangen door: derde lid.
5. In het twaalfde lid, derde volzin, wordt «vijfde lid» vervangen door: vierde lid.

D

Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt:
a. in de eerste volzin «vierde lid» vervangen door «derde lid» en
b. in de tweede volzin «vijfde lid» vervangen door «vierde lid» en «ter beschikking gesteld van» vervangen door: uitgekeerd aan.
2. In het tweede lid, eerste volzin, wordt «derde lid» vervangen door: tweede lid.
3. In het derde lid wordt:
a. in de eerste volzin «ieder college van Gedeputeerde Staten» vervangen door «iedere provincie» en «ter beschikking van de desbetreffende provincie wordt gesteld» vervangen door «aan de desbetreffende provincie wordt uitgekeerd» en
b. in de tweede volzin «derde lid» vervangen door: tweede lid.
4. In het vijfde lid, tweede volzin, vervalt «de terbeschikkingstelling van een deel van» en komt het tekstgedeelte, volgende op «voornemens is» te luiden: de met het uitstel gemoeide bedragen alsnog te betalen.

E

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid:
a. vervalt «gemeentelijk»;
b. wordt na «wethouders» ingevoegd «of Gedeputeerde Staten» en
c. wordt na «gemeente» ingevoegd: of provincie.
2. In het tweede lid:
a. vervalt «gemeentelijk»;
b. wordt «aan de gemeente verstrekte» vervangen door «aan de gemeente of provincie uitgekeerde» en
c. wordt «die bijdrage» vervangen door: de betrokken bijdragen.
3. Het derde lid komt te luiden:
3. Indien en zodra Onze Minister van oordeel is of vermoedt, dat het in het eerste lid gestelde maximum wordt overschreden, stelt hij het gemeentebestuur of het provinciaal bestuur in de gelegenheid binnen een door hem te bepalen termijn op de door hem te bepalen wijze nadere inlichtingen te verstrekken en een zienswijze naar voren te brengen over verlaging of stopzetting van de jaarlijkse bijdrage..

4. Het vierde tot en met achtste lid worden vervangen door twee leden, luidende:

4. Onze Minister maakt zijn besluit omtrent verlaging of stopzetting van de jaarlijkse bijdrage bekend binnen vier weken nadat het betrokken bestuur gevolg heeft gegeven aan het derde lid, of, indien dat bestuur niet binnen de krachtens dat lid gestelde termijn gevolg geeft aan dat lid, binnen vier weken na het verloop van die termijn. Het besluit wordt van kracht op 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin het besluit is genomen.

5. Onze Minister kan een besluit tot verlaging of stopzetting van de jaarlijkse bijdrage intrekken na een daartoe strekkend verzoek van het gemeentebestuur of het provinciaal bestuur. De intrekking wordt van kracht op 1 januari van een door Onze Minister daarbij te bepalen kalenderjaar.

F

Artikel 8 vervalt.

G

Artikel 9 komt te luiden:

**Artikel 9**

Indien burgemeester en wethouders of Gedeputeerde Staten een verzoek hebben ingediend tot het verlenen van een vrijstelling als bedoeld in artikel 7, eerste lid, stelt Onze Minister het gemeentebestuur of het provinciaal bestuur in de gelegenheid binnen een door hem te bepalen termijn op de door hem te bepalen wijze nadere inlichtingen te verstrekken. Artikel 7, vierde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing..

H

De artikelen 10 en 11 vervallen.

I

Artikel 12 komt te luiden:

**Artikel 12**

De middelen die ingevolge besluiten tot verlaging of stopzetting van een jaarlijkse bijdrage beschikbaar komen bij het Rijk, worden toegevoegd aan de jaarlijkse bijdragen voor de door die besluiten niet getroffen gemeenten en provincies, waarbij het percentage wordt toegepast dat ingevolge artikel 4 laatstelijk voor die toevoeging is toegepast bij het berekenen van het bedrag, bedoeld in artikel 39, derde of vierde lid, van de wet..

J

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid:
a. wordt na «wethouders» ingevoegd «en Gedeputeerde Staten»;
b. vervalt «en eventuele bijdragen ineens» en
c. vervalt: gemeentelijk.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. De accountantsverklaring, bedoeld in artikel 42, tweede volzin, van de wet, wordt opgesteld met inachtneming van de bij dit besluit behorende bijlage II..

3. In het vierde lid wordt na «wethouders» ingevoegd: en Gedeputeerde Staten.

4. Het vijfde lid wordt vervangen door een lid, luidend:

5. Onze Minister kan een controle doen instellen op de gegevens die vermeld zijn in het verslag, bedoeld in het eerste lid..

K

De artikelen 14 tot en met 17b vervallen.

L

Bijlage I wordt vervangen door een nieuwe bijlage I, gelijk aan bijlage A bij dit besluit.

M

Bijlage II vervalt.

N

Bijlage III wordt vernummerd tot bijlage II, welke bijlage vervolgens als volgt wordt gewijzigd:

1. Na het opschrift «Bijlage II» wordt ingevoegd: bij artikel 13, derde lid, van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing.

2. In punt 2 van het onderdeel, getiteld «Richtlijnen»:

a. vervalt in de aanhef «, eerste lid,»;

b. wordt aan het slot van de tekst onder het eerste gedachtenstreepje ingevoegd «dan wel op basis van een rechtsgeldig besluit van Provinciale Staten of een daarop gebaseerd rechtsgeldig besluit van Gedeputeerde Staten,»;

c. wordt in de tekst onder het tweede gedachtenstreepje na «rechtspersonen,» ingevoegd «dan wel gemeenten,» en na «artikel 41» ingevoegd «, eerste onderscheidenlijk derde lid,»;

d. wordt in de tekst onder het derde gedachtenstreepje «artikel 40, eerste lid» vervangen door «artikel 41a, tweede lid, eerste volzin, en derde lid»;

e. vervalt in de volzin die begint met «Overige»:«en oppervlakten» en

f. vervalt het tekstgedeelte, volgende op: op aannemelijkheid beoordeeld.

3. In punt 3 van het onderdeel, getiteld «Richtlijnen» wordt «in de accountantsverklaring» vervangen door: in een rapport van bevindingen bij de accountantsverklaring.

4. Punt 4 van het onderdeel «Richtlijnen» wordt vervangen door drie punten, luidende:

4. Ook geeft de accountant in het rapport van bevindingen zijn oordeel over het door de gemeente of provincie gevoerde beleid op het terrein van misbruik en oneigenlijk gebruik. Hierbij wordt verwezen naar de handleiding voor gemeenten en provincies voor het te voeren beleid inzake misbruik en oneigenlijk gebruik. Indien de rechtmatigheid niet voldoende gewaarborgd is, geeft hij tevens een oordeel over de mate waarin de financiële processen op orde zijn.

5. Een goedkeurende accountantsverklaring wordt opgesteld overeenkomstig het in deze bijlage opgenomen model. Een accountantsverklaring kan slechts goedkeurend zijn, indien naar het oordeel van de accountant

fouten met betrekking tot de in het stadsvernieuwingsfonds gestorte gelden een percentage van één, uitgedrukt in geldeenheden, niet overschrijden alsmede de getrouwheid van het verslag is vastgesteld. Dit percentage kan bij ministeriële regeling worden gewijzigd. De accountant wordt hierbij de vrijheid gelaten een zodanige combinatie van controlemaatregelen te kiezen dat hij in staat is zich een gefundeerd oordeel te vormen. Om deze reden is dan ook geen norm gesteld voor de (statistische) betrouwbaarheid van zijn uitspraken.

6. Een accountantsverklaring die niet goedkeurend is, sluit zo veel mogelijk aan op de indeling die in het in deze bijlage opgenomen model is gegeven, en wordt ingericht met inachtneming van de door het Nederlands Instituut van Registeraccountants vastgestelde gedrags- en beroepsregels voor registeraccountants, dan wel van de door de Nederlandse Orde van Accountants-Administratieconsulenten vastgestelde gedrags- en beroepsregels voor accountants-administratieconsulenten..

5. In het onderdeel, getiteld «Model van een goedkeurende accountantsverklaring bij het verslag, bedoeld in artikel 42, eerste lid, van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing»:

a. vervalt in de titel «, eerste lid,»;

b. wordt in de eerste volzin na «de gemeente ....» ingevoegd «/de provincie ....» en wordt «bijlage III van» vervangen door «bijlage II bij»;

c. vervalt in de tweede volzin telkens «gemeentelijk»;

d. wordt aan het slot van de tweede volzin ingevoegd «, en dat bij de besluiten tot verlening van bijdragen uit dat fonds de bij en krachtens de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing gestelde voorwaarden zijn nageleefd» en

e. wordt aan het slot van de derde volzin ingevoegd: , of Gedeputeerde Staten van de provincie .... .

6. Het onderdeel, getiteld «Model van een goedkeurende accountantsverklaring bij het verslag, bedoeld in artikel 42, derde lid, van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing», vervalt.

**ARTIKEL II**

Op de verlening van geldelijke steun als bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing voor kalenderjaren die vóór de datum van inwerkingtreding van artikel I, onderdelen A, B, C, onder 1, 2, 3, onder a, 4 en 5, en D tot en met N van dit besluit zijn verstreken, en op de besteding van en de verslaglegging over die geldelijke steun, blijven de artikelen 4, 5 en 7 tot en met 17b van en de bijlagen I, II en III bij het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing van toepassing zoals zij ten aanzien van het betrokken kalenderjaar luidden.

**ARTIKEL III**

De tekst van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing wordt in het Staatsblad geplaatst.

**ARTIKEL IV**

1. Dit besluit treedt, met uitzondering van de artikelen I, onderdeel C, onder 3, onder b tot en met f, en III, in werking met ingang van de dag waarop de artikelen I, III en IV van de wet van 14 februari 1994 (Stb. 138), houdende wijziging van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing, in werking treden.

2. Artikel I, onderdeel C, onder 3, onder b tot en met f, treedt in werking met ingang van 1 januari 1995.

3. Artikel III treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 30 september 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
D. K. J. Tommel

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

[1] Stb. 1994, 139

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vierde lid jo. derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

416756F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

**BIJLAGE A**

**bij het koninklijk besluit van 30 september 1994, Stb. 750, houdende wijziging van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing**

**BIJLAGE I bij artikel 13, eerste lid, van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing**

VERSLAG OMTRENT STADSVERNIEUWING van de gemeente/provincie over het jaar 199 .

| | bedragen (x f 1000) | aantallen |
|---|---|---|
| **A. BESTEDINGEN (lasten/uitgaven)** | | |
| **1. Grondproduktiekosten wonen/niet wonen** | ..... | ..... |
| **2. Aankopen t.b.v. stadsvernieuwing** | | |
| 2.1. woningen | ..... | ..... |
| 2.2. bedrijven | ..... | ..... |
| **3. Woningen** | | |
| 3.1. verbetering eigen woningen | ..... | ..... |
| 3.2. niet ingrijpende verbetering part. huurwoningen | ..... | ..... |
| 3.3. verbouw van woningen | ..... | ..... |
| 3.4. storting van gelden in andere fondsen | ..... | |
| **4. Monumenten** | | |
| 4.1. restauratie van rijkswege beschermde monumenten en/of panden in beschermd stads/dorpsgezicht | ..... | ..... |
| 4.2. gemeentelijke monumenten | ..... | ..... |
| **5. Proceskosten** | ..... | |
| **6. Verbetering woonomgeving** | ..... | |
| **7. Infrastructuur** | ..... | |
| **8. Bedrijvensteun** | ..... | |
| **9. Milieuhinderlijke bedrijven** | ..... | |
| **10. Welzijn** | ..... | |
| **11. Aflossen van leningen** | ..... | |
| **12. Overig** | ..... | |
| + | ——— | |
| **13. Totale stadsvernieuwingsuitgaven** | ..... | |
| **B. ONTVANGSTEN/UITGAVEN STADSVERNIEUWINGSFONDS** | | |
| 14. Saldo stadsvernieuwingsfonds per 31 december voorgaand jaar | ..... | |
| 15. Toegevoegde bespaarde rente (...%) | ..... | |
| 16. Stortingen in stadsvernieuwingsfonds in lopend jaar | ..... | |
| 16.1. waarvan uit rijksbijdrage ..... | | |
| 16.2. waarvan door gemeente/provincie ..... | | |
| + | ——— | |
| 17. Onttrekkingen stadsvernieuwingsfonds in lopend jaar | ..... | |
| – | ——— | |
| **18. Saldo stadsvernieuwingsfonds per 31 december lopend jaar** | ..... | |

## NOTA VAN TOELICHTING

### Algemeen

Het onderhavige besluit strekt tot wijziging van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing. De wijziging was noodzakelijk geworden wegens het tot stand komen van de wet van 14 februari 1994 (Stb. 138), houdende wijziging van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing. Die wetswijziging houdt op hoofdlijnen het volgende in.

Om zo veel mogelijk recht te doen aan de in de Nota Beleid voor Stadsvernieuwing in de toekomst (Kamerstukken II 1991/92, 22 396, nr. 4) neergelegde uitgangspunten en ter bevordering van een doeltreffender uitvoering van het toezicht- en controlebeleid is onder meer bepaald dat zowel de gemeenten als de provincies die geldelijke steun van het Rijk ontvangen, rechtstreeks aan het Rijk verantwoording afleggen over de besteding daarvan. Om aan genoemde uitgangspunten recht te doen is voorts bepaald dat de provincies verplicht zijn om geldelijke steun in het belang van de stadsvernieuwing te verlenen aan de gemeenten die geen stadsvernieuwingsfonds beheren, en dat de provincies bij die verlening de door hen geconstateerde noodzaak om de voortgang van de stadsvernieuwing te bevorderen als uitgangspunt dienen te nemen. De aanpassingen van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing, die in verband met bovengenoemde wetswijziging noodzakelijk waren, zijn in dit besluit opgenomen. Voorts zijn met dit besluit enkele bepalingen inzake de wijze van verslaglegging in overeenstemming gebracht met die in andere besluiten op voet waarvan geldelijke steun van rijkswege wordt verstrekt, en zijn enkele percentages gecorrigeerd ten behoeve van een juist rekenkundig resultaat van de verdeling van de stadsvernieuwingsmiddelen voor de jaren 1995 tot en met 1997.

### Artikelen

*Artikel I, onderdeel B*

De in het kader van eerderbedoelde wijziging van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing ingevoerde systematiek van de toedeling van en verantwoording over de stadsvernieuwingsmiddelen houdt onder meer in, dat het voeren van beleid inzake de stadsvernieuwing een zaak van de gemeenten of de provincies is. In verband hiermee behoefde het opschrift van hoofdstuk 3 van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing aanpassing.

*Artikel I, onderdelen C, onder 1, 2, 3, onder a, 4 en 5, D en I*

De redactionele wijzigingen die in de artikelen 4, 5 en 12 van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing zijn aangebracht, hangen samen met de wijzigingen in artikel 39 van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing die deel uitmaken van de eerdergenoemde wetswijziging.

*Artikel I, onderdeel C, onder 3, onder b tot en met f*

De bedoeling van het achtste lid van artikel 4 van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing is te bewerkstelligen, dat de gemeente Utrecht reeds in de jaren 1994 tot en met 1997 de f 60 miljoen ontvangt waarmee het rekenbedrag in de zin van dat besluit voor die gemeente is vermeerderd ingevolge artikel 4, zevende lid, eerste volzin, van dat besluit. Gebleken is, dat voortgezette toepassing van de voorheen in de onderdelen a tot en met d van eerstgenoemd lid opgenomen percentages tot een rekenkundig resultaat zou leiden dat in geringe mate van de

geschetste bedoeling zou afwijken. Met de nieuwe percentages voor de drie jaren 1995, 1996 en 1997 is dit rechtgezet.

*Artikel I, onderdelen E, F, G en H*

De in eerdergenoemde wetswijziging opgenomen regeling omtrent het afleggen van verantwoording heeft geleid tot verschillende vereenvoudigingen van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing.

In de voorheen geldende artikelen 7 en 8 van dat besluit waren de bepalingen opgenomen inzake de procedure die leidt tot verlaging of stopzetting van de bijdrage aan fondsbeherende gemeenten. Ingevolge die bepalingen konden zowel gedeputeerde staten als de minister die procedure starten. In de nieuwe systematiek van de verantwoording door fondsbeherende gemeenten spelen de provincies geen rol meer. Dit betekent logischerwijs dat voor hen in de eerdergenoemde procedure ook geen rol meer weggelegd is. Hierdoor konden een aantal procedurele bepalingen uit genoemde artikelen worden geschrapt. De overgebleven bepalingen zijn samengevoegd in het gewijzigde en ingekorte artikel 7 van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing (onderdeel E). Artikel 8 van dat besluit is daarmee vervallen (onderdeel F). Een verdere stroomlijning van de bepalingen omtrent de verlaging en stopzetting van de bijdrage is bereikt door het toepassingsgebied van genoemd artikel 7 uit te breiden tot de provinciale stadsvernieuwingsfondsen. Hiermee kon artikel 10 van genoemd besluit vervallen (onderdeel H).

De bepalingen omtrent de procedure tot vrijstelling van het voorschrift inzake het ten hoogste in een stadsvernieuwingsfonds aanwezige bedrag, voorheen opgenomen in de artikelen 9 en 11 van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing, zijn op een vergelijkbare wijze samengevoegd en gestroomlijnd. De regeling ter zake voor alle stadsvernieuwingsfondsen is neergelegd in één nieuw artikel 9 (onderdeel G). Artikel 11 is daarmee vervallen (onderdeel H).

*Artikel I, onderdelen J en K*

Artikel 13 van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing is zodanig gewijzigd, dat het op alle uit te brengen verantwoordingsverslagen betrekking heeft (onderdeel J). Als gevolg daarvan konden de artikelen 14, 15 en 16 van dat besluit vervallen (onderdeel K).

In het nieuwe vijfde lid van artikel 13 is naar de strekking de bepaling opgenomen die voorheen in artikel 17 was neergelegd. Laatstgenoemd artikel kon daarmee eveneens vervallen (onderdeel K).

De artikelen 17a en 17b van het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing zijn vervallen, omdat met meergenoemde wetswijziging artikel 42a van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing, dat op de raming van de behoefte aan middelen ten behoeve van de stadsvernieuwing betrekking had, is vervallen (onderdeel K).

*Artikel I, onderdeel L*

Het formulier met gebruikmaking waarvan de besteding van de stadsvernieuwingsmiddelen dient te worden verantwoord, is aanzienlijk eenvoudiger dan het voorheen geldende formulier. Met de keuze van de verschillende posten is aangesloten bij de onderdelen van de behoefteraming die in de Nota Beleid voor Stadsvernieuwing in de toekomst is gehanteerd als basis voor de verdeling van de tot ongeveer 2005 beschikbare stadsvernieuwingsmiddelen volgens artikel 4.

De verantwoording is evenals voorheen beperkt tot het verstrekken van financiële gegevens. Er kunnen geen conclusies uit worden getrokken over de juistheid van de eerderbedoelde raming. Die juistheid zal worden

getoetst door middel van een door het Rijk te entameren onafhankelijk onderzoek.

*Artikel I, onderdeel M*

Bijlage II bij het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing is vervallen, omdat met meergenoemde wetswijziging artikel 42a van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing, dat op de raming van de behoefte aan middelen ten behoeve van de stadsvernieuwing betrekking had, is vervallen.

*Artikel I, onderdeel N*

De aanpassingen in bijlage II (voorheen: bijlage III) bij het Besluit op de stads- en dorpsvernieuwing die in de punten 2, onderdelen a, b, c, d en f, 5 en 6 van onderdeel N zijn opgenomen, vloeien voort uit het nieuwe systeem van verantwoording over de besteding van de stadsvernieuwingsmiddelen. De aanpassing in onderdeel N, punt 2, onderdeel e, is opgenomen, omdat oppervlaktecriteria in dat systeem geen rol spelen. De in onderdeel N, punten 3 en 4, opgenomen wijzigingen maken deel uit van een operatie om de punten 4, 5 en 6 van bijlage II bij genoemd besluit en van de betrokken overeenkomstige bijlagen bij het Besluit woninggebonden subsidies en bij het Besluit locatiegebonden subsidies redactioneel zo veel mogelijk op elkaar te laten aansluiten.

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
D. K. J. Tommel

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 751

## Wet van 15 september 1994, houdende wijziging van hoofdstuk XVI (Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten voor het jaar 1994 (wijziging samenhangende met de Voorjaarsnota)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzaak is gebleken van een wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Rijk, vastgesteld bij de wet van 29 april 1994, Stb. 367;

Zo is het, dat Wij, met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

**Artikel 1**

Hoofdstuk XVI (Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) van de begroting van de uitgaven voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel uitgaven en verplichtingen.

**Artikel 2**

Hoofdstuk XVI (Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) van de begroting van de ontvangsten voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel ontvangsten.

**Artikel 3**

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven op of na de datum van 1 juli, dan treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van dat Staatsblad en werkt zij terug tot en met 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1993/94, 23 756
Handelingen II 1993/94, blz. 5625–5627
Kamerstukken I 1993/94, 23 756 (399, 399a)
Handelingen I 1993/94, blz. 2004–2005

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 15 september 1994

Beatrix

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416741F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

**Begrotingsstaat behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 751**

**Begroting 1994, inclusief eerste suppletore begroting**
**Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (XVI)**
**Onderdeel uitgaven en verplichtingen (bedragen x f 1000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | | **TOTAAL** | | **13 044 948** | | **1 103 443** |
| 01 | | **Algemeen** | | **172 982** | | |
| | 02 | Personeel Centrale Directies | 62 009 | 62 009 | – 3 412 | – 3 412 |
| | 03 | Materieel Centrale Directies | 12 741 | 12 741 | – 252 | – 252 |
| | 04 | Apparaatszorg | 17 386 | 17 386 | – 488 | – 488 |
| | 05 | Andere uitgaven aan of ten behoeve van personeel, voormalig personeel of hun betrekkingen | 10 034 | 10 034 | 674 | 674 |
| | 07 | VUT-uitkeringen en suppletie wachtgelden trendvolgers | 49 690 | 49 690 | – 28 046 | – 28 046 |
| | 08 | Loonbijstelling | 7 570 | 7 570 | 30 840 | 30 838 |
| | 09 | Prijsbijstelling | 959 | 959 | | |
| | 10 | Onvoorzien | 251 | 251 | – 220 | – 220 |
| | 12 | Sociaal en Cultureel Planbureau | 3 650 | 3 691 | | |
| | 13 | Voorlichting, documentatie en bibliotheek | 2 971 | 2 971 | | |
| | 14 | Organisatie- en informatiebeleid | 5 154 | 5 154 | | |
| | 20 | Arbeidsmarktonderzoek | 526 | 526 | | |
| 02 | | **Welzijn algemeen** | | **91 479** | | |
| | 01 | Personeel Welzijn | 52 028 | 52 028 | 4 026 | 4 026 |
| | 02 | Materieel Welzijn | 5 601 | 5 601 | 659 | 659 |
| | 05 | Internationale welzijnsaangelegenheden | 2 988 | 3 974 | | 250 |
| | 06 | Garantie van rente en aflossing van leningen | 60 000 | Memorie | | |
| | 07 | Algemene innovatie-activiteiten | 25 039 | 26 872 | 3 835 | 1 466 |
| | 08 | Territoriale aangelegenheden | 402 | 3 004 | 1 671 | 1 671 |
| 03 | | **Sportzaken** | | **49 752** | | |
| | 01 | Subsidies en andere uitgaven sportzaken | 46 332 | 49 752 | | |
| 04 | | **Maatschappelijke ontwikkeling** | | **90 146** | | |
| | 02 | Maatschappelijke ontwikkeling | 83 238 | 90 146 | 69 887 | – 7 675 |
| 05 | | **Vluchtelingen, minderheden en asielzoekers** | | **803 276** | | |
| | 01 | Opvang asielzoekers | 625 964 | 636 379 | 697 553 | 697 553 |
| | 02 | Welzijn minderheden en opvang vluchtelingen | 156 698 | 166 897 | 119 645 | 119 825 |
| 06 | | **Jeugdwelzijn** | | **1 267 562** | | |
| | 01 | Materieel | 671 | 671 | 190 | 190 |
| | 02 | Subsidies en andere uitgaven in het kader van het jeugdbeleid | 1 258 870 | 1 266 891 | 245 949 | 11 671 |
| 07 | | **Ouderenbeleid** | | **3 200 257** | | |
| | 01 | Wet op de Bejaardenoorden | 3 138 366 | 3 165 154 | 13 668 | 13 668 |
| | 02 | Algemeen ouderenbeleid | 25 095 | 35 103 | – 1 671 | – 1 671 |
| 08 | | **Gehandicaptenbeleid** | | **41 548** | | |
| | 01 | Gehandicaptenbeleid | 41 012 | 41 548 | – 7 696 | – 7 696 |

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | **09** | **Verzetsdeelnemers, vervolgden en burgeroorlogsgetroffenen** | | **865 374** | | |
| | 01 | Wetten en regelingen oorlogsgetroffenen | 760 403 | 760 403 | – 15 400 | – 15 400 |
| | 02 | Vergoeding van apparaatskosten | 82 740 | 82 855 | | |
| | 03 | Overige uitgaven | 21 964 | 22 116 | 1 046 | 1 046 |
| **10** | | **Volksgezondheid algemeen** | | **247 768** | | |
| | 01 | Personeel Volksgezondheid | 151 806 | 151 806 | 537 | 537 |
| | 02 | Materieel Volksgezondheid | 18 621 | 19 091 | – 5 585 | – 4 939 |
| | 03 | Algemeen beheer volksgezondheid | 17 484 | 17 484 | 540 | 540 |
| | 04 | Herstructurering en ontwikkeling voorzieningen gezondheidszorg | 2 235 | 7 913 | 17 | 17 |
| | 05 | Onderzoeksinstituten, onderzoek en ontwikkelingswerk | 31 672 | 42 327 | 2 000 | 2 000 |
| | 06 | Civiele verdedigingsvoorbereiding | 9 147 | 9 147 | – 6 330 | – 6 330 |
| **11** | | **Financiering en planning volksgezondheid** | | **3 435 330** | | |
| | 01 | Rijksbijdragen ziektekosten | 3 369 436 | 3 369 436 | 209 894 | 209 894 |
| | 02 | Garantie van rente en aflossing van leningen | 85 000 | | 925 | 925 |
| | 03 | Bijdrage sectorfondsen | 65 894 | 65 894 | 240 | 60 |
| **12** | | **Gezondheidszorg** | | **216 391** | | |
| | 02 | Ziektenbestrijding | 9 351 | 20 793 | – 1 177 | – 1 177 |
| | 03 | Eerstelijnszorg/Thuiszorg | 39 284 | 50 902 | – 577 | – 577 |
| | 04 | Basisgezondheidszorg en daarmee verband houdende uitgaven | 7 827 | 9 597 | 6 | 6 |
| | 05 | Alcohol-, Drug- en Tabaksbeleid | 25 027 | 28 556 | 6 846 | 6 846 |
| | 06 | Aids en overige sexueel overdraagbare aandoeningen | 17 546 | 19 810 | 28 972 | – 700 |
| | 07 | Geestelijke volksgezondheid | 12 071 | 13 822 | 4 630 | 1 969 |
| | 08 | Overige subsidies gezondheidszorg | 4 680 | 4 680 | 1 505 | 1 505 |
| | 09 | Subsidies ten behoeve van de gezondheidsbevordering en patiënten-/consumentenbeleid | 14 421 | 14 457 | – 95 | – 95 |
| | 10 | Beroepen en opleidingen volksgezondheid | 47 944 | 53 774 | – 727 | – 727 |
| **13** | | **Gezondheidsbescherming** | | **57 211** | | |
| | 01 | Voeding, produktveiligheid en veterinair beleid | 10 443 | 14 985 | 260 | 260 |
| | 02 | Geneesmiddelen en medische hulpmiddelen | 6 671 | 12 625 | | |
| | 03 | Inspectie Gezondheidsbescherming | 29 027 | 29 601 | – 577 | – 577 |
| **14** | | **Staatstoezicht volksgezondheid** | | **3 529** | | |
| | 01 | Materieel inspecties | 3 529 | 3 529 | | |
| **15** | | **Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne** | | **200 872** | | |
| | 01 | Personeel RIVM | 119 630 | 119 630 | 956 | 956 |
| | 02 | Materieel RIVM | 76 562 | 81 242 | 2 475 | 2 875 |
| **16** | | **Cultuur algemeen** | | **170 088** | | |
| | 01 | Personeel Culturele Zaken | 157 117 | 157 117 | 2 159 | 2 159 |
| | 02 | Materieel Culturele Zaken | 1 681 | 1 681 | 279 | 279 |

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | 03 | Investerings- en werkgelegenheids-projecten Cultuur | 1 932 | 1 932 | | |
| | 04 | Kosten van onderzoek | 2 690 | 2 690 | | |
| | 05 | Voorlichting en Multilaterale Internationale Samenwerking | 5 372 | 6 293 | 135 | 136 |
| | 06 | Garantieregelingen | 500 000 | Memorie | | |
| | 07 | Emancipatiebeleid Cultuur | 375 | 375 | | |
| 17 | | **Kunsten** | | **443 581** | | |
| | 01 | Materieel adviesorganen | 318 | 318 | | |
| | 02 | Subsidies en andere uitgaven podiumkunsten | 69 427 | 263 465 | – 59 562 | 1 451 |
| | 04 | Subsidies en andere uitgaven film | 16 169 | 26 239 | – 913 | – 913 |
| | 05 | Materieel Rijksakademie van Beeldende Kunsten | 1 475 | 1 475 | | |
| | 06 | Beeldende kunst, bouwkunst en vormgeving | 80 004 | 120 197 | – 17 798 | 4 562 |
| | 07 | Amateuristische kunstbeoefening, kunstzinnige vorming en volkscultuur | 6 133 | 26 389 | – 1 296 | – 734 |
| | 09 | Overige subsidies, toelagen en overige uitgaven | 3 384 | 5 498 | – 87 | – 87 |
| | **18** | **Cultuurbeheer** | | **238 681** | | |
| | 01 | Musea | 76 954 | 79 268 | – 1 612 | – 1 612 |
| | 02 | Monumentenzorg | 41 227 | 139 817 | – 1 800 | – 1 800 |
| | 03 | Archeologie | 6 026 | 6 026 | | |
| | 04 | Archieven | 11 447 | 11 447 | 2 100 | 2 100 |
| | 05 | Materieel overige diensten cultuurbeheer | 1 950 | 2 123 | 20 | 20 |
| | 06 | Aankopen Vincent van Goghmuseum en spoedaankopen | | Memorie | | |
| 19 | | **Media** | | **1 373 908** | | |
| | 01 | Dotaties, bijdragen en overige kosten | 94 811 | 94 811 | 64 155 | 64 155 |
| | 02 | Vergoeding beheertaken | 117 848 | 117 848 | 1 781 | 1 781 |
| | 03 | Vergoeding omroepinstellingen | 1 161 249 | 1 161 249 | | |
| 20 | | **Bibliotheken** | | **44 629** | | |
| | 01 | Friese Taal en Cultuur en overige uitgaven bibliotheekwerk | 1 352 | 1 352 | – 9 | – 9 |
| | 02 | Overige voorzieningen openbaar bibliotheekwerk | 43 277 | 43 277 | 405 | 405 |
| 21 | | **Letteren en leenvergoedingsregeling** | | **30 584** | | |
| | 01 | Letteren, Nederlandse Taalunie en leenvergoedingsregeling | 30 584 | 30 584 | – 375 | – 375 |

Mij bekend,

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
E. Borst-Eilers

**Begrotingsstaat behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 751**
**Begroting 1994, inclusief eerste suppletore begroting**
**Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (XVI)**
**Onderdeel ontvangsten (bedragen x f 1000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting |
|---|---|---|---|---|
| | | | ontvangsten | ontvangsten |
| | | **TOTAAL** | **2 031 085** | **5 957** |
| **01** | | **Algemeen** | **4 746** | |
| | 01 | Ontvangsten als gevolg van in voorgaande jaren te hoog verstrekte subsidievoorschotten | Memorie | |
| | 02 | Bijdragen van personeel | 10 | 157 |
| | 03 | Ontvangsten personeel | 2 465 | |
| | 04 | Algemene ontvangsten | 1 481 | – 107 |
| | 05 | Diensten voor derden | 790 | |
| | 06 | Overige ontvangsten andere hoofdstukken | Memorie | 14 377 |
| **02** | | **Welzijn algemeen** | **36 137** | |
| | 01 | Ontvangsten als gevolg van in voorgaande jaren te hoog verstrekte subsidievoorschotten | 36 062 | 13 668 |
| | 02 | Algemene ontvangsten | 75 | |
| **05** | | **Vluchtelingen, minderheden en asielzoekers** | **343 640** | |
| | 01 | Bijdrage van hoofdstuk V inzake de opvang van asielzoekers | 318 900 | |
| | 02 | Bijdrage van hoofdstuk V inzake de opvang van vluchtelingen | 24 740 | |
| **06** | | **Jeugdwelzijn** | **25 250** | |
| | 01 | Ontvangsten Nederlandse Filmkeuring | 50 | |
| | 02 | Ontvangsten ouderbijdragen | 24 800 | |
| | 03 | Bijdragen van andere hoofdstukken inzake jeugdhulpverlening en jeugdbeleid | 400 | 594 |
| | 04 | Desinvesteringen jeugdhulpverlening en schippersinternaten | Memorie | 3 424 |
| **08** | | **Gehandicaptenbeleid** | **256** | |
| | 01 | Bijdrage van hoofdstuk VIII en hoofdstuk XV inzake gehandicapten | 256 | |
| **10** | | **Volksgezondheid algemeen** | **33 507** | |
| | 01 | Ontvangsten als gevolg van in voorgaande jaren te hoog verstrekte subsidievoorschotten | 11 351 | |
| | 02 | Algemene ontvangsten en verkocht drukwerk | 10 | |
| | 03 | Ontvangsten registraties volksgezondheid | 3 | |
| | 04 | Bijdrage van hoofdstuk VII inzake civiele verdediging | 5 465 | – 5 465 |
| | 05 | Civiele verdedigingsvoorbereiding | 2 048 | |
| | 06 | Diensten voor derden en overige ontvangsten Rijksinstituut voor Geneesmiddelenonderzoek | 900 | |
| | 07 | Registratie geneesmiddelen | 13 730 | |
| | 09 | Bijdrage van hoofdstuk V inzake het Centrum Gezondheidszorg Vluchtelingen | Memorie | |

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting |
|---|---|---|---|---|
| | | | ontvangsten | ontvangsten |
| 11 | | **Financiering en planning volksgezondheid** | **0** | |
| | 01 | Terugbetaling op effectief geworden garanties | Memorie | |
| 12 | | **Gezondheidszorg** | **2 383** | |
| | 01 | Medische Tuchtwet | 20 | |
| | 02 | Opleidingen en examens op het gebied van de volksgezondheid | 1 136 | |
| | 03 | Inverdieningstoelagen en studietoelagen | 1 102 | |
| | 05 | Bijdrage van hoofdstuk VI in de kosten van de Vereniging tegen kindermishandeling | 125 | |
| 13 | | **Gezondheidsbescherming** | **88 716** | |
| | 01 | Inspectie Gezondheidsbescherming | 87 400 | – 86 900 |
| | 02 | Vergunningen geneesmiddelen | 1 316 | |
| 14 | | **Staatstoezicht volksgezondheid** | **120** | |
| | 02 | Diensten voor derden Inspectie voor de geneesmiddelen | 120 | |
| 15 | | **Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne** | **90 480** | |
| | 01 | Algemene ontvangsten en verkocht drukwerk RIVM | 7 900 | |
| | 02 | Verkoop en controle op sera en vaccins | 16 440 | |
| | 03 | Onderzoekingen, biologische ijkingen en dergelijke | 5 600 | |
| | 04 | Bijdrage van hoofdstuk XI aan het RIVM | 45 556 | 1 873 |
| | 05 | Diensten voor derden RIVM | 14 984 | |
| 16 | | **Cultuur algemeen** | **4 505** | |
| | 01 | Ontvangsten als gevolg van in voorgaande jaren te hoog verstrekte subsidievoorschotten | 4 410 | – 1 600 |
| | 02 | Algemene ontvangsten | 95 | |
| 18 | | **Cultuurbeheer** | **10 945** | |
| | 01 | Ontvangsten rijksmusea | 10 250 | |
| | 02 | Ontvangsten ten behoeve van Vincent van Goghmuseum | Memorie | |
| | 03 | Geldelijke schenkingen ten behoeve van aankopen van museumobjecten | Memorie | |
| | 07 | Overige ontvangsten cultuurbeheer | 695 | |
| 19 | | **Media** | **1 380 400** | |
| | 01 | Ontvangsten als gevolg van in voorgaande jaren te hoog verstrekte subsidievoorschotten | 12 000 | 7 968 |
| | 02 | Opbrengst omroepbijdragen | 948 000 | |
| | 03 | Opbrengst radio- en televisiereclame | 403 000 | 57 000 |
| | 04 | Opbrengst rente | 17 400 | 968 |
| | 05 | Onttrekking Algemene Omroepreserve | | |
| | 06 | Overige ontvangsten Media | Memorie | |
| | 07 | Opbrengst financiële deelnemingen | Memorie | |

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting |
|---|---|---|---|---|
| | | | ontvangsten | ontvangsten |
| **21** | | **Letteren en leenvergoedingsregeling** | **10 000** | |
| | 01 | Bijdragen leenvergoedingsregeling | 10 000 | |

Mij bekend,

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
E. Borst-Eilers

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 752

## Wet van 15 september 1994 tot wijziging van hoofdstuk II (Hoge Colleges van Staat en Kabinet der Koningin) van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten voor het jaar 1994 (wijziging samenhangende met de Voorjaarsnota)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzaak is gebleken van wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Rijk, vastgesteld bij de wet van 20 januari 1994, Stb. 115;
Zo is het, dat Wij met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

**Artikel 1**

Hoofdstuk II (Hoge Colleges van Staat en Kabinet der Koningin) van de begroting van de uitgaven voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel uitgaven en verplichtingen.

**Artikel 2**

Hoofdstuk II (Hoge Colleges van Staat en Kabinet der Koningin) van de begroting van de ontvangsten voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel ontvangsten.

**Artikel 3**

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven op of na deze datum van 1 juli, dan treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van dat Staatsblad en werkt zij terug tot en met 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1993/94, 23 753
Handelingen II 1993/94, blz. 5625
Kamerstukken I 1993/94, 23 753 (406, 406a)
Handelingen I 1993/94, blz. 2004–2005

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 15 september 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416749F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

**Begrotingsstaat behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 752**

**Begroting 1994, inclusief eerste suppletore begroting**
**Hoge Colleges van Staat en Kabinet der Koningin (II)**
**Onderdeel uitgaven en verplichtingen (bedragen x f 1000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | | **TOTAAL** | | **249 146** | | **3 978** |
| 01 | | **Algemeen** | | **2 738** | | |
| | 01 | Loonbijstelling | 1 491 | 1 491 | – 1 491 | – 1 491 |
| | 02 | Prijsbijstelling | Nihil | Nihil | | |
| | 03 | Onvoorzien | 21 | 21 | | |
| | 06 | Post-actieven | 1 226 | 1 226 | 28 | 28 |
| 02 | | **Eerste Kamer der Staten-Generaal** | | **10 493** | | |
| | 01 | Vergoeding voor werkzaamheden, reis- en verblijfkosten en overige kosten van de leden van de Eerste Kamer, benevens toelage aan de Voorzitter | 4 571 | 4 571 | – 125 | – 125 |
| | 02 | Personeel en materieel | 5 922 | 5 922 | 105 | 105 |
| 03 | | **Tweede Kamer der Staten-Generaal** | | **116 261** | | |
| | 01 | Schadeloosstelling en vergoeding van de reiskosten en overige kosten van de leden van de Tweede Kamer, benevens toelage aan de Voorzitter, de Ondervoorzitters en de Fractievoorzitters | 27 790 | 27 790 | | |
| | 03 | Pensioenen en uitkeringen aan de oud-leden en aan de weduwen en wezen van de oud-leden van de Tweede Kamer | 9 721 | 9 721 | 223 | 223 |
| | 04 | Personeel en materieel | 49 718 | 49 718 | 1 317 | 1 317 |
| | 07 | Drukwerk kamerstukken | 8 000 | 8 000 | | |
| | 08 | Tegemoetkoming in de kosten van de fracties | 25 457 | 20 376 | 469 | 469 |
| | 13 | Uitzending van leden en ambtenaren van de Tweede Kamer naar het buitenland | 656 | 656 | | |
| | 14 | Enquête uitvoering sociale verzekeringswetten – Personeel en materieel | Memorie | Memorie | | |
| 04 | | **Staten-Generaal Algemeen** | | **8 350** | | |
| | 02 | Personeel Stenografische Dienst en Griffie interparlementaire betrekkingen | 5 623 | 5 623 | 130 | 130 |
| | 05 | Uitzending van leden en ambtenaren van de Staten-Generaal naar de Raad van Europa en andere internationale organen | 1 081 | 1 081 | | |
| | 06 | Aandeel van Nederland in de kosten van interparlementaire organen | 730 | 730 | | |
| | 08 | Contacten tussen de parlementen van het Koninkrijk | 184 | 184 | | |
| | 10 | Ontvangst van buitenlandse parlementsleden en delegaties van internationale organen | 452 | 452 | | |
| | 11 | Subsidie aan de Nederlandse groep van de Union Interparlementaire | 280 | 280 | | |
| 05 | | **Raad van State** | | **63 072** | | |
| | 01 | Personeel Vice-President en Leden | 6 230 | 6 230 | 143 | 143 |
| | 02 | Personeel en materieel | 56 842 | 56 842 | 1 029 | 1 029 |
| 06 | | **Algemene Rekenkamer** | | **35 455** | | |
| | 01 | Personeel President en Leden | 613 | 613 | 14 | 14 |
| | 02 | Personeel en materieel | 34 842 | 34 842 | 696 | 696 |

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| **07** | | **Nationale ombudsman** | | **7 728** | | |
| | 01 | Personeel Nationale ombudsman en Substituut | 556 | 556 | – 88 | – 88 |
| | 02 | Uitkeringen en pensioenen gewezen Nationale ombudsman en Substituut | 193 | 193 | 5 | 5 |
| | 03 | Personeel en materieel | 6 979 | 6 979 | 280 | 280 |
| **08** | | **Kanselarij der Nederlandse Orden** | | **2 522** | | |
| | 01 | Personeel en materieel | 442 | 442 | 509 | 509 |
| | 03 | Aankoop en herstellingen van decoraties | 2 066 | 2 066 | 680 | 680 |
| | 04 | Diverse toelagen | 13 | 13 | | |
| | 05 | Erepenningen en getuigschriften | 1 | 1 | | |
| **09** | | **Kabinet der Koningin** | | **2 527** | | |
| | 01 | Personeel en materieel | 2 527 | 2 527 | 54 | 54 |

Mij bekend,

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

**Begrotingsstaat behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 752**

**Begroting 1994, inclusief eerste suppletore begroting, Hoge Colleges van Staat en Kabinet der Koningin (II) Onderdeel ontvangsten (bedragen x f 1 000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | (2) Mutaties (+ of -) op grond van eerste suppletore begroting |
|---|---|---|---|---|
| | | | ontvangsten | ontvangsten |
| | | **TOTAAL** | **9 640** | **- 68** |
| **01** | | **Algemeen** | **27** | |
| | 01 | Inhoudingen op salarissen voor dienstverlening | 27 | |
| | 02 | Bijdragen van belanghebbenden voor inkoop van diensttijd voor pensioen | Memorie | |
| | 03 | Diverse ontvangsten | Memorie | |
| **02** | | **Eerste Kamer der Staten-Generaal** | **80** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 80 | |
| **03** | | **Tweede Kamer der Staten-Generaal** | **3 609** | |
| | 01 | Inhoudingen voor pensioenen van de leden van de Tweede Kamer of hun betrekkingen | 1 570 | - 150 |
| | 02 | Omzet restaurant | 1 631 | - 70 |
| | 03 | Diverse ontvangsten | 408 | |
| **04** | | **Staten-Generaal Algemeen** | **45** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 45 | 25 |
| **05** | | **Raad van State** | **5 737** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 5 737 | 72 |
| **06** | | **Algemene Rekenkamer** | **124** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 124 | |
| **07** | | **Nationale ombudsman** | **1** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 1 | 55 |
| **08** | | **Kanselarij der Nederlandse Orden** | **16** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 16 | |
| **09** | | **Kabinet der Koningin** | **1** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 1 | |

Mij bekend,

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 753

## Wet van 15 september 1994 tot wijziging van hoofdstuk VII (Ministerie van Binnenlandse Zaken) van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten voor het jaar 1994 (wijziging samenhangende met de Voorjaarsnota)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzaak is gebleken van een wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Rijk, vastgesteld bij de wet van 10 maart 1994, Stb. 234;
Zo is het, dat Wij met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

**Artikel 1**

Hoofdstuk VII (Ministerie van Binnenlandse Zaken) van de begroting van de uitgaven voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel uitgaven en verplichtingen.

**Artikel 2**

Hoofdstuk VII (Ministerie van Binnenlandse Zaken) van de begroting van de ontvangsten voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel ontvangsten.

**Artikel 3**

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven op of na de datum van 1 juli, dan treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van dat Staatsblad en werkt zij terug tot en met 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1993/94, 23 755
Handelingen II 1993/94, blz. 5625
Kamerstukken I 1993/94, 23 755 (398, 398a)
Handelingen I 1993/94, blz. 2004–2005

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 15 september 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie
W. Sorgdrager

416750F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

**Begrotingsstaat behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 753**

**Begroting 1994, inclusief eerste suppletore begroting**
**Ministerie van Binnenlandse Zaken (VII)**
**Onderdeel uitgaven en verplichtingen (bedragen x f 1 000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | | **TOTAAL** | | **6 420 622** | | **233 805** |
| 01 | | **Algemeen** | | **270 894** | | |
| | 01 | Personeel en materieel Algemeen | 171 184 | 175 304 | 30 321 | 30 112 |
| | 03 | Loonbijstelling | 61 018 | 61 018 | – 54 783 | – 54 783 |
| | 04 | Prijsbijstelling | – 7 058 | – 7 058 | | |
| | 05 | Onvoorzien | 419 | 419 | – 300 | – 300 |
| | 07 | Subsidies en onderzoeken | 5 577 | 5 978 | 98 | 98 |
| | 09 | Functionele kosten Koninklijk Huis | 12 075 | 12 075 | 272 | 272 |
| | 13 | Post-actieven | 23 158 | 23 158 | 231 | 231 |
| 02 | | **Openbaar Bestuur** | | **772 148** | | |
| | 01 | Schadeloosstelling, uitkering en pensioen leden Europees Parlement | 4 598 | 4 598 | 53 | 53 |
| | 02 | Uitkering gewezen ministers | 7 357 | 7 357 | 225 | 225 |
| | 03 | Diverse vergoedingen openbare ambtsdragers en herindelingswachtgelden | 7 685 | 7 685 | – 467 | – 488 |
| | 04 | Diverse bijdragen aan provincies en gemeenten | 851 500 | 51 500 | 22 500 | 67 500 |
| | 05 | Bevordering doelmatig bestuur | 2 529 | 2 529 | 49 | 1 240 |
| | 06 | Bevordering werking politiek systeem | 5 929 | 5 929 | 1 733 | 1 733 |
| | 07 | Paspoortbeleid | 12 689 | 12 689 | 122 | 122 |
| | 08 | Sociale vernieuwing | 850 | 850 | 511 | 511 |
| | 09 | Fonds stimulering sociale vernieuwing | 696 511 | 679 011 | 8 062 | 8 062 |
| 03 | | **Minderhedenbeleid** | | **14 102** | | |
| | 01 | Algemeen minderhedenbeleid | 5 802 | 5 802 | | |
| | 02 | Diverse bijdragen aan provincies en gemeenten | Nihil | Nihil | | |
| | 03 | Wet Rietkerk-uitkering | 8 300 | 8 300 | | |
| 05 | | **Openbare Orde en Veiligheid** | | **4 231 495** | | |
| | 09 | Dienst Geneeskundige Verzorging Politie | 274 645 | 274 645 | | |
| | 15 | Financiële rechtspositie rampenbestrijding | 8 930 | 8 930 | – 500 | – 500 |
| | 16 | Rijksbrandweeracademie – personeel | 1 347 | 1 347 | 26 | 26 |
| | 17 | Rijksbrandweeracademie – materieel | 4 731 | 4 731 | 50 | 50 |
| | 18 | Uitgaven als gevolg van de opheffing van de Kringen Bescherming Bevolking | Memorie | Memorie | | |
| | 19 | Invoeringskosten regionalisatie Politie | 1 758 | 76 940 | 1 652 | 1 652 |
| | 20 | Bijdragen LSOP | 68 349 | 68 349 | 1 510 | 1 510 |
| | 21 | Openbare Veiligheid | 68 866 | 90 480 | 47 445 | 47 445 |
| | 22 | Landelijk Coördinatiecentrum | 1 023 | 1 023 | 100 | 100 |
| | 23 | Bijdragen regionale politie | 3 495 154 | 3 601 292 | 112 101 | 112 101 |
| | 24 | Overige uitgaven regionale politie | 101 116 | 103 758 | 1 262 | 1 262 |
| 06 | | **Binnenlandse Veiligheidsdienst** | | **63 006** | | |
| | 01 | Personeel en materieel Binnenlandse Veiligheidsdienst | 58 832 | 58 832 | 1 613 | 1 613 |
| | 03 | Geheime uitgaven | 4 174 | 4 174 | | |
| 07 | | **Management en Personeelsbeleid** | | **1 022 776** | | |
| | 02 | Vormings- en opleidingsbeleid | 54 604 | 97 181 | 13 444 | 13 444 |
| | 03 | Managementontwikkeling en doelmatigheidsbevordering | 6 010 | 6 199 | 875 | 875 |
| | 05 | Beheer rechtspositie | 1 189 | 1 189 | – 619 | – 619 |
| | 06 | Personeel en materieel Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst | 29 224 | 29 224 | 21 667 | 21 667 |

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | 08 | Ziektekostenvoorziening Overheidspersoneel – uitkeringen | 205 178 | 205 178 | | |
| | 09 | Specifieke werkgeversbijdragen aan het Algemeen burgerlijk pensioenfonds | 456 303 | 456 303 | – 26 761 | – 26 761 |
| | 10 | Financiële rechtspositie actieven en post-actieven | 14 437 | 14 437 | 37 | 37 |
| | 12 | Rechtspositie post-actieven Suriname en Nederlandse Antillen | 7 653 | 7 653 | 40 | 40 |
| | 13 | Rechtspositie post-actieven Nederlands en West Nieuw-Guinea | 25 864 | 25 864 | 315 | 315 |
| | 14 | Rechtspositie post-actieven Indonesië | 171 606 | 171 606 | 2 134 | 2 134 |
| | 15 | Rechtspositie post-actieven bijzondere voorzieningen | 560 | 560 | 7 | 7 |
| | 16 | Garanties | Memorie | Memorie | | |
| | 17 | Bijdragen ten behoeve van werknemersorganisaties in verband met arbeidsverhoudingen in de overheidssector | 3 682 | 3 682 | 33 | 33 |
| | 18 | Werkgeversbijdrage aan het overlegstelsel overheidspersoneel | 3 700 | 3 700 | – 3 700 | – 3 700 |
| | 19 | Samenvoeging uitvoeringsorganisaties sociale zekerheid overheidspersoneel (USZO) | | | | |
| **08** | | **Informatievoorziening en Automatiseringsbeleid** | | **46 201** | | |
| | 01 | Bevordering informatievoorziening overheid | 19 891 | 23 624 | 5 897 | 5 676 |
| | 04 | Personeel en materieel Centrale Archiefselectiedienst | 9 978 | 9 978 | 810 | 810 |
| | 06 | Integratie van personeels- en salarisadministraties | 12 599 | 12 599 | | |

Mij bekend,

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

**Begrotingsstaat behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 753**

**Begroting 1994, inclusief eerste suppletore begroting**
**Ministerie van Binnenlandse Zaken (VII)**
**Onderdeel ontvangsten (bedragen x f 1 000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting |
|---|---|---|---|---|
| | | | ontvangsten | ontvangsten |
| | | **TOTAAL** | **457 229** | **51 954** |
| 01 | | **Algemeen** | **10 039** | |
| | 06 | Ontvangsten A&O subsidies | Memorie | 150 |
| | 08 | Overige ontvangsten | 10 039 | 1 417 |
| 02 | | **Openbaar Bestuur** | **86 148** | |
| | 01 | Inhoudingen voor pensioenen van de leden van het Europees Parlement of hun betrekkingen | 349 | |
| | 02 | Werking politiek systeem | Memorie | |
| | 03 | Diverse ontvangsten | Memorie | 797 |
| | 04 | Paspoortleges | 85 799 | 1 222 |
| | 05 | Ontvangsten sociale vernieuwing | Memorie | 111 |
| 05 | | **Openbare Orde en Veiligheid** | **287 291** | |
| | 01 | Ontvangsten Dienst Geneeskundige Verzorging Politie | 274 645 | |
| | 05 | Ontvangsten Brandweerzorg | 88 | |
| | 06 | Ontvangsten Rijksbrandweeracademie | 408 | |
| | 07 | Ontvangsten Rampenbestrijding en hulpverlening | Memorie | |
| | 08 | Ontvangsten als gevolg van de opheffing van de Kringen Bescherming Bevolking | Memorie | 500 |
| | 09 | Ontvangsten Politie | 12 150 | |
| 06 | | **Binnenlandse Veiligheidsdienst** | **100** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 100 | |
| 07 | | **Management en Personeelsbeleid** | **70 216** | |
| | 01 | Inhoudingen als bedoeld in artikel 5 van de Inhoudingswet overheidspersoneel 1982 | 63 900 | |
| | 02 | Ontvangsten werving, selectie en mobiliteit | 1 750 | 3 247 |
| | 03 | Ontvangsten Rijks Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsveiligheidsdienst | 2 763 | 41 040 |
| | 06 | Diverse ontvangsten | 1 803 | 1 550 |
| 08 | | **Informatievoorziening en Automatiseringsbeleid** | **3 435** | |
| | 02 | Diverse ontvangsten | 1 959 | 1 920 |
| | 03 | Rente-ontvangsten Circle Information Systems B.V. | 311 | |
| | 04 | Ontvangsten Integratie van personeels- en salarisadministraties | Memorie | |
| | 05 | Ontvangsten Centrale Archiefselectiedienst | 1 165 | |

Mij bekend,

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 754

## Wet van 15 september 1994, tot wijziging van hoofdstuk VIII (Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen) van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten voor het jaar 1994 (wijziging samenhangende met de Voorjaarsnota)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzaak is gebleken van een wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Rijk, vastgesteld bij de wet van 27 april 1994, Stb. 371;
Zo is het, dat Wij, met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

**Artikel 1**

Hoofdstuk VIII (Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen) van de begroting van de uitgaven voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel uitgaven en verplichtingen.

**Artikel 2**

Hoofdstuk VIII (Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen) van de begroting van de ontvangsten voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel ontvangsten.

**Artikel 3**

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven op of na de datum van 1 juli, dan treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van dat Staatsblad en werkt zij terug tot en met 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar.

Zie voor de behandeling in de
Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1993/94, 23 767
Handelingen II 1993/94, blz. 5629–5630; 5776
Kamerstukken I 1993/94, 23 767 (400, 400a)
Handelingen I 1993/94, blz. 2004–2005

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 15 september 1994

Beatrix

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen,
J. M. M. Ritzen

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416753F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

**Begrotingsstaat behorende bij de wet van 15 september 1994, Stb. 754**

**Begroting 1994, inclusief eerste suppletoire begroting**
**Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen (VIII)**
**Onderdeel uitgaven en verplichtingen (bedragen x f 1000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletoire begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | | **TOTAAL** | | **33 773 257** | | **501 263** |
| 02 | | **Vervallen (Zie beleidsterrein 18)** | | | | |
| 03 | | **Vervallen (Zie beleidsterrein 18)** | | | | |
| 04 | | **Vervallen (Zie beleidsterrein 19)** | | | | |
| 05 | | **Vervallen (Zie beleidsterrein 20)** | | | | |
| 08 | | **Vervallen (Zie beleidsterrein 21)** | | | | |
| 09 | | **Vervallen (Zie beleidsterrein 22)** | | | | |
| 14 | | **Vervallen (Zie beleidsterrein 25)** | | | | |
| 17 | | **Ministerie Algemeen** | | **499 502** | | **16 606** |
| | 01 | Vervallen (zie artikel 17.06 en 17.08) | | | | |
| | 02 | Vervallen (zie artikel 17.06 en 17.08) | | | | |
| | 03 | Vervallen (zie artikel 17.07 en 17.09) | | | | |
| | 04 | Vervallen (zie artikel 17.07 en 17.09) | | | | |
| | 05 | Post actieven | 5 385 | 5 385 | 102 | 102 |
| | 06 | Personeel en materieel ministerie | 257 184 | 257 184 | 18 415 | 18 415 |
| | 07 | Personeel en materieel IB-Groep | 169 128 | 169 128 | – 830 | – 830 |
| | 08 | Personeel en materieel inspectie van het onderwijs | 62 151 | 62 151 | – 1 164 | – 1 164 |
| | 09 | Personeel en materieel adviesraden | 5 654 | 5 654 | 83 | 83 |
| 18 | | **Primair Onderwijs** | | **8 388 457** | | **161 213** |
| | 01 | Personele uitgaven | 6 654 979 | 6 654 979 | 322 166 | 322 166 |
| | 02 | Materiële uitgaven | 1 203 615 | 1 317 069 | 142 900 | |
| | 03 | Onderwijsverzorging | 93 996 | 93 996 | 1 590 | 1 590 |
| | 04 | Rechtspositionele uitkeringen | 149 748 | 149 748 | – 88 700 | – 88 700 |
| | 05 | Overige uitgaven | 41 048 | 172 665 | – 17 836 | – 73 843 |
| 19 | | **Voortgezet Onderwijs** | | **6 465 524** | | **131 259** |
| | 01 | Personele uitgaven | 5 187 649 | 5 187 649 | 226 960 | 226 960 |
| | 02 | Materiële uitgaven | 740 926 | 739 390 | – 10 055 | 7 518 |
| | 03 | Onderwijsverzorging | 94 730 | 94 730 | 1 245 | 1 245 |
| | 04 | Rechtspositionele uitkeringen | 195 627 | 195 627 | – 109 600 | – 109 600 |
| | 05 | Overige uitgaven | 244 146 | 248 128 | – 8 661 | 5 136 |
| 20 | | **Beroepsonderwijs en Volwasseneducatie** | | **3 117 373** | | **68 424** |
| | 01 | Personele en materiële uitgaven | 2 830 279 | 2 829 442 | 607 093 | 164 815 |
| | 02 | Rechtspositionele uitkeringen | 125 417 | 125 417 | – 69 421 | – 69 421 |
| | 03 | Overige uitgaven | 145 917 | 162 514 | – 26 727 | – 26 970 |
| 21 | | **Hoger Beroepsonderwijs** | | **2 392 868** | | **41 639** |
| | 01 | Personele en materiële uitgaven | 1 774 862 | 1 804 186 | 80 253 | 39 765 |
| | 02 | Organisaties | 275 | 7 681 | – 275 | – 139 |
| | 03 | Rechtspositionele uitkeringen | 132 688 | 156 170 | 25 428 | 1 946 |
| | 04 | Overige uitgaven | 6 131 | 37 831 | 41 256 | 67 |
| | 05 | Huisvesting | 347 000 | 387 000 | 2 000 | |
| 22 | | **Wetenschappelijk Onderwijs** | | **4 792 320** | | **83 618** |
| | 01 | Universiteiten | 4 526 576 | 4 461 438 | 80 227 | 80 227 |
| | 02 | Instituten internationaal onderwijs en onderzoek | 80 122 | 80 218 | 2 244 | 2 244 |
| | 03 | Overige instituten hoger onderwijs | 125 853 | 128 194 | 2 769 | 2 769 |

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | (2) Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletoire begroting | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | 04 | Rechtspositionele uitkeringen | 29 861 | 30 115 | – 968 | – 968 |
| | 05 | Garanties voor rente en aflossing investeringen academische ziekenhuizen | 0 | 0 | | |
| | 06 | Overige uitgaven | 92 355 | 92 355 | – 654 | – 654 |
| **23** | | **Onderzoek en wetenschapsbeleid** | | **1 188 172** | | **11 252** |
| | 01 | Instellingen voor onderzoek en wetenschapsbeoefening | 1 103 289 | 1 122 512 | 18 962 | 18 027 |
| | 02 | Vervallen | | | | |
| | 03 | Vervallen | | | | |
| | 04 | Coördinatie wetenschapsbeleid | 52 997 | 65 660 | – 160 | – 6 775 |
| **24** | | **Huisvesting** | | **1 984 408** | | **1 805** |
| | 01 | Huisvesting primair onderwijs | 1 090 446 | 1 090 446 | – 28 762 | – 28 762 |
| | 02 | Huisvesting voortgezet onderwijs, beroepsonderwijs en volwasseneneducatie | 585 938 | 725 362 | 273 797 | 30 567 |
| | 03 | Vervallen (zie artikel 21.05) | | | | |
| | 04 | Huisvesting wetenschappelijk onderwijs, onderzoek en wetenschapsbeleid | 154 738 | 168 600 | – 58 377 | |
| **25** | | **Studiefinancieringsbeleid** | | **4 455 070** | | **– 32 400** |
| | 01 | Studiefinanciering | 4 454 070 | 4 454 070 | – 32 400 | – 32 400 |
| | 02 | Garanties rentedragende leningen | 1 000 | 1 000 | | |
| **26** | | **Overige programma uitgaven** | | **489 563** | | **17 847** |
| | 01 | Bemiddeling wachtgelders | 27 924 | 27 924 | 1 113 | 1 113 |
| | 02 | Overige rechtspositionele uitkeringen | 318 669 | 318 669 | – 173 884 | – 173 884 |
| | 03 | CASO Vakbondsfaciliteiten en voorzieningen | 35 670 | 35 670 | 601 | 601 |
| | 04 | Garanties ABP | 0 | 0 | | |
| | 05 | Internationale betrekkingen | 21 310 | 24 564 | 666 | 4 768 |
| | 06 | Loonbijstelling | 58 386 | 58 386 | – 18 005 | – 18 005 |
| | 07 | Prijsbijstelling | 0 | 0 | | |
| | 08 | Centraal beheerde middelen | 24 350 | 24 350 | 203 254 | 203 254 |
| | 09 | Emancipatie activiteiten | 0 | 0 | | |

**Begrotingsstaat behorende bij de wet van 15 september 1994, Stb. 754**

**Begroting 1994, inclusief eerste suppletoire begroting**
**Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen (VIII)**
**Onderdeel ontvangsten (bedragen x f 1000)**

| Art. | | Omschrijving | (1) Oorspronkelijk vastgestelde begroting | (2) Mutaties( + of –) op grond van eerste suppletoire begroting |
|---|---|---|---|---|
| | | | ontvangsten | ontvangsten |
| | | **TOTAAL** | **2 122 540** | **304 488** |
| 02 | | Vervallen (Zie beleidsterrein 18) | | |
| 03 | | Vervallen (Zie beleidsterrein 18) | | |
| 04 | | Vervallen (Zie beleidsterrein 19) | | |
| 05 | | Vervallen (Zie beleidsterrein 20) | | |
| 08 | | Vervallen (Zie beleidsterrein 21) | | |
| 09 | | Vervallen (Zie beleidsterrein 22) | | |
| 14 | | Vervallen (Zie beleidsterrein 25) | | |
| 17 | | **Ministerie Algemeen** | **2 420** | |
| | 01 | Ontvangsten van algemene aard | 2 420 | |
| 18 | | **Primair Onderwijs** | **47 274** | **– 11 266** |
| | 01 | Ontvangsten primair onderwijs | 47 274 | – 11 266 |
| 19 | | **Voortgezet Onderwijs** | **88 976** | **– 36 843** |
| | 01 | Ontvangsten voortgezet onderwijs | 88 976 | – 36 843 |
| 20 | | **Beroepsonderwijs en volwasseneducatie** | **29 324** | **8 240** |
| | 01 | Ontvangsten beroepsonderwijs en volwasseneducatie | 29 324 | 8 240 |
| 21 | | **Hoger Beroepsonderwijs** | **11 404** | |
| | 01 | Ontvangsten hoger beroepsonderwijs | 11 404 | |
| 22 | | **Wetenschappelijk Onderwijs** | **3 018** | |
| | 01 | Ontvangsten wetenschappelijk onderwijs | 3 018 | |
| 23 | | **Onderzoek en wetenschapsbeleid** | **214 405** | **1 508** |
| | 01 | Ontvangsten Onderzoek en wetenschapsbeleid | 214 405 | 1 508 |
| 24 | | **Huisvesting** | **66 000** | **331 863** |
| | 01 | Ontvangsten huisvesting | 66 000 | 331 863 |
| 25 | | **Studiefinancieringsbeleid** | **1 613 400** | **17 000** |
| | 01 | Ontvangsten studiefinanciering | 959 200 | 20 000 |
| | 02 | Lesgelden | 654 200 | – 3 000 |
| 26 | | **Overige programmakosten** | **46 319** | **– 6 014** |
| | 01 | Ontvangsten overige programma uitgaven | 46 319 | – 6 014 |

**Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden**

Jaargang 1994

# 755

## Besluit van 7 oktober 1994, houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van artikel 39 van de Wet inzake bloedtransfusie

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 15 september 1994, GMV/G 943510;
Gelet op artikel 46 van de Wet inzake bloedtransfusie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

**Enig artikel**

Artikel 39 van de Wet inzake bloedtransfusie treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst.

Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 7 oktober 1994

Beatrix

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416752F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

## TOELICHTING

Bij de inwerkingtreding van de artikelen 30, 31, 32 en 44 van de Wet inzake bloedtransfusie (koninklijk besluit van 5 augustus 1994, Stb. 644) is verzuimd artikel 39, houdende het overgangsrecht met betrekking tot de in- en uitvoer van bloedprodukten, in werking te doen treden.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 756

## Wet van 15 september 1994 tot wijziging van hoofdstuk III (Ministerie van Algemene Zaken) van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Rijk voor het jaar 1994

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzaak is gebleken van een wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Rijk, vastgesteld bij de wet van 27 januari 1994, Stb. 131;
Zo is het, dat Wij, met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

**Artikel 1**

Hoofdstuk III (Ministerie van Algemene Zaken) van de begroting van de uitgaven voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel uitgaven en verplichtingen.

**Artikel 2**

Hoofdstuk III (Ministerie van Algemene Zaken) van de begroting van de ontvangsten voor het jaar 1994 wordt gewijzigd, zoals blijkt uit kolom 2 van de bij deze wet behorende begrotingsstaat, onderdeel ontvangsten.

**Artikel 3**

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven op of na de datum van 1 juli, dan treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van dat Staatsblad en werkt zij terug tot en met 1 juli van het onderhavige begrotingsjaar.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1993/94, 23 747
Handelingen II 1993/94, blz. 5625
Kamerstukken I 1993/94, 23 747 (397, 397a)
Handelingen I 1993/94, blz. 2004–2005

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks gaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 15 september 1994

Beatrix

De Minister van Algemene Zaken,
W. Kok

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416766F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

**Begrotingsjaar behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 756**

**Begrotingsjaar 1994, inclusief eerste suppletore begroting**
**Ministerie van Algemene Zaken (III)**
**Onderdeel uitgaven en verplichtingen (bedragen x f 1 000)**

| | | | (1) | | (2) | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Art. | | Omschrijving | Oorspronkelijk vastgestelde begroting | | Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting | |
| | | | verplichtingen | uitgaven | verplichtingen | uitgaven |
| | | **TOTAAL** | | **48 088** | | **7 122** |
| 01 | | **Algemeen** | | **40 107** | | |
| | 01 | Personeel | 37 352 | 37 352 | 6 243 | 6 516 |
| | 02 | Vervallen | | – | | – |
| | 03 | Loonbijstelling | | 273 | 266 | 266 |
| | 04 | Prijsbijstelling | | memorie | | memorie |
| | 05 | Onvoorzien | 70 | 70 | | |
| | 06 | Post-actieven | 2 412 | 2 412 | | |
| 02 | | **Rijksvoorlichting** | | **6 291** | | |
| | 02 | Techn. uitv. rijksvoorl.dienst | 1 568 | 1 613 | 90 | 90 |
| | 03 | Onderz. en voorb. rijksv.dienst | 353 | 353 | – 150 | – 150 |
| | 04 | Dienst rijksv. op geb. com. tech. | | nihil | | |
| | 05 | Voorl. ond. coörd. voorl. raad | 4 325 | 4 325 | 400 | 400 |
| 03 | | **Inlichtingen buitenland** | | **memorie** | | |
| | 02 | Geheime uitgaven | | – | | |
| | 03 | Financiële afwikkeling IDB | | memorie | | |
| 04 | | **Wetensch. Raad voor het Reg. Beleid** | | **1 690** | | |
| | 02 | Wetenschappelijke studies | 1 690 | 1 690 | | |

Mij bekend,

De Minister van Algemene Zaken,
W. Kok

**Begrotingsjaar behorende bij de Wet van 15 september 1994, Stb. 756**

**Begrotingsjaar 1994, inclusief eerste suppletore begroting**
**Ministerie van Algemene Zaken (III)**
**Onderdeel ontvangsten (bedragen x f 1 000)**

| | | | (1) | (2) |
|---|---|---|---|---|
| Art. | | Omschrijving | Oorspronkelijk vastgestelde begroting | Mutaties (+ of –) op grond van eerste suppletore begroting |
| | | | ontvangsten | ontvangsten |
| | | **TOTAAL** | **5 345** | |
| **01** | | **Algemeen** | **1 825** | |
| | 01 | Diverse ontvangsten | 1 825 | |
| **02** | | **Rijksvoorlichtingsdienst** | **3 520** | |
| | 01 | Ontvangsten op basis van tariefstelling uit hoofde van dienstverlening Rijksvoorlichtingsdienst | 3 510 | |
| | 02 | Ontvangsten Rijksvoorlichtingsdienst op het gebied van communicatietechnieken met betrekking tot voorgaande jaren | memorie | |
| | 03 | Voorlichting onder coördinatie van de Voorlichtingsraad | 10 | |

Mij bekend,

De Minister van Algemene Zaken,
W. Kok

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 757

## Wet van 29 september 1994, houdende mentorschap ten behoeve van meerderjarigen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is te voorzien in de mogelijkheid dat ten behoeve van meerderjarigen, die als gevolg van hun geestelijke of lichamelijke toestand tijdelijk of duurzaam niet in staat zijn of bemoeilijkt worden hun belangen van niet-vermogensrechtelijke aard zelf behoorlijk waar te nemen, door de rechter een mentorschap wordt ingesteld en dat daartoe het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (Stb. 1992, 671) en het bij koninklijke boodschap van 29 mei 1990 ingediende voorstel van wet inzake de overeenkomst tot het verrichten van handelingen op het gebied van de geneeskunst, indien dit voorstel tot wet wordt verheven, dienen te worden gewijzigd;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

### ARTIKEL I

Aan Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek[1] wordt een titel toegevoegd, luidende:

### TITEL 20
### Mentorschap ten behoeve van meerderjarigen

#### Artikel 450

1. Indien een meerderjarige als gevolg van zijn geestelijke of lichamelijke toestand tijdelijk of duurzaam niet in staat is of bemoeilijkt wordt zijn belangen van niet-vermogensrechtelijke aard zelf behoorlijk waar te nemen, kan de kantonrechter te zijnen behoeve een mentorschap instellen.
2. Indien te verwachten is dat een minderjarige op het tijdstip waarop hij meerderjarig zal worden, in de in het eerste lid bedoelde toestand zal verkeren, kan het mentorschap reeds voor de meerderjarigheid worden ingesteld.
3. Het mentorschap kan eveneens worden ingesteld, indien te

verwachten is dat een meerderjarige binnen afzienbare tijd in de in het eerste lid bedoelde toestand zal verkeren.

4. De rechter bij wie een vordering tot het verlenen van een voorlopige machtiging of een machtiging tot voortgezet verblijf als bedoeld in de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen, dan wel een machtiging als bedoeld in artikel 33, eerste lid, van die wet aanhangig is, is tevens bevoegd tot kennisneming van een vordering tot instelling van een mentorschap.

**Artikel 451**

1. Het mentorschap kan worden verzocht door de betrokken persoon, zijn echtgenoot of andere levensgezel, zijn bloedverwanten in de rechte lijn en die in de zijlijn tot en met de vierde graad, zijn voogd, zijn curator of zijn bewindvoerder als bedoeld in titel 19 van dit boek. In het in artikel 450, derde lid, van dit boek bedoelde geval kan het mentorschap uitsluitend worden verzocht door de betrokkene.

2. Het mentorschap kan, behoudens in het in artikel 450, derde lid, van dit boek bedoelde geval, voorts worden gevorderd door het openbaar ministerie of worden verzocht door degene die de instelling waar de betrokkene duurzaam wordt verzorgd, exploiteert of die daarvan de leiding heeft. In het laatste geval wordt in het verzoekschrift tevens vermeld waarom de in het eerste lid genoemde personen – bloedverwanten in de zijlijn in de derde en vierde graad daaronder niet begrepen – niet tot indiening van een verzoek zijn overgegaan.

3. De rechter bij wie een verzoek of vordering tot ondercuratelestelling aanhangig is, kan bij afwijzing daarvan ambtshalve overgaan tot instelling van het mentorschap.

4. Een verzoek of vordering tot omzetting van curatele in mentorschap ten behoeve van een persoon die onder curatele is gesteld, wordt aanhangig gemaakt bij de rechter die bevoegd is over opheffing van de curatele te beslissen. Deze rechter kan, bij opheffing van de curatele, ook ambtshalve overgaan tot instelling van het mentorschap.

5. Het mentorschap treedt in werking daags nadat de griffier van de beschikking mededeling aan de betrokken persoon heeft gedaan, tenzij de beschikking een later tijdstip van ingang vermeldt. In het geval, bedoeld in artikel 450, tweede lid, van dit boek treedt het mentorschap in werking op het tijdstip waarop de betrokken persoon meerderjarig wordt.

**Artikel 452**

1. De rechter die het mentorschap instelt, benoemt daarbij of zo spoedig mogelijk daarna een mentor. In geval van vervanging van de mentor geschiedt de benoeming door de kantonrechter. De rechter vergewist zich van de bereidheid en vormt zich een oordeel over de geschiktheid van de te benoemen persoon.

2. Zo nodig kan een tijdelijke mentor worden benoemd.

3. De rechter volgt bij de benoeming van de mentor de uitdrukkelijke voorkeur van de betrokkene, tenzij gegronde redenen zich tegen zodanige benoeming verzetten.

4. Tenzij het vorige lid is toegepast, wordt, indien de betrokkene is gehuwd of een andere levensgezel heeft, bij voorkeur de echtgenoot of de andere levensgezel tot mentor benoemd. Is de vorige zin niet van toepassing, dan wordt bij voorkeur een van zijn ouders, kinderen, broers of zusters tot mentor benoemd. Huwt de betrokkene of verkrijgt hij een andere levensgezel, dan kan ieder van hen verzoeken dat de echtgenoot of andere levensgezel van de betrokkene in de plaats van de tegenwoordige mentor wordt benoemd.

5. Indien ten behoeve van de betrokkene in een bewind als bedoeld in titel 19 van dit boek is voorzien, wordt, indien de bewindvoerder een

natuurlijke persoon is, bij voorkeur de bewindvoerder tot mentor benoemd.

6. Geen mentor kunnen worden:

a. handelingsonbekwamen;

b. zij ten behoeve van wie een mentorschap is ingesteld;

c. rechtspersonen;

d. de direct betrokken of behandelend hulpverlener;

e. personen behorende tot de leiding of tot het personeel van de instelling waar de betrokkene verblijft.

7. De taak van de mentor vangt aan daags nadat de griffier hem van zijn benoeming mededeling heeft gedaan, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

**Artikel 453**

1. Tenzij uit wet of verdrag anders voortvloeit, is de betrokkene tijdens het mentorschap onbevoegd rechtshandelingen te verrichten in aangelegenheden betreffende zijn verzorging, verpleging, behandeling en begeleiding.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde rechtshandelingen vertegenwoordigt de mentor de betrokkene in en buiten rechte, tenzij op grond van wet of verdrag vertegenwoordiging uitgesloten is. De mentor kan de betrokkene toestemming verlenen deze rechtshandelingen zelf te verrichten.

3. Ten aanzien van andere handelingen dan rechtshandelingen betreffende de in het eerste lid genoemde aangelegenheden treedt de mentor, voor zover de aard van de desbetreffende handeling dit toelaat, in plaats van de betrokkene op.

4. De mentor geeft aan de betrokkene raad in hem betreffende aangelegenheden van niet-vermogensrechtelijke aard en waakt over diens belangen ter zake.

5. Verzet de betrokkene zich tegen een handeling van ingrijpende aard in aangelegenheden als in het tweede en derde lid bedoeld, dan kan die handeling slechts plaatsvinden indien zij kennelijk nodig is teneinde ernstig nadeel voor de betrokkene te voorkomen.

**Artikel 453a**

1. Indien de rechter dit noodzakelijk acht, beslist hij tevens dat artikel 246, vierde lid, van dit boek van overeenkomstige toepassing is.

2. Tijdens het mentorschap kan de rechter een beslissing nemen als in het eerste lid bedoeld, hetzij op verzoek van een persoon als bedoeld in artikel 451, eerste en tweede lid, of van de mentor, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, hetzij ambtshalve.

**Artikel 454**

1. De mentor is gehouden degene ten behoeve van wie het mentorschap is ingesteld zo veel mogelijk bij de vervulling van zijn taak te betrekken. De mentor bevordert dat de betrokkene rechtshandelingen en andere handelingen zelf verricht, indien deze tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat kan worden geacht. Hij betracht de zorg van een goed mentor.

2. De mentor is jegens de betrokkene aansprakelijk, indien hij in de zorg van een goed mentor te kort schiet, tenzij de tekortkoming hem niet kan worden toegerekend.

**Artikel 455**

Degene ten behoeve van wie het mentorschap is ingesteld, is, onverminderd het bepaalde in artikel 172 van Boek 6, aansprakelijk voor alle schulden die voortspruiten uit rechtshandelingen die de mentor in zijn hoedanigheid in naam van de betrokkene verricht.

**Artikel 456**

De mentor kan alvorens in rechte op te treden zich te zijner verantwoording doen machtigen door de betrokkene of, indien deze daartoe niet in staat of weigerachtig is, door de kantonrechter.

**Artikel 457**

1. Een rechtshandeling verricht in strijd met artikel 453 van dit boek is overeenkomstig het tweede en derde lid vernietigbaar.
2. Indien de rechtshandeling is verricht door of gericht tot de betrokkene, kan een beroep op de vernietigbaarheid slechts worden gedaan jegens een persoon die het mentorschap kende of had behoren te kennen; jegens een zodanige persoon wordt de betrokkene vermoed onbevoegd te zijn geweest.
3. Indien de rechtshandeling is verricht door of gericht tot de mentor, kan een beroep op de vernietigbaarheid slechts worden gedaan jegens een persoon die de onbevoegdheid van de mentor kende of had behoren te kennen.

**Artikel 458**

Voor zover een of meer van de goederen van de betrokkene onder een bewind als bedoeld in titel 19 van dit boek staan, is de bewindvoerder, indien hij niet tevens mentor is, niet tot optreden bevoegd ten aanzien van aangelegenheden als in artikel 453, eerste lid, van dit boek bedoeld.

**Artikel 459**

1. De mentor doet desgevraagd van zijn werkzaamheden verslag aan de kantonrechter. De kantonrechter kan te allen tijde verschijning van de mentor in persoon gelasten. Deze is verplicht alle door de kantonrechter gewenste inlichtingen te verstrekken.
2. Aan het einde van zijn mentorschap doet de mentor van zijn werkzaamheden schriftelijk verslag aan zijn opvolger, aan de kantonrechter alsmede aan de betrokkene, indien het mentorschap door het verstrijken van de tijdsduur waarvoor het is ingesteld of door opheffing eindigt.

**Artikel 460**

1. De mentor mag de bij de vervulling van zijn taak noodzakelijk gemaakte kosten aan de betrokkene in rekening brengen.
2. De rechter kan aan de mentor ten laste van de betrokkene een beloning toekennen indien hij zulks redelijk acht, de financiële draagkracht van betrokkene in aanmerking genomen.

**Artikel 461**

1. De taak van de mentor eindigt:
a. bij het einde van het mentorschap;
b. door tijdsverloop, indien hij voor een bepaalde tijd was benoemd;
c. door zijn dood;

d. door zijn ondercuratelestelling of door instelling van een mentorschap te zijnen behoeve;

e. door ontslag dat hem door de kantonrechter met ingang van een door deze bepaalde dag wordt verleend.

2. Het ontslag wordt hem verleend hetzij op eigen verzoek, hetzij wegens gewichtige redenen of omdat hij niet meer voldoet aan de eisen om mentor te kunnen worden, zulks op verzoek van de betrokkene, op vordering van het openbaar ministerie of ambtshalve. Hangende het onderzoek kan de kantonrechter voorlopige voorzieningen in het mentorschap treffen en de mentor schorsen.

3. Een gewezen mentor blijft verplicht al datgene te doen, wat niet zonder nadeel voor de betrokkene kan worden uitgesteld, totdat wederom een persoon bevoegd is ten aanzien van de aangelegenheden bedoeld in artikel 453, eerste lid, van dit boek. In de gevallen genoemd in het eerste lid, onder d, rust deze verplichting op diens curator of mentor, indien deze van het mentorschap kennisdraagt.

4. Artikel 384 van dit boek is van overeenkomstige toepassing.

**Artikel 462**

1. Het mentorschap eindigt door het verstrijken van de tijdsduur waarvoor het is ingesteld en door de dood of ondercuratelestelling van de betrokkene.

2. De kantonrechter kan, indien de noodzaak daartoe niet meer bestaat, het mentorschap opheffen op verzoek van de betrokkene of zijn mentor, danwel op vordering van het openbaar ministerie. De beschikking treedt in werking zodra zij in kracht van gewijsde is gegaan, tenzij zij een eerder tijdstip van ingang aanwijst.

**ARTIKEL II**

Het Burgerlijk Wetboek wordt voorts als volgt gewijzigd:

A

In artikel 12 van Boek 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het cijfer «3.», voor het derde lid wordt gewijzigd in: 4

2. Een nieuw derde lid wordt ingevoegd, luidende:

3. Wanneer ten behoeve van een persoon een mentorschap is ingesteld, volgt hij voor alles wat de uitoefening van dit mentorschap betreft, de woonplaats van de mentor.

B

In artikel 381 van Boek 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht;

1. Het cijfer «4», voor het vierde lid wordt gewijzigd in: 5.

2. Een nieuw vierde lid wordt ingevoegd, luidende:

4. Met betrekking tot aangelegenheden betreffende verzorging, verpleging, behandeling en begeleiding van een onder curatele gestelde zijn de artikelen 453 en 454 van dit boek van overeenkomstige toepassing.

C

In artikel 383 van Boek 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Na het eerste lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. De rechter volgt bij de benoeming van de curator de uitdrukkelijke voorkeur van de betrokkene, tenzij gegronde redenen zich tegen zodanige benoeming verzetten.

2. Het cijfer «2», voor het bestaande tweede lid, wordt gewijzigd in: 3. De eerste volzin van dit lid komt te luiden:

Tenzij het vorige lid is toegepast, wordt, indien de onder curatele gestelde is gehuwd of een andere levensgezel heeft, bij voorkeur de echtgenoot of de andere levensgezel tot curator benoemd.

3. In de tweede volzin van het derde lid (nieuw) worden de woorden «een zijner ouders of kinderen» vervangen door: een van zijn ouders, kinderen, broers of zusters.

4. De cijfers «3.» en «4.», voor het bestaande derde en vierde lid, komen te luiden: 4 en 5.

D

Artikel 389, derde lid, van Boek 1 komt te luiden:

3. De curatele eindigt voorts, wanneer bij in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak ten behoeve van de betrokken persoon een bewind als bedoeld in titel 19 dan wel een mentorschap als bedoeld in titel 20 van dit boek is ingesteld.

E

In artikel 432 van Boek 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In de eerste volzin van het eerste lid worden de woorden «of zijn curator» vervangen door: , zijn curator of zijn mentor als bedoeld in titel 20 van dit boek.

2. In het vierde lid wordt «artikel 90» vervangen door: artikel 91.

F

In artikel 435 van Boek 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In de derde volzin van het eerste lid komen de woorden «zoveel mogelijk» te vervallen.

2. Na het tweede lid wordt een nieuw derde lid ingevoegd, luidende:

3. De rechter volgt bij de benoeming van de bewindvoerder de uitdrukkelijke voorkeur van de rechthebbende, tenzij gegronde redenen zich tegen zodanige benoeming verzetten.

3. Het cijfer «3.», voor het bestaande derde lid, wordt gewijzigd in: 4. De eerste volzin van dit lid komt te luiden:

Tenzij het vorige lid is toegepast, wordt, indien de rechthebbende is gehuwd of een andere levensgezel heeft, bij voorkeur de echtgenoot of de andere levensgezel tot bewindvoerder benoemd.

4. In de tweede volzin van het vierde lid (nieuw) worden de woorden «een zijner ouders of kinderen» vervangen door: een van zijn ouders, kinderen, broers of zusters.

5. De cijfers «4.», «5.» en «6.», voor het bestaande vierde, vijfde en zesde lid, komen te luiden: 5, 6 en 7.

G

Artikel 442, tweede lid, eerste volzin, van Boek 1 komt te luiden:

De rechthebbende is, onverminderd het bepaalde in artikel 172 van Boek 6, aansprakelijk voor alle schulden die voortspruiten uit rechtshandelingen die de bewindvoerder in zijn hoedanigheid in naam van de rechthebbende verricht.

**ARTIKEL III**

In het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering[2] wordt tussen de Zesde Titel B en de Zevende Titel een nieuwe titel ingevoegd, luidende:

**ZESDE TITEL C**
**Van rechtspleging in zaken van mentorschap ten behoeve van meerderjarigen**

**Artikel 899a**

1. Tot instelling of opheffing van een mentorschap als bedoeld in artikel 450 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek is bevoegd de kantonrechter van de woonplaats van degene wiens mentorschap het betreft. Ontbreekt een woonplaats in Nederland, dan is artikel 429c van toepassing.
2. Het verzoekschrift tot instelling of opheffing van het mentorschap vermeldt, onverminderd het in artikel 429d bepaalde, de naam en voornamen van de betrokkene, zijn woonplaats en zijn verblijfplaats, benevens de naam, voornamen en de woonplaats van zijn echtgenoot of andere levensgezel en kinderen of, bij gebreke van een echtgenoot of andere levensgezel en meerderjarige kinderen, van zijn ouders, broers en zusters. Strekt het verzoekschrift tot opheffing van het mentorschap, dan vermeldt het tevens naam en woonplaats van de mentor.
3. Het verzoekschrift tot instelling van het mentorschap kan inhouden een verzoek tot benoeming van een bepaalde persoon als mentor.

**Artikel 899b**

1. De kantonrechter gelast de oproeping in ieder geval van de betrokkene en zijn echtgenoot of andere levensgezel, teneinde hen te ondervragen. Verschijnen zij niet in persoon, dan kan de kantonrechter een oproeping tegen een nadere dag gelasten.
2. Indien de betrokkene dan wel zijn echtgenoot of andere levensgezel in Nederland verblijft doch buiten staat is zich naar de kantonrechter te begeven, zal de kantonrechter, vergezeld door de griffier, hem te zijner verblijfplaats ondervragen. Zou de kantonrechter zich te dien einde buiten zijn rechtsgebied moeten begeven, dan kan hij de kantonrechter van het werkelijk verblijf verzoeken, de ondervraging de verrichten. In dit geval wordt van het proces-verbaal der ondervraging het oorspronkelijke ingezonden.
3. Indien de kantonrechter een onderzoek door deskundigen beveelt, is artikel 887 van overeenkomstige toepassing.

**Artikel 899c**

1. Behoudens het in artikel 899a, eerste lid, bepaalde, is in zaken van mentorschap ten behoeve van meerderjarigen de bevoegde kantonrechter degene in wiens rechtsgebied de mentor woonplaats heeft. Heeft de mentor geen woonplaats in Nederland, dan is de kantonrechter te 's-Gravenhage bevoegd.
2. Indien persoonlijk contact bezwaarlijk is doordat de betrokkene of de mentor geen woonplaats heeft binnen het rechtsgebied van de bevoegde kantonrechter, kan deze ambtshalve in zijn plaats een andere kantonrechter als bevoegde aanwijzen. De griffier zendt onverwijld een afschrift van de beschikking aan de aangewezen kantonrechter, aan de in artikel 899a, eerste lid, bedoelde kantonrechter, aan de betrokkene en aan de mentor.

**Artikel 899d**

1. Van beschikkingen houdende instelling of opheffing van het mentorschap of de benoeming van een mentor zendt de griffier zo spoedig mogelijk een afschrift aan de ingevolge artikel 899c bevoegde kantonrechter.
2. Van eindbeschikkingen waartegen hoger beroep onderscheidenlijk beroep in cassatie openstaat, zendt de griffier onverwijld een afschrift aan de verzoekers of appellanten, aan de betrokkene en aan de mentor.

**Artikel 899e**

Tegen beschikkingen als bedoeld in artikel 452, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 899c, tweede lid, staat geen voorziening open.

**Artikel 899f**

De bepalingen van deze titel betreffende verzoekers en verzoeken of verzoekschriften gelden ook ten aanzien van het openbaar ministerie en diens vorderingen.

**ARTIKEL IV**

De Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen[3] wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1. In het derde lid, onder b, worden de woorden «dan wel de curator» vervangen door: , de curator dan wel de mentor.
2. Toegevoegd wordt een vijfde lid, luidende:
5. Met betrekking tot het in het derde lid, onder a, bedoelde blijk geven van de nodige bereidheid is artikel 453 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing.

B

In artikel 4, eerste lid, onder c worden de woorden «of curator» vervangen door: , de curator of de mentor.

C

Aan artikel 5 wordt een zesde lid toegevoegd luidende:
6. Indien ten behoeve van de betrokkene een mentorschap is ingesteld, moet tevens worden overgelegd een afschrift van de beschikking waarbij het mentorschap is ingesteld alsmede van die waarbij een mentor is benoemd.

D

In artikel 8 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1. Het tweede lid komt te luiden:
2. De betrokkene die minderjarig is, onder curatele is gesteld dan wel ten behoeve van wie een mentorschap is ingesteld, is bekwaam in deze procedure in rechte op te treden.
2. In onderdeel e van het vierde lid worden de woorden «of de curator» vervangen door: , de curator of de mentor.

E

In artikel 9, tweede lid, onder c worden de woorden «of de curator» vervangen door: , de curator of de mentor.

F

In artikel 32 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Een verzoek als bedoeld in het derde lid kan ook worden gedaan door een minderjarige, een persoon die onder curatele is gesteld dan wel ten behoeve van wie een mentorschap is ingesteld, indien deze tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat kan worden geacht. Zodanige persoon kan hiertoe in rechte optreden.

2. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Een verzoek als bedoeld in het derde lid kan ten behoeve van een minderjarige, een persoon die onder curatele is gesteld dan wel ten behoeve van wie een mentorschap is ingesteld, worden gedaan door zijn ouders die de ouderlijke macht uitoefenen dan wel een van hen, zijn voogd onderscheidenlijk zijn curator of zijn mentor, doch slechts indien de betrokkene daarmee instemt.

G

Artikel 38 wordt als volgt gewijzigd:

1. De tweede volzin van het tweede lid komt te luiden: Indien de behandelende persoon beslist dat de patiënt niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake van de voorgestelde behandeling, pleegt hij ter zake overleg met de wettelijke vertegenwoordiger van de patiënt of, indien deze ontbreekt, met de persoon die daartoe door de patiënt schriftelijk is gemachtigd. Ontbreekt ook zodanige persoon of treedt deze niet op, dan wordt overleg gepleegd met de echtgenoot van de patiënt, tenzij deze dat niet wenst, dan wel, indien ook zodanige persoon ontbreekt, met een ouder, kind, broer of zus van de patiënt, tenzij deze persoon dat niet wenst, een en ander voor zover dit overleg verenigbaar is met de zorg van een goed hulpverlener.

2. In de laatste volzin van het zesde lid worden de woorden «de in het tweede lid bedoelde personen» vervangen door: de in het tweede lid, tweede volzin, bedoelde personen.

H

In artikel 41, eerste lid en in artikel 56, eerste lid, onder e worden de woorden «38, vijfde lid, derde volzin» telkens vervangen door: 38, vijfde lid, vierde volzin.

I

In het eerste lid van artikel 70 worden de woorden «38, eerste of tweede lid, derde lid, derde volzin» vervangen door: 38, eerste of tweede lid, derde lid, vierde volzin.

J

In artikel 75 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid, onder a, wordt de zinsnede «of een bewind als bedoeld in titel 19» vervangen door: , een bewind als bedoeld in titel 19 of een mentorschap als bedoeld in titel 20.

2. In het eerste lid, onder c, wordt de zinsnede «of tot onderbewind-

stelling als bedoeld in titel 19» vervangen door: , tot onderbewindstelling als bedoeld in titel 19, of tot instelling van een mentorschap als bedoeld in titel 20.

**ARTIKEL V**

Indien het bij koninklijke boodschap van 29 mei 1990 ingediende voorstel van wet houdende wijziging van het Burgerlijk Wetboek en enige andere wetten in verband met de opneming van bepalingen omtrent de overeenkomst tot het verrichten van handelingen op het gebied van de geneeskunst (21 561) op het in artikel VII bedoelde tijdstip tot wet is verheven en in werking is getreden, wordt deze als volgt gewijzigd:

In artikel 1653u worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het tweede lid wordt de zinsnede «en onder curatele staat, in welk geval nakoming jegens de curator geschiedt» vervangen door: en onder curatele staat of ten behoeve van hem het mentorschap is ingesteld, in welke gevallen nakoming jegens de curator of de mentor geschiedt.
2. In het derde lid wordt de zinsnede «niet onder curatele staat» vervangen door: niet onder curatele staat of ten behoeve van hem niet het mentorschap is ingesteld.

**ARTIKEL VI**

Indien het bij koninklijke boodschap van 8 januari 1992 ingediende voorstel van wet tot herziening van het procesrecht in zaken van personen- en familierecht (22 487)[4] op het in artikel VII bedoelde tijdstip tot wet is verheven en in werking is getreden, komt artikel III van het onderhavige wetsvoorstel als volgt te luiden:

**ARTIKEL III**

Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 429c, vijfde lid, komt als volgt te luiden:

5. In zaken betreffende curatele, onderbewindstelling of mentorschap is bevoegd de rechter van de woonplaats of, bij gebreke van een woonplaats in Nederland, van het werkelijk verblijf van degene wiens curatele onderscheidenlijk goederen of mentorschap het betreft.

B

Het tweede lid van artikel 798 komt als volgt te luiden:

2. In zaken van curatele, onderbewindstelling of mentorschap worden onder belanghebbenden bovendien verstaan de echtgenoot of andere levensgezel en de kinderen of, bij gebreke van dezen, de ouders, broers en zusters van degene wiens curatele, goederen of mentorschap het betreft.

C

In artikel 807 wordt, onder plaatsing van een puntkomma na de woorden «Burgerlijk Wetboek» van onderdeel d, een nieuw onderdeel e ingevoegd, luidende:

e. artikel 452, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.

D

Het tweede lid van artikel 809 komt als volgt te luiden:

2. In zaken betreffende curatele, onderbewindstelling en mentorschap is de eerste volzin van het eerste lid van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de onder curatele te stellen of gestelde persoon, ten aanzien van degene wiens goederen het betreft alsmede ten aanzien van de persoon ten behoeve van wie mentorschap is verzocht of ingesteld.

**ARTIKEL VII**

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 29 september 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Justitie,
E. M. A. Schmitz

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1991/92, 1992/93, 1993/94, 22 474
Handelingen II 1993/94, blz. 4466–4491; 4502–4503
Kamerstukken I 1993/94, 22 474 (316, 316a, 316b, 316c, 316d)
Handelingen I 1994/95, blz. 25–28

[1] Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 juli 1994, Stb. 570
[2] Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 juni 1994, Stb. 573
[3] Stb. 1992, 671, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 juni 1994, Stb 573
[4] Stb. 1994, 570

416769F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 758

## Wet van 13 oktober 1994 tot wijziging van de inkomstenbelasting (winstbewijzen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in de inkomstenbelasting te komen tot een aanpassing van de belastingheffing ter zake van winstbewijzen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

### ARTIKEL I

In de Wet op de inkomstenbelasting 1964[1] worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A.1. In **artikel 25** wordt, onder vernummering van het achtste, negende en tiende lid in onderscheidenlijk tiende, elfde en twaalfde lid, na het zevende lid ingevoegd:

8. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel f, wordt als een uitkering op een winstbewijs mede beschouwd de waarde welke in het economische verkeer aan het winstbewijs kan worden toegekend, zodra het wordt vervreemd. De vorige volzin vindt geen toepassing:

a. indien het betreft een winstbewijs dat niet door tijdsverloop in waarde daalt, tenzij het lichaam dat het winstbewijs heeft uitgegeven, in liquidatie is getreden of waarschijnlijk binnenkort in liquidatie zal treden; of

b. indien de verkrijger binnenlands belastingplichtige is en het verkregen winstbewijs geen deel uitmaakt van het vermogen van een voor zijn rekening gedreven onderneming.

Voor de toepassing van dit lid wordt met vervreemding gelijkgesteld het brengen in het vermogen van een onderneming.

9. Voor de toepassing van deze wet vindt hetgeen daarin is bepaald ter zake van periodieke uitkeringen en verstrekkingen geen toepassing met betrekking tot winstbewijzen.

A.2. In het tot twaalfde lid vernummerde tiende lid, wordt «als bedoeld in het negende lid» vervangen door: als bedoeld in het elfde lid.

B. In **artikel 26b,** eerste lid, wordt in de eerste volzin «artikel 25, derde, vierde, achtste en tiende lid» vervangen door: artikel 25, derde, vierde, tiende en twaalfde lid.

C.1. In **artikel 39**, zesde lid, wordt vóór «aan aandeelhouders» ingevoegd: of winstbewijzen.

C.2. Voorts wordt «dividend» vervangen door: inkomsten.

In **artikel 57**, eerste lid, wordt, onder wijziging van de onderdeel-aanduidingen g, h, en i in onderscheidenlijk h, i en j, na onderdeel f ingevoegd:
g. inkomsten uit winstbewijzen ter zake van afkoop, inkoop of vervreemding daarvan, naar hun zuivere bedrag;.

E. In **artikel 75,** eerste lid, wordt «achtste lid» vervangen door: tiende lid.

## ARTIKEL II

In de Wet van 10 september 1992, houdende wijziging van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en de Invorderingswet 1990 (aanpassing aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten) (Stb. 491), vervalt artikel VI.

[1] Stb. 1990, 103. Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 juli 1994, Stb. 610

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1992/93, 1993/94, 23 083
Handelingen II 1993/94, blz. 6007
Kamerstukken I 1993/94, 1994/95, nr. 435 en nr. 7
Handelingen I 1994/95, zie de vergadering van 11 oktober 1994

## ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 13 oktober 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416770F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 759

## Wet van 15 september 1994, houdende wijziging van enige bepalingen van de Grondwaterwet in verband met de opheffing van de Technische commissie grondwaterbeheer

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging hebben genomen, dat het wenselijk is de Technische commissie grondwaterbeheer op te heffen en in verband daarmee de regeling inzake de advisering over technische vragen het grondwaterbeheer betreffende te wijzigen.
Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

**ARTIKEL I**

De Grondwaterwet[1] wordt als volgt gewijzigd:

A

Hoofdstuk I, afdeling 2, vervalt.

B

Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt:
1. In het eerste lid vervalt de tweede volzin.
2. In het tweede lid vervallen in de tweede volzin de woorden «en de Technische commissie grondwaterbeheer».

C

Artikel 18 vervalt.

D

Artikel 19 vervalt.

E

In artikel 22, tweede lid, worden de woorden «zijn de artikelen 18–20» vervangen door: is artikel 20.

F

Artikel 37 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid vervallen de woorden «de Technische commissie grondwaterbeheer».

2. In het tweede lid, eerste volzin, worden de woorden «de Technische commissie grondwaterbeheer» vervangen door: een door hen in te stellen commissie van deskundigen.

G

In artikel 38, eerste en tweede lid, in artikel 39, eerste lid, en in artikel 40 worden de woorden «Technische commissie grondwaterbeheer» telkens vervangen door: commissie van deskundigen.

H

Artikel 48, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. In de eerste volzin wordt de zinsnede «alsmede aan de vergoeding van schade ingevolge de artikelen 34, 40, en 41, eerste lid» vervangen door: aan de vergoeding van schade ingevolge de artikelen 34, 40 en 41, eerste lid, en aan het onderzoek en advies van de in artikel 37, tweede lid, bedoelde commissie van deskundigen.

2. De derde volzin vervalt.

**ARTIKEL II**

Op verzoeken, vóór de inwerkingtreding van deze wet gedaan op grond van artikel 18, eerste lid, of artikel 37, eerste lid, van de Grondwaterwet, blijven de op de dag vóór de inwerkingtreding van deze wet geldende bepalingen van die wet van kracht.

**ARTIKEL III**

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1993/94, 23 550
Handelingen II 1993/94, blz. 5703
Kamerstukken I 1993/94, 23 550 (411, 411a)
Handelingen I 1993/94, blz. 2004–2005

[1] Stb. 1992, 626, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 februari 1994, Stb. 135

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 15 september 1994

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
Margaretha de Boer

Uitgegeven de *zevenentwintigste* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416772F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1994

# 760

## Besluit van 6 oktober 1994, houdende uitvoering van de Wegenverkeerswet 1994 (Kentekenreglement)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 15 juni 1993, nr. RV 151906, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op de Wegenverkeerswet 1994;

De Raad van State gehoord (advies van 18 oktober 1993, nr. W09.93.0363);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 30 september 1994, nr. R 183051; Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

### HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

#### Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. wet : Wegenverkeerswet 1994;

b. voertuig : motorrijtuig of aanhangwagen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen c en d, van de wet;

c. bijzonder kenteken: kenteken als bedoeld in artikel 38 van de wet;

d. erkend bedrijf : natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie een erkenning overeenkomstig artikel 62 van de wet is verleend;

e. bedrijfsvoorraad : te verhandelen, bewaren of te bewerken voertuigen waarvan een erkend bedrijf de eigendom heeft verkregen;

f. bedrijfsvoorraad deel II: deel II van een kentekenbewijs van een bij ministeriële regeling vastgesteld model, afgegeven aan een erkend bedrijf, ten behoeve van de voertuigen die in bedrijfsvoorraad zijn opgenomen;

g. bedrijfsvoorraadpas: pas als bedoeld in artikel 48, eerste lid;

h. handelaarskenteken: kenteken als bedoeld in artikel 3;

i. vrijwaringsbewijs : bewijs van een bij ministeriële regeling vastgesteld model, blijkens welk aan de verplichtingen van artikel 26, tweede lid, 27, derde lid, 27, achtste lid, onderdeel a, 28, tweede lid, of 29, eerste lid, is voldaan.

## HOOFDSTUK 2. KENTEKENS

### Artikel 2. Opgave en inrichting kenteken

1. De opgave van een kenteken geschiedt door afgifte van een kentekenbewijs dan wel door afgifte van een deel II of een bedrijfsvoorraad deel II van een kentekenbewijs.

2. Het kenteken bestaat uit een combinatie van letters en cijfers dan wel een combinatie van één letter en cijfers.

### Artikel 3. Handelaarskentekens

Aan een erkend bedrijf of aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon als bedoeld in artikel 42, eerste lid, onderdeel b, kan voor de in artikel 37, derde lid, van de wet bedoelde voertuigen een kenteken worden opgegeven bevattende de lettergroep HA, HF of FH en twee groepen van twee cijfers, mits wordt voldaan aan het bepaalde in hoofdstuk 5.

### Artikel 4. Bijzondere kentekens

1. Aan leden van het Koninklijk Huis en aan buitenlandse diplomaten kan een kenteken worden opgegeven, bevattende de lettergroep AA, onderscheidenlijk CD, en aan hen die behoren tot het Internationaal Gerechtshof dan wel tot een door Onze Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen internationale organisatie een kenteken, bevattende de lettergroep CDJ.

2. Kentekens, bevattende de lettergroep BN of GN en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor motorrijtuigen:
a. waarvoor overeenkomstig de voorschriften van de Minister van Financiën een vrijstelling van belasting is verleend, of
b. waarvan de eigenaar of houder behoort tot het personeel van buitenlandse ambassades, consulaten en daarmee gelijkgestelde instellingen, voor zover daarvoor naar het oordeel van de Minister van Buitenlandse Zaken aanleiding is.

3. Kentekens, bevattende de lettergroep GV en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor motorrijtuigen, met uitzondering van bromfietsen, die in het grensverkeer voor landbouwdoeleinden worden gebezigd en waarvoor in Nederland geen kenteken is vereist.

4. Kentekens, bevattende de lettergroep HH en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor bromfietsen, die deelnemen aan het verkeer in landen waar voor deze voertuigen een kenteken is vereist.

5. Kentekens, bevattende de lettergroep ZZ en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor voertuigen die zich in verband met hun constructie uitsluitend op de weg mogen bevinden met een ontheffing van de wegbeheerder dan wel van Onze Minister.

6. Kentekens, bevattende twee groepen van drie letters en cijfers of een combinatie daarvan worden slechts opgegeven voor voertuigen die overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 31, 32 of 33 voorgoed buiten Nederland worden gebracht, mits het voertuig naar het oordeel van Onze Minister technisch in goede staat is.

7. Kentekens, bevattende de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V of X en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor voertuigen die ter verkrijging van een kentekenbewijs met één of twee

lettergroepen naar en van de plaats van weging en onderzoek moeten worden gereden.

8. Kentekens, bevattende de enkele letter Z en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor voertuigen die binnen of buiten Nederland worden gebracht.

**Artikel 5. Kentekenplaat**

1. Het kenteken wordt aangebracht op een plaat die behoort tot een door Onze Minister goedgekeurde soort.

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen.

3. De in het eerste lid bedoelde plaat is in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen voorzien van:
a. een bij die regeling vast te stellen rijkskeurmerk en een in het vijfde lid bedoeld merk, of
b. een bij die regeling vastgesteld merk.

4. Het is verboden om zonder machtiging van Onze Minister het rijkskeurmerk of het in het derde lid, onderdeel b, bedoelde merk aan te brengen.

5. De gemachtigde die het rijkskeurmerk aanbrengt, is verplicht daaronder een door Onze Minister goedgekeurd merk aan te brengen.

## HOOFDSTUK 3. REGISTRATIE VAN KENTEKENS

**Artikel 6. De inrichting van het kentekenregister**

1. Het kentekenregister bevat uitsluitend de volgende categorieën gegevens:
a. de naam, de beginletters van de voornaam of voornamen, de geboortedatum en het adres van degene aan wie het kenteken is dan wel was opgegeven;
b. de naam, het adres en het inschrijvingsnummer bij de Kamer van Koophandel van de rechtspersoon waaraan het kenteken is dan wel was opgegeven;
c. de naam, de beginletters van de voornaam of voornamen, de geboortedatum en het adres van degene die bij de aanvraag van een kentekenbewijs als gemachtigde van een rechtspersoon is opgetreden;
d. de naam en het adres van degene die een voertuig waarvoor nog geen kenteken is opgegeven, op Nederlands grondgebied heeft gebracht of in Nederland heeft vervaardigd;
e. de naam, het adres en de gegevens omtrent het legitimatiebewijs van degene die een voertuig voorgoed buiten Nederland brengt;
f. gegevens omtrent bij de aanvraag van een kentekenbewijs overgelegde legitimatiebewijzen;
g. gegevens omtrent de afgifte, de invordering alsmede de ongeldigverklaring van het kentekenbewijs;
h. gegevens omtrent de erkenning bedrijfsvoorraad, bedoeld in hoofdstuk IV, paragraaf 5 van de wet;
i. gegevens omtrent de schorsing, bedoeld in hoofdstuk IV, paragraaf 6 van de wet;
j. gegevens omtrent de verplichting tot periodieke keuring, bedoeld in hoofdstuk V van de wet;
k. gegevens omtrent de heffing van de motorrijtuigenbelasting,

bedoeld in de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 en de belasting, bedoeld in de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992;

l. gegevens omtrent voertuigen waarvoor een kenteken is dan wel was opgegeven alsmede voertuigen die op Nederlands grondgebied zijn gebracht of in Nederland zijn vervaardigd, waarvoor nog geen kenteken is opgegeven;

m. gegevens omtrent het bepaalde in andere wettelijke regelingen ten aanzien van voertuigen dan de wet en de in onderdeel k bedoelde wettelijke regelingen;

n. gegevens omtrent in het buitenland geregistreerde voertuigen waarvoor de opgave van een kenteken wordt verzocht;

o. gegevens in verband met het verstrekken en gebruiken van gegevens uit het kentekenregister;

p. gegevens van administratieve aard, verband houdende met de tenaamstelling van kentekens;

q. gegevens omtrent de vermissing van voertuigen en de aangifte van diefstal of verduistering van voertuigen, en

r. het sociaal-fiscaal nummer, het GBA-nummer en het door de beheerder van het kentekenregister toegekende persoonsidentificatie-nummer.

2. De in het eerste lid bedoelde gegevens worden, voor zover zij verband houden met een tenaamstelling, maximaal negen jaar na het verval van de tenaamstelling in het kentekenregister bewaard. De overige gegevens worden gedurende een bij ministeriële regeling vastgestelde periode bewaard.

**Artikel 7. Het beheer van het kentekenregister**

De dagelijkse leiding van het register berust bij de beheerder van het kentekenregister.

**Artikel 8. Mededeling feiten aan register door autoriteiten**

De in artikel 43, eerste lid, van de wet bedoelde autoriteiten doen mededeling aan de beheerder van het kentekenregister van de hun in de uitoefening van hun functie ter kennis gekomen feiten, ingeval deze feiten aanleiding kunnen zijn om tot wijziging of aanvulling van de in het kentekenregister opgenomen gegevens over te gaan dan wel anderszins van belang kunnen zijn voor de juistheid van deze gegevens.

**Artikel 9. Belanghebbenden**

Voor de verstrekking van gegevens op grond van artikel 44 van de wet worden belanghebbenden onderscheiden in:

a. particulieren,

b. door Onze Minister of, in geval van verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig, door Onze Minister en Onze Minister van Justitie gezamenlijk aangewezen beroepsbeoefenaren of categorieën van beroepsbeoefenaren,

c. personen of instanties met een publiekrechtelijke taak, niet zijnde autoriteiten als bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de wet, en

d. door Onze Minister of, in geval van verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig, door Onze Minister en Onze Minister van Justitie gezamenlijk aangewezen organisaties die de belangen van de automobielbranche behartigen.

**Artikel 10. Aanvraag van gegevens door belanghebbenden**

1. De aanvraag tot het verstrekken van gegevens wordt schriftelijk ingediend bij de beheerder van het kentekenregister onder opgave van de naam en het adres van de aanvrager alsmede de redenen van de aanvraag.

2. De aanvraag, bedoeld in het eerste lid, wordt niet in behandeling genomen dan nadat het bij ministeriële regeling vastgestelde tarief is voldaan.

3. Indien de aanvrager persoonlijk bij de beheerder van het kentekenregister verschijnt teneinde een aanvraag tot het verstrekken van gegevens in te dienen, legitimeert deze zich ten genoege van de beheerder.

4. Het eerste en derde lid zijn niet van toepassing indien de aanvraag wordt ingediend door belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdelen b, c of d, mits overeenkomstig het bij ministeriële regeling bepaalde, is vastgesteld dat de aanvrager tot één van de genoemde categorieën behoort en voldoende zekerheid is verkregen omtrent diens identiteit.

**Artikel 11. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a (particulieren)**

1. Nadat een belanghebbende als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, een verzoek om verstrekking van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 1 van de Wet persoonsregistraties heeft ingediend, vraagt de beheerder van het kentekenregister schriftelijk toestemming voor de verstrekking van deze gegevens aan degene op wie de gegevens betrekking hebben. De beheerder geeft daarbij aan voor welke doeleinden de verstrekking is verzocht.

2. Het vragen van toestemming blijft achterwege indien uit het kentekenregister blijkt dat degene op wie de gegevens betrekking hebben zijn toestemming aan elke verstrekking aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, heeft onthouden, dan wel indien het voertuig waarop de aanvraag betrekking heeft, blijkens bij ministeriële regeling aangewezen bescheiden is betrokken bij een verkeersongeval waarbij aan de aanvrager schade is toegebracht.

3. Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, worden persoonsgegevens niet verstrekt indien degene op wie deze gegevens betrekking hebben zijn toestemming daaraan onthoudt, dan wel zijn toestemming aan elke verstrekking aan particulieren heeft onthouden.

4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid worden aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, de gevraagde gegevens zonder toestemming van degene op wie de gegevens betrekking hebben verstrekt, indien het voertuig waarop de aanvraag betrekking heeft, blijkens bij ministeriële regeling aangewezen bescheiden, is betrokken bij een verkeersongeval waarbij aan de aanvrager schade is toegebracht.

**Artikel 12. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b (beroepsbeoefenaren)**

Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b, worden de gevraagde gegevens verstrekt, voor zover zij deze gegevens beroepshalve nodig hebben voor:

a. het realiseren van rechten of plichten met betrekking tot het desbetreffende voertuig die voor de aanvrager of diens cliënt bestaan of kunnen ontstaan, voortvloeiend uit de wet of uit overeenkomst, of
b. de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen teneinde daarvan melding te doen aan de politie.

**Artikel 13. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c (personen of instanties met een publiekrechtelijke taak)**

Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c, worden de gevraagde gegevens verstrekt, voor zover zij deze gegevens behoeven voor de uitvoering van hun taak en de persoonlijke levenssfeer van degene op wie de gegevens betrekking hebben daardoor niet onevenredig wordt geschaad.

**Artikel 14. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d (vertegenwoordigers van de automobielbranche)**

1. Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d, worden de gevraagde gegevens verstrekt, voor zover zij deze gegevens behoeven voor:
a. het verrichten van activiteiten die verband houden met een goede uitvoering van de wet,
b. wetenschappelijk onderzoek of statistiek, dan wel
c. de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen teneinde daarvan melding te doen aan de politie.

2. Aan de in het eerste lid bedoelde belanghebbenden worden uitsluitend gegevens verstrekt die de situatie weergeven op het moment van de verstrekking.

**Artikel 15. Gebruik van gegevens**

1. Belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdelen a, b en c, mogen de aan hen verstrekte gegevens uitsluitend gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt.

2. Belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d, mogen de aan hen verstrekte gegevens gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt. Daarnaast mogen zij de aan hen verstrekte gegevens, met uitzondering van die omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig, gebruiken voor bij ministeriële regeling aangewezen doeleinden, indien degene op wie de gegevens betrekking hebben tegen een dergelijk gebruik geen bezwaar heeft gemaakt.

**Artikel 16. Beperkingen aan verstrekking en gebruik van gegevens**

Op verzoek van degene van wie gegevens in het kentekenregister zijn opgenomen, wordt in het kentekenregister geregistreerd dat:
a. hij zijn toestemming onthoudt aan elke verstrekking van op hem betrekking hebbende gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a,
b. op hem betrekking hebbende gegevens door belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d, niet gebruikt worden voor de in artikel 15, tweede lid, bedoelde, bij ministeriële regeling aangewezen, doeleinden.

## HOOFDSTUK 4. KENTEKENBEWIJZEN

### Artikel 17. Kentekenbewijs

1. Een vierdelig kentekenbewijs bestaat uit een deel I, een deel II, een deel III en een overschrijvingsbewijs.

2. Een vierdelig kentekenbewijs, voor een voertuig in bedrijfsvoorraad afgegeven aan een erkend bedrijf, bestaat uit een deel I, een bedrijfsvoorraad deel II, een deel III en een overschrijvingsbewijs.

3. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep AA, CD, CDJ dan wel de lettergroep FH, HA of HF en twee groepen van twee cijfers bestaat uit een deel I en een deel III.

4. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep HH of GV en twee groepen van twee cijfers dan wel de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V, X of Z en twee groepen van twee cijfers alsmede een kentekenbewijs, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, zesde lid, bestaat uit een deel I.

5. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep BN of GN en twee groepen van twee cijfers, bestaat uit een deel I of een deel I en een deel III, afhankelijk van de bij ministeriële regeling aangewezen serie.

6. Een kentekenbewijs dat wordt afgegeven indien met betrekking tot het voertuig bij een in artikel 22 of 26 van de wet bedoelde keuring niet kan worden vastgesteld dan wel slechts op termijn kan worden vastgesteld of dat voertuig al dan niet voldoet aan de voor toelating tot het verkeer op de weg vastgestelde eisen en afgifte naar het oordeel van Onze Minister verantwoord is, bestaat uit een deel I.

7. Aan deel I van een kentekenbewijs kan bij de afgifte daarvan een bijlage worden toegevoegd, bevattende gegevens met betrekking tot het voertuig; deze bijlage maakt deel uit van het deel I.

### Artikel 18. Ontvangstbewijzen

1. Het ingevolge artikel 6.15, eerste lid, van het Voertuigreglement afgegeven ontvangstbewijs treedt voor het deel I van het kentekenbewijs in de plaats zolang geen nieuw deel I is afgegeven.

2. Het ingevolge artikel 38, tweede lid, of 39, derde lid, afgegeven ontvangstbewijs treedt voor de toepassing van de artikelen 26, 27 en 31 tot en met 33 in de plaats van het deel I en het deel III van het kentekenbewijs.

### Artikel 19. Uitzonderingen aanvraageisen

1. Het in artikel 48, eerste lid, van de wet bedoelde vereiste dat een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die een kentekenbewijs aanvraagt, in Nederland woonachtig, respectievelijk gevestigd moet zijn, is niet van toepassing op kentekenbewijzen, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, eerste tot en met vierde en zesde tot en met achtste lid.

2. Het in artikel 50, eerste lid, van de wet bedoelde vereiste, dat de aanvrager van een kentekenbewijs persoonlijk dient te verschijnen bij een bij ministeriële regeling aan te wijzen instantie, geldt niet voor de

aanvraag van kentekenbewijzen, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, eerste tot en met vierde en zesde tot en met achtste lid.

**Artikel 20. Geldigheidsduur van het kentekenbewijs**

1. Een kentekenbewijs dat een deel III bevat, is geldig gedurende de geldigheid van dit deel III.

2. Het deel III van het kentekenbewijs is geldig met ingang van 1 oktober van het jaar dat voorafgaat aan het op dat deel vermelde jaar tot en met 31 januari van het jaar dat volgt op het op dat deel vermelde jaar.

3. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep BN of GN en twee groepen van twee cijfers, bestaande uit een deel I, heeft een geldigheidsduur van ten hoogste twaalf maanden.

4. Een kentekenbewijs als bedoeld in artikel 17, zesde lid, heeft een geldigheidsduur van ten hoogste drie maanden.

5. Een kentekenbewijs, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, zesde lid, heeft een geldigheidsduur van twee weken.

6. Een kentekenbewijs, bevattende de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V of X en twee groepen van twee cijfers heeft een geldigheidsduur van één dag.

7. Een kentekenbewijs, bevattende de enkele letter Z en twee groepen van twee cijfers heeft een geldigheidsduur van ten hoogste een week.

**Artikel 21. Kentekenbewijs in of op motorrijtuig**

1. Deel III van het kentekenbewijs dan wel een bij ministeriële regeling vastgesteld, voor dit deel in de plaats tredend, bewijs wordt op de bij die regeling aangewezen wijze gevoerd op de voorruit van het motorrijtuig waarvoor het is afgegeven.

2. De in het eerste lid bedoelde verplichting geldt niet voor:
a. motorrijtuigen op twee wielen,
b. motorrijtuigen op drie of meer wielen die niet zijn voorzien van een voorruit, en
c. motorrijtuigen die een handelaarskenteken voeren.

**Artikel 22. Vordering afgifte kentekenbewijs ter inzage**

1. De verplichting tot het ter inzage afgeven van het kentekenbewijs als bedoeld in artikel 160 van de wet heeft betrekking op alle delen van het voor het voertuig afgegeven kentekenbewijs, met uitzondering van het overschrijvingsbewijs.

2. Indien de in artikel 160 van de wet bedoelde vordering betrekking heeft op een kentekenbewijs dat is afgegeven voor een aanhangwagen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.7.3, eerste lid, van het Voertuigreglement is voorzien van een constructieplaat, kan aan de vordering worden voldaan binnen een termijn van een week.

**Artikel 23. Rijden met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs**

1. Gedurende de tijd dat de geldigheid van het kentekenbewijs is geschorst ingevolge artikel 67 van de wet, mag op de dag waarop het voertuig waarvoor dat kentekenbewijs is afgegeven naar aanleiding van

de aanvraag van een keuringsbewijs als bedoeld in artikel 75 van de wet dan wel naar aanleiding van een aanvraag van een keuring als bedoeld in artikel 99 of artikel 106 van de wet aan een zodanige keuring wordt onderworpen, met dat voertuig via de kortste route naar en van de plaats van keuring worden gereden.

2. Wanneer het kentekenbewijs is ingevorderd overeenkomstig het bepaalde in artikel 60 van de wet, mag op de dag waarop het voertuig als gevolg van het bepaalde in artikel 39, vierde lid, aan de aldaar bedoelde ambtenaren moet worden getoond, met dat voertuig via de kortste route naar en van de plaats van onderzoek worden gereden.

3. Wanneer het kentekenbewijs ongeldig is verklaard voor het rijden over de weg overeenkomstig het bepaalde in artikel 38, mag op de dag waarop het voertuig waarvoor dat kentekenbewijs is afgegeven naar aanleiding van een aanvraag van een keuring als bedoeld in artikel 99 of artikel 106 van de wet aan een zodanige keuring wordt onderworpen, met dat voertuig via de kortste route naar en van de plaats van keuring worden gereden.

**Artikel 24. Staan met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs**

Een voertuig mag op de weg staan, wanneer het voor dat voertuig afgegeven kentekenbewijs ongeldig is verklaard voor het rijden over de weg overeenkomstig het bepaalde in artikel 38, dan wel is ingevorderd overeenkomstig het bepaalde in artikel 60 van de wet.

**Artikel 25. Eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs**

1. De eigenaar of houder van een voertuig waarvoor de eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs wordt gevraagd, stelt het voertuig voor een onderzoek ter beschikking bij Onze Minister en vraagt bij hem onder overlegging van een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs, een kentekenbewijs aan.

2. De eigenaar of houder van een voertuig waarvoor de eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs wordt gevraagd en waarvoor reeds een nog niet tenaamgesteld kentekenbewijs is afgegeven krachtens het bepaalde in artikel 46, tweede lid, onderdeel b, vraagt dit vierdelig kentekenbewijs aan bij Onze Minister onder overlegging van het deel I, het overschrijvingsbewijs en het in het eerste lid bedoelde legitimatiebewijs.

3. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichtingen in het eerste of tweede lid heeft voldaan, een kentekenbewijs, respectievelijk een deel II af.

4. Indien de aanvraag wordt gedaan door een erkend bedrijf dat geen gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel b, geeft Onze Minister in plaats van een deel II een formulier af met gegevens die verband houden met de opname in bedrijfsvoorraad.

5. Ingeval een formulier als bedoeld in het vierde lid is afgegeven, is het erkende bedrijf verplicht een bedrijfsvoorraad deel II met de op dat formulier vermelde gegevens in te vullen.

6. In afwijking van het bepaalde in het derde en vierde lid houdt Onze Minister de beslissing op de aanvraag, bedoeld in het eerste en tweede lid, aan indien daartoe naar zijn oordeel aanleiding bestaat. In dat geval wendt de aanvrager zich tot Onze Minister.

7. Het eerste en het derde tot en met zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing indien een vierdelig kentekenbewijs wordt aangevraagd voor een voertuig waarvoor door Onze Minister reeds eerder een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven en blijkens het kentekenregister:

a. dat voertuig voorgoed buiten gebruik is gesteld,

b. dat voertuig voorgoed buiten Nederland is gebracht,

c. dat voertuig definitief is bestemd voor gebruik buiten de weg, of

d. voor dat voertuig nadien een kentekenbewijs met een bijzonder kenteken is afgegeven.

**Artikel 26. Wijziging van de tenaamstelling: overdracht tussen particulieren**

1. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is, ingeval hij ophoudt eigenaar of houder te zijn van het voertuig waarvoor dat kentekenbewijs is afgegeven, verplicht:

a. het deel II en het overschrijvingsbewijs terstond over te dragen aan degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden;

b. het deel I en het deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden, totdat hij het in het derde lid bedoelde vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft ontvangen.

2. Degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden is verplicht binnen een week nadat hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, bij Onze Minister om afgifte van een nieuw deel II te verzoeken onder overlegging van het deel II, het overschrijvingsbewijs en een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs.

3. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichtingen van het tweede lid heeft voldaan, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II af.

4. Degene die het vrijwaringsbewijs heeft ontvangen, is verplicht dit terstond, te zamen met het oude deel II, te doen toekomen aan degene die de delen I en III, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, onder zich heeft gehouden.

5. Degene die de delen I en III, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan degene van wie hij het vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft verkregen.

6. In afwijking van het bepaalde in het derde lid houdt Onze Minister de beslissing op het verzoek, bedoeld in het tweede lid, aan indien daartoe naar zijn oordeel aanleiding bestaat. In dat geval wendt de aanvrager zich tot Onze Minister.

7. De voorgaande leden zijn van overeenkomstige toepassing indien de eigenaar, respectievelijk de houder van een voertuig, aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, met de houder, respectievelijk de eigenaar van het voertuig overeenkomt dat het kenteken aan deze houder, respectievelijk eigenaar wordt opgegeven.

**Artikel 27. Wijziging van de tenaamstelling: overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad**

1. In geval van overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad, van een voertuig waarvoor een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, zijn in afwijking van het bepaalde in artikel 26, het tweede tot en met negende lid van toepassing.

2. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is verplicht:

a. aan het erkende bedrijf terstond het deel II van het kentekenbewijs en het overschrijvingsbewijs over te dragen;

b. het deel I en het deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden totdat hij het in het vijfde lid bedoelde vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft ontvangen.

3. Het erkende bedrijf is verplicht binnen een week, nadat hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, bij Onze Minister om opname in bedrijfsvoorraad te verzoeken onder overlegging van deel II, het overschrijvingsbewijs en de bedrijfsvoorraadpas.

4. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichtingen van het derde lid heeft voldaan, een formulier af met gegevens die verband houden met de opname in bedrijfsvoorraad.

5. Het erkende bedrijf is verplicht:

a. een vrijwaringsbewijs en een bedrijfsvoorraad deel II met de in het vierde lid bedoelde gegevens in te vullen;

b. aan degene van wie hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, het vrijwaringsbewijs alsmede het oude deel II terstond ter hand te stellen;

c. het bedrijfsvoorraad deel II onder zich te houden.

6. Degene die de delen I en III, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan het erkende bedrijf van wie hij het vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft verkregen.

7. Onze Minister houdt de beslissing op het verzoek, bedoeld in het derde lid, aan indien daartoe naar zijn oordeel aanleiding bestaat. In dat geval wendt de aanvrager zich tot Onze Minister.

8. In afwijking van het bepaalde in het derde en vijfde lid, is een erkend bedrijf, indien dit gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel a, verplicht:

a. de overdracht van het voertuig ten behoeve van diens bedrijfsvoorraad terstond na de overdracht te melden aan Onze Minister;

b. het vrijwaringsbewijs en het bedrijfsvoorraad deel II met de middels datacommunicatie ter beschikking gestelde gegevens die verband houden met de opname in bedrijfsvoorraad in te vullen;

c. aan degene van wie hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, het vrijwaringsbewijs en het oude deel II terstond ter hand te stellen;

d. het bedrijfsvoorraad deel II onder zich te houden.

9. Het tweede en het zesde lid zijn niet van toepassing indien een of meer delen van het kentekenbewijs verloren zijn geraakt of teniet zijn gegaan en het erkende bedrijf bij de in het achtste lid, onderdeel a, bedoelde melding tevens meldt dat het voertuig voorgoed buiten gebruik wordt gesteld, mits degene aan wie het vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden:

a. aan het erkende bedrijf terstond de niet verloren geraakte of teniet gegane delen van het kentekenbewijs overdraagt,

b. verklaart dat de niet aan het erkende bedrijf overgedragen delen van het kentekenbewijs verloren zijn geraakt of teniet zijn gegaan, en

c. bij het erkende bedrijf de bij ministeriële regeling aangewezen documenten overlegt.

**Artikel 28. Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad**

1. Indien een voertuig waarvoor een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, ophoudt te behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf, is artikel 26 of, in geval van overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad, artikel 27 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het gewone deel II.

2. Indien een voertuig ophoudt te behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf en dit bedrijf het voertuig tot eigen gebruik bestemt, vraagt het bedrijf binnen een week een nieuw deel II aan bij Onze Minister, onder overlegging van het bedrijfsvoorraad deel II, het overschrijvingsbewijs en een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs.

3. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichting van het tweede lid heeft voldaan, zowel een vrijwaringsbewijs als een nieuw deel II af.

**Artikel 29. Wijziging van de tenaamstelling: overlijden van een kentekenhouder**

1. In afwijking van het bepaalde in de artikelen 26, tweede lid, en 27, derde lid, is, in geval van overlijden van degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, degene die als erfgenaam eigenaar of houder van het voertuig is geworden, verplicht binnen vijf weken nadat hij eigenaar of houder is geworden bij Onze Minister om afgifte van een nieuw deel II te verzoeken onder overlegging van het deel II of het bedrijfsvoorraad deel II, het overschrijvingsbewijs en een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs.

2. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichting van het eerste lid heeft voldaan, zowel een vrijwaringsbewijs als een nieuw deel II af.

**Artikel 30. Wijziging van de tenaamstelling: bijzondere procedure**

1. Onze Minister kan voor een voertuig een vierdelig kentekenbewijs afgeven zonder dat aan de in de artikelen 26 tot en met 29 bedoelde verplichtingen is voldaan, indien de aanvraag voor het kentekenbewijs wordt ingediend door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die verklaart eigenaar of houder van het voertuig te zijn en indien naar het oordeel van Onze Minister aannemelijk is gemaakt dat niet aan bedoelde verplichtingen kan worden voldaan.

2. Onze Minister kan in verband met het bepaalde in het eerste lid verlangen dat de aanvrager van het kentekenbewijs het voertuig toont, een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs overlegt en een of meer delen van het kentekenbewijs inlevert.

**Artikel 31. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon**

1. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden,

is, in geval van overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of een in het buitenland gevestigde rechtspersoon, verplicht:

a. het deel II en het overschrijvingsbewijs terstond over te dragen aan degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden;

b. het deel I en het op dat tijdstip geldige laatst afgegeven deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden, totdat hij het in het vierde lid bedoelde deel van de verklaring heeft ontvangen.

2. Degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is verplicht binnen een week nadat hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen bij Onze Minister het deel II en het overschrijvingsbewijs, een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs alsmede een ingevulde en ondertekende verklaring van een bij ministeriële regeling vastgesteld model in drievoud over te leggen.

3. Onze Minister plaatst op het deel II een aantekening, vult de verklaring in en geeft het deel II, de verklaring in tweevoud alsmede het legitimatiebewijs terug aan degene die aan de in het tweede lid bedoelde verplichtingen heeft voldaan.

4. Degene die de verklaring in tweevoud heeft ontvangen, is verplicht het daartoe bestemde deel van de verklaring terstond te doen toekomen aan degene die de delen I en III onder zich heeft gehouden.

5. Degene die de delen I en III onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan degene van wie hij het in het vierde lid bedoelde deel van de verklaring heeft verkregen.

6. In geval van overdracht van een tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf behorend voertuig waarvoor een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven aan een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of een in het buitenland gevestigde rechtspersoon, zonder dat het erkende bedrijf gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, is het eerste tot en met vijfde lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het deel II.

**Artikel 32. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon**

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 31, is, ingeval het erkende bedrijf gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, het tweede en derde lid van toepassing.

2. Degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is verplicht terstond bij het erkende bedrijf een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs alsmede een ingevulde en ondertekende verklaring van een bij ministeriële regeling vastgesteld model in drievoud over te leggen.

3. Het erkende bedrijf is verplicht overeenkomstig het krachtens artikel 62, derde lid, van de wet bepaalde:

a. het legitimatiebewijs te controleren;

b. de overdracht van het voertuig aan de in het buitenland woonachtige persoon of de in het buitenland gevestigde rechtspersoon terstond te melden aan Onze Minister;

c. op het kentekenbewijs een aantekening te plaatsen alsmede de verklaring in drievoud in te vullen;

d. aan degene aan wie het voertuig wordt overgedragen het deel I, het bedrijfsvoorraad deel II en het deel III van het kentekenbewijs te zamen met de verklaring in tweevoud ter stond ter hand te stellen;

e. het overschrijvingsbewijs en het daartoe bestemde deel van de verklaring onder zich te houden.

**Artikel 33. Verval van de tenaamstelling: voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig**

1. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is, ingeval hij het voertuig voorgoed buiten Nederland brengt, verplicht het deel II, een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs, een ingevulde en ondertekende verklaring in drievoud van een bij ministeriële regeling vastgesteld model alsmede, voor zover bij ministeriële regeling bepaald, het overschrijvingsbewijs bij Onze Minister over te leggen.

2. Onze Minister plaatst op het deel II een aantekening, vult de verklaring in en geeft het deel II, de verklaring in tweevoud alsmede het legitimatiebewijs terug aan degene die aan de in het eerste lid bedoelde verplichtingen heeft voldaan.

3. Ingeval een erkend bedrijf een tot zijn bedrijfsvoorraad behorend voertuig voorgoed buiten Nederland brengt, is het eerste en tweede lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het deel II.

4. In afwijking van het bepaalde in het eerste tot en met derde lid, is, ingeval het erkende bedrijf gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, het erkende bedrijf verplicht het voorgoed buiten Nederland brengen van het voertuig te melden overeenkomstig het krachtens artikel 62, derde lid, van de wet bepaalde.

**Artikel 34. Aanvraag en afgifte nieuw deel I**

1. Indien het voertuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven niet meer overeenstemt met de gegevens op het deel I, vraagt degene aan wie het kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, onverwijld bij Onze Minister onder overlegging van het deel I een nieuw deel I aan.

2. Indien het kentekenbewijs is ingevorderd ingevolge artikel 60 van de wet, geeft Onze Minister op verzoek een nieuw deel I af. Degene aan wie het kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, dient hiertoe bij Onze Minister onder overlegging van het bij de invordering afgegeven ontvangstbewijs een aanvraag in. Onze Minister geeft niet eerder een nieuw deel I af dan nadat het voertuig is goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in artikel 105 van de wet.

3. Onze Minister geeft in geval van wijziging in de constructie als bedoeld in artikel 98 van de wet een nieuw deel I af nadat de wijziging is goedgekeurd ingevolge artikel 98 van de wet. Hij kan daarbij verlangen dat het in artikel 6.15, eerste lid, van het Voertuigreglement bedoelde ontvangstbewijs wordt overgelegd.

**Artikel 35. Aanvraag en afgifte deel III**

1. Onze Minister geeft aan degene aan wie een kentekenbewijs dat een deel III bevat is afgegeven op aanvraag een nieuw deel III af indien de

geldigheidsduur van het eerder afgegeven deel III is verstreken of binnen vier maanden gaat verstrijken.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 49 van de wet wordt de afgifte van een deel III geweigerd indien:
a. uit het kentekenregister blijkt dat het voertuig waarvoor het deel III wordt aangevraagd voorgoed buiten Nederland is gebracht of voorgoed buiten gebruik is gesteld, of
b. het kentekenbewijs ongeldig is verklaard of is ingevorderd.

3. Degene aan wie een deel III is afgegeven voor een voertuig waarvan hij is opgehouden eigenaar of houder te zijn alsmede de eigenaar of houder van een voertuig, die, hoewel hij reeds beschikt over een deel III, alsnog eenzelfde deel III in zijn bezit krijgt, is verplicht dat deel III binnen vier weken na ontvangst in te leveren bij Onze Minister.

**Artikel 36. Vervangende kentekenbewijzen**

1. De aanvraag van een vervangend kentekenbewijs of deel daarvan geschiedt bij Onze Minister door degene aan wie het kentekenbewijs waarvoor een vervangend kentekenbewijs of deel daarvan wordt aangevraagd, is afgegeven.

2. Onze Minister kan verlangen dat bij de aanvraag van een of meer vervangende delen van een kentekenbewijs, een of meer van de overige delen van het kentekenbewijs worden ingeleverd alsmede dat een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs wordt overgelegd.

3. Indien een kentekenbewijs is afgegeven aan de houder van een voertuig en deze een vervangend kentekenbewijs of deel daarvan aanvraagt, kan Onze Minister in door hem te bepalen gevallen verlangen dat de eigenaar voor de afgifte van het vervangend kentekenbewijs of deel daarvan toestemming verleent. In deze gevallen kan Onze Minister bepalen dat het vervangende kentekenbewijs of deel daarvan naar de eigenaar of een door deze aangewezen persoon wordt gezonden.

**Artikel 37. Ongeldigverklaring en inlevering**

1. Onze Minister verklaart een kentekenbewijs ongeldig indien hij van oordeel is, dat de omstandigheden, bedoeld in artikel 58, eerste lid, onderdeel a of b, van de wet, zich voordoen.

2. Onze Minister kan een kentekenbewijs ongeldig verklaren indien voor het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, een nieuw kenteken is opgegeven.

3. Onze Minister kan een kentekenbewijs ongeldig verklaren indien naar zijn oordeel blijkt dat:
a. het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, voorgoed buiten gebruik is gesteld,
b. het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, voorgoed buiten Nederland is gebracht,
c. het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, definitief is bestemd voor gebruik buiten de weg,
d. degene aan wie dat bewijs is afgegeven, opgehouden is eigenaar, bezitter of houder van het voertuig te zijn,
e. de reden waarom het kentekenbewijs bevattende de lettergroep BN, CD, CDJ, GN, GV, HH of ZZ is afgegeven, is vervallen,
f. de eigenaar of houder van het voertuig onvrijwillig het bezit of het houderschap van het voertuig heeft verloren,

g. het voertuig is gaan behoren tot een der ingevolge artikel 37 van de wet van de kentekenplicht uitgezonderde categorieën van voertuigen, dan wel

h. degene aan wie dat bewijs is afgegeven, niet langer in Nederland woonachtig of gevestigd is.

4. In het geval, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, verklaart Onze Minister het kentekenbewijs ongeldig, mits het voorgoed buiten gebruik stellen van het voertuig overeenkomstig het bepaalde krachtens artikel 62, derde lid, van de wet wordt gemeld door een erkend bedrijf dat gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel d.

5. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid verklaart Onze Minister een kentekenbewijs ongeldig indien de melding geschiedt door een ander dan een erkend bedrijf, mits de melding betrekking heeft op een voertuig dat behoort tot een bij ministeriële regeling aangewezen categorie van voertuigen en wordt voldaan aan nadere bij ministeriële regeling vastgestelde voorwaarden.

6. In het geval, bedoeld in het derde lid, onderdeel f, verklaart Onze Minister het kentekenbewijs ongeldig mits van het verlies van het bezit of het houderschap van het voertuig aangifte is gedaan bij een der in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen.

**Artikel 38. Ongeldigverklaring voor het rijden over de weg**

1. Onze Minister kan een kentekenbewijs ongeldig verklaren voor het rijden over de weg indien niet wordt voldaan aan de krachtens artikel 52, tweede lid, van de wet in het kentekenbewijs vermelde voorschriften dan wel indien het voertuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, niet voldoet aan een of meer van de in artikel 58, tweede lid, onderdeel b, c of d van de wet, bedoelde eisen.

2. Ingeval het deel I en het deel III van een voor het rijden over de weg ongeldig verklaard kentekenbewijs op grond van het bepaalde krachtens artikel 57, derde lid, van de wet is ingeleverd, doet Onze Minister na ontvangst van dat deel I of deel III een ontvangstbewijs toekomen aan degene aan wie het kentekenbewijs is afgegeven.

**Artikel 39. Invordering kentekenbewijs**

1. Tot de invordering van het kentekenbewijs als bedoeld in artikel 60 van de wet zijn bevoegd:

a. de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer en de door hem daartoe aangewezen tot zijn dienst behorende ambtenaren, indien naar hun oordeel het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel b of c of tweede lid, van de wet, van toepassing is;

b. de door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaren der Belastingdienst, indien naar hun oordeel niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 36, vijfde lid, van de wet, dan wel naar hun oordeel het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel a, van de wet, van toepassing is;

c. de ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, indien naar hun oordeel het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel a, b of c dan wel artikel 60, tweede lid, van de wet, van toepassing is;

d. de ambtenaren der Koninklijke Marechaussee, in de gevallen, in onderdeel c genoemd, voor zover zij met de opsporing van strafbare feiten zijn belast.

2. De verplichting tot overgifte, bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de wet, heeft betrekking op alle delen van het kentekenbewijs, met uitzondering van het overschrijvingsbewijs.

3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren geven het deel II van het kentekenbewijs, indien dit was afgegeven, na inzage terug aan degene van wie het is ingevorderd en reiken voor de overige delen onverwijld een ontvangstbewijs uit. Zij doen de overige delen van het ingevorderde kentekenbewijs met vermelding van de reden van invordering zo spoedig mogelijk toekomen aan Onze Minister.

4. Indien de invordering heeft plaatsgevonden op grond van het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel b, van de wet, mogen de ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en de ambtenaren der Koninklijke Marechaussee de overige delen van het kentekenbewijs gedurende ten hoogste vier weken onder zich houden. Zij geven deze delen tegen teruggave van het ontvangstbewijs aan de houder daarvan terug, indien binnen deze termijn naar hun oordeel is aangetoond dat het voertuig in overeenstemming is gebracht met de bij of krachtens de wet vastgestelde eisen. Van het onder zich houden, respectievelijk het teruggeven, stellen zij Onze Minister in kennis.

5. Indien dit bij de vordering van de houder van een kentekenbewijs wordt geëist, is deze verplicht tot het op een daarbij te bepalen tijd en plaats ter beschikking houden van het voertuig, waarvoor het bewijs is afgegeven.

6. Indien de vordering betrekking heeft op een kentekenbewijs dat is afgegeven voor een aanhangwagen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.7.3, eerste lid, van het Voertuigreglement is voorzien van een constructieplaat, kan aan de vordering worden voldaan binnen een termijn van een week.

**Artikel 40. Verval van de tenaamstelling in het kentekenregister**

1. De tenaamstelling in het register vervalt zodra:
a. krachtens het bepaalde in artikel 26, derde lid, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II zijn afgegeven;
b. krachtens het bepaalde in artikel 27, vierde lid, een formulier is afgegeven;
c. de gegevens als bedoeld in artikel 27, achtste lid, onderdeel b, aan het erkende bedrijf ter beschikking zijn gesteld;
d. krachtens het bepaalde in artikel 28, derde lid, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II zijn afgegeven;
e. krachtens het bepaalde in artikel 29, tweede lid, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II zijn afgegeven;
f. krachtens het bepaalde in artikel 30 een kentekenbewijs is afgegeven;
g. krachtens de artikelen 31, derde lid, 32, derde lid, onderdeel c, of 33, tweede en vierde lid, op het kentekenbewijs een aantekening is geplaatst;
h. Onze Minister het kentekenbewijs ongeldig heeft verklaard ingevolge artikel 37, eerste, tweede of derde lid;
i. Onze Minister het handelaarskentekenbewijs ongeldig heeft verklaard ingevolge artikel 45, eerste lid;
j. een erkend bedrijf een melding als bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c of d, heeft gedaan;
k. Onze Minister de tenaamstelling vervallen heeft verklaard op grond van een verzoek als bedoeld in het tweede lid.

2. Degene die naar zijn mening ten onrechte als tenaamgestelde in het register is vermeld, kan Onze Minister verzoeken de tenaamstelling te

doen vervallen. Onze Minister gaat over tot het doen vervallen van de tenaamstelling indien hiervoor naar zijn oordeel voldoende gronden aanwezig zijn.

## HOOFDSTUK 5. HANDELAARSKENTEKENBEWIJZEN

### Artikel 41. Basis handelaarskentekenbewijzen

Voor voertuigen als bedoeld in artikel 37, derde lid, van de wet, geldt het vereiste dat een kenteken voor een bepaald voertuig dient te zijn opgegeven niet, mits dat voertuig een kenteken voert als bedoeld in artikel 3, dat behoort bij een ingevolge artikel 42 afgegeven handelaarskentekenbewijs waarvan gebruik wordt gemaakt overeenkomstig de in dit hoofdstuk bedoelde voorschriften.

### Artikel 42. Aanvraag

1. Een handelaarskentekenbewijs kan worden aangevraagd door en worden afgegeven aan:
   a. een erkend bedrijf, dan wel
   b. een natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van een of meer ondernemingen, waar voertuigen bedrijfsmatig voor derden worden hersteld of bewerkt.

2. De aanvraag wordt ingediend bij Onze Minister.

3. De aanvrager stelt Onze Minister in de gelegenheid te onderzoeken of te zijnen aanzien aan het bepaalde in het eerste lid wordt voldaan.

### Artikel 43. Weigering afgifte

Onverminderd het bepaalde in artikel 42 wordt de afgifte van handelaarskentekenbewijzen geweigerd indien een of meer aan de aanvrager afgegeven handelaarskentekenbewijzen op grond van het bepaalde in artikel 45, eerste lid, onderdeel d, ongeldig zijn verklaard binnen een direct aan de datum van indiening van de aanvraag voorafgaande periode van zes maanden.

### Artikel 44. Gebruik

1. Een handelaarskenteken mag slechts worden gebruikt door degene aan wie het is opgegeven dan wel een door deze aangewezen persoon. Het gebruik is slechts toegestaan voor de categorie waarvoor het is opgegeven.

2. Een handelaarskenteken mag worden gebruikt voor voertuigen die ter bewerking of herstel aan degene aan wie het kenteken is opgegeven ter beschikking zijn gesteld.

3. Een handelaarskenteken moet worden gebruikt voor voertuigen die behoren tot de bedrijfsvoorraad van degene aan wie het kenteken is opgegeven.

4. Een handelaarskenteken mag uitsluitend worden gebruikt indien met het voertuig als bedoeld in het tweede en derde lid gebruik van de weg wordt gemaakt in het kader van bedrijfsactiviteiten van het erkende bedrijf of de natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie het handelaarskenteken is opgegeven.

5. Voor overtreding van het eerste tot en met vierde lid is degene aan wie het handelaarskenteken is opgegeven aansprakelijk.

**Artikel 45. Ongeldigverklaring**

1. Onze Minister kan een handelaarskentekenbewijs ongeldig verklaren indien degene aan wie het handelaarskentekenbewijs is afgegeven:
a. om zodanige ongeldigverklaring verzoekt,
b. aangifte heeft gedaan van het onvrijwillig verlies van het handelaarskentekenbewijs,
c. niet langer voldoet aan het bepaalde in artikel 42, dan wel
d. handelt in strijd met het bepaalde in artikel 44.

2. Degene die een ongeldig verklaard handelaarskentekenbewijs onder zich heeft, levert dit onverwijld in bij Onze Minister.

3. Indien degene die een ongeldig verklaard handelaarskentekenbewijs onder zich heeft niet voldoet aan de verplichting van het tweede lid, kan het handelaarskentekenbewijs worden ingenomen door de daartoe bevoegde ambtenaren.

## HOOFDSTUK 6. ERKENNINGSREGELING BEDRIJFSVOORRAAD

**Artikel 46. Onderwerp erkenning**

1. Een erkenning als bedoeld in artikel 62, eerste lid, van de wet, wordt verleend teneinde voertuigen met behulp van een bedrijfsvoorraadpas in bedrijfsvoorraad op te nemen.

2. Aan de erkenning kan worden verbonden:
a. de bevoegdheid om voertuigen met behulp van een voor datacommunicatie geschikte voorziening in bedrijfsvoorraad op te nemen,
b. de bevoegdheid tot het aanvragen van nog niet tenaamgestelde kentekenbewijzen,
c. de bevoegdheid tot het versneld melden dat tot de bedrijfsvoorraad behorende voertuigen voorgoed buiten Nederland worden gebracht, alsmede het verstrekken van kentekenbewijzen die een kenteken bevatten als bedoeld in artikel 4, zesde lid,
d. de bevoegdheid tot het melden dat tot de bedrijfsvoorraad behorende voertuigen voorgoed buiten gebruik worden gesteld, en
e. de bevoegdheid om in geval van overdracht van een voertuig uit de bedrijfsvoorraad van het betrokken bedrijf namens de aanvrager van een kentekenbewijs de aanvraag in te dienen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 50, eerste lid, van de wet.

**Artikel 47. Aanvraag**

1. Een erkenning als bedoeld in artikel 62, eerste lid, van de wet, kan worden aangevraagd door en worden verleend aan:
a. een natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van een of meer ondernemingen waar voertuigen bedrijfsmatig worden ingekocht of gefabriceerd met het doel deze te verkopen,
b. een natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van een of meer ondernemingen waar voertuigen bedrijfsmatig worden ingekocht met het doel deze te bewaren of te bewerken, en
c. bij ministeriële regeling aan te wijzen personen of instanties die voertuigen in eigendom hebben, zonder deze zelf te hebben ingekocht, met het doel deze te verkopen.

2. De aanvraag wordt ingediend bij Onze Minister.

3. De aanvrager stelt Onze Minister in de gelegenheid te onderzoeken of te zijnen aanzien aan het bepaalde in het eerste lid wordt voldaan.

**Artikel 48. Bedrijfsvoorraadpassen en formulieren**

1. Bij het verlenen van de erkenning verstrekt Onze Minister aan het erkende bedrijf een of meer bedrijfsvoorraadpassen van een bij ministeriële regeling vastgesteld model, waarmee de registratie van voertuigen in bedrijfsvoorraad kan plaatsvinden alsmede formulieren die bestemd zijn om te dienen als vrijwaringsbewijs en als bedrijfsvoorraad deel II.

2. Op aanvraag verstrekt Onze Minister aan een erkend bedrijf meerdere bedrijfsvoorraadpassen en formulieren als bedoeld in het eerste lid.

3. Voor versleten of zoekgeraakte bedrijfsvoorraadpassen verstrekt Onze Minister op aanvraag aan het erkende bedrijf vervangende passen. Voor versleten bedrijfsvoorraadpassen geeft Onze Minister niet eerder vervangende passen af dan nadat de versleten passen zijn ingeleverd.

4. Onze Minister kan verlangen dat de aanvrager van nieuwe en vervangende bedrijfsvoorraadpassen, bedoeld in het tweede en derde lid, de bij ministeriële regeling aangewezen bescheiden overlegt die verband houden met de aanvraag.

**Artikel 49. Intrekking erkenning**

1. Indien dit bij de intrekking, wijziging of schorsing van de erkenning als bedoeld in artikel 65 van de wet, is bepaald, levert degene aan wie de erkenning is dan wel was verleend alle aan hem verstrekte bedrijfsvoorraadpassen en formulieren onverwijld in bij Onze Minister.
2. Indien degene aan wie de erkenning is dan wel was verleend niet voldoet aan het bepaalde in het eerste lid, kunnen de bedrijfsvoorraadpassen en formulieren worden ingenomen door de daartoe bevoegde ambtenaren.

**HOOFDSTUK 7. SCHORSING**

**Artikel 50. Aanvraag schorsing**

1. De aanvrager van een schorsing als bedoeld in artikel 67 van de wet legt ten behoeve van deze aanvraag bij Onze Minister het deel II van het kentekenbewijs, het overschrijvingsbewijs alsmede een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs over.

2. Onze Minister plaatst op het deel II een bij ministeriële regeling vastgestelde aantekening.

**Artikel 51. Einde schorsing**

Indien de schorsing eindigt ingevolge het bepaalde in artikel 68 van de wet, wordt bij Onze Minister, onder overlegging van deel II van het kentekenbewijs, het overschrijvingsbewijs alsmede een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs, een nieuw deel II aangevraagd.

**Artikel 52. Gebruik van de weg zonder einde schorsing**

Een schorsing eindigt niet door gebruik van de weg indien:
a. het voertuig waarvan de geldigheid van het kentekenbewijs is geschorst een kenteken voert als bedoeld in artikel 3, dat behoort bij een ingevolge artikel 42 afgegeven handelaarskentekenbewijs dat voldoet aan het bepaalde in hoofdstuk 5 en waarvan gebruik wordt gemaakt overeenkomstig de in dat hoofdstuk bedoelde voorschriften, dan wel
b. artikel 23, eerste lid, van toepassing is.

## HOOFDSTUK 8. STRAFBEPALINGEN

**Artikel 53**

Overtreding van de artikelen
- 5, eerste en derde tot en met vijfde lid,
- 21, eerste lid,
- 26, eerste, tweede, vierde en vijfde lid,
- 26, eerste lid, onderdeel b, vierde of vijfde lid jo artikel 18,
- 27, tweede en zesde lid,
- 27, tweede lid, onderdeel b, of zesde lid jo artikel 18,
- 28, eerste lid jo artikel 26, eerste, tweede, vierde of vijfde lid,
- 28, eerste lid jo artikel 27, tweede of zesde lid,
- 28, tweede lid,
- 29, eerste lid,
- 31, eerste, tweede, vierde en vijfde lid en zesde jo eerste of tweede lid,
- 31, eerste lid, onderdeel b, vierde of vijfde lid jo artikel 18,
- 31, zesde lid jo eerste of tweede lid jo artikel 18,
- 32, tweede lid,
- 33, eerste lid en derde jo eerste lid,
- 34, eerste lid,
- 35, derde lid,
- 39, vijfde lid,
- 44,
- 45, tweede lid,
- 49, eerste lid, en
- 54, tweede lid is een strafbaar feit.

## HOOFDSTUK 9. OVERGANGSBEPALINGEN

**Artikel 54**

1. Kentekenbewijzen en ter vervanging van die bewijzen uitgereikte duplicaten, afgegeven op basis van de Wegenverkeerswet, worden vóór een bij ministeriële regeling vastgesteld tijdstip vervangen door een kentekenbewijs, afgegeven op basis van de wet.

2. Overeenkomstig het eerste lid vervangen kentekenbewijzen en duplicaten verliezen hun geldigheid op het in het eerste lid bedoelde tijdstip; zij worden onverwijld ingeleverd bij Onze Minister.

**Artikel 55**

1. De artikelen 5, 7, eerste en tweede lid, 14, eerste lid, 15, eerste en zesde lid en 16 van het Reglement kentekenregistratie, zoals deze bepalingen luidden vóór het tijdstip waarop zij op grond van artikel 59 zijn ingetrokken, blijven voor wat betreft het in die bepalingen bepaalde ten

aanzien van registratiebewijzen en aanvullingsbladen van kracht tot een bij ministeriële regeling vastgesteld tijdstip.

2. Voor de toepassing van artikel 5 van het Reglement kentekenregistratie wordt met een kentekenbewijs gelijkgesteld een kentekenbewijs, afgegeven op basis van de wet.

**Artikel 56**

Verzoeken tot vervallen verklaring van de tenaamstelling of verbetering van de gegevens als bedoeld in artikel 21 van het Reglement kentekenregistratie, zoals dit artikel luidde vóór het tijdstip waarop het op grond van artikel 59 is ingetrokken, welke verzoeken zijn ingediend vóór dit tijdstip, worden na dat tijdstip behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens het Reglement kentekenregistratie.

**Artikel 57**

1. De artikelen 17 en 23 van het Reglement kentekenregistratie, zoals deze artikelen luidden vóór het tijdstip waarop zij op grond van artikel 59 zijn ingetrokken, blijven van kracht ten aanzien van op basis van de Wegenverkeerswet afgegeven kentekenbewijzen die vóór bedoeld tijdstip met toepassing van genoemde artikelen 17 en 23 ongeldig zijn verklaard en moeten worden ingeleverd, indien op eerderbedoeld tijdstip die inlevering nog niet heeft plaatsgevonden.

2. Op basis van de Wegenverkeerswet afgegeven kentekenbewijzen die nog niet op grond van artikel 54, eerste lid, zijn vervangen, worden voor de toepassing van de artikelen 37 en 45 gelijkgesteld met kentekenbewijzen, afgegeven op basis van de wet.

**Artikel 58**

Voor de toepassing van dit besluit wordt een op basis van het Reglement kentekenregistratie afgegeven kopie deel III gelijkgesteld met een overschrijvingsbewijs tot het tijdstip dat het kopie deel III is vervangen door een zodanig bewijs.

## HOOFDSTUK 10. SLOTBEPALINGEN

**Artikel 59. Intrekking RKR**

Het Reglement kentekenregistratie wordt ingetrokken met ingang van een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

**Artikel 60. Inwerkingtreding**

De artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

**Artikel 61. Citeertitel**

Dit besluit kan worden aangehaald als: Kentekenreglement.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat.
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 december 1994, nr. 240.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 6 oktober 1994

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink

Uitgegeven de *eerste* november 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

416765F
ISSN 0920 - 2064
Sdu Uitgeverij Plantijnstraat
's-Gravenhage 1994

## NOTA VAN TOELICHTING

### ALGEMEEN

#### Inleiding

Het onderhavige Kentekenreglement strekt tot uitvoering van het bepaalde in de Wegenverkeerswet 1994 (verder te noemen de wet of WVW 1994) inzake kentekens en kentekenbewijzen. Het reglement vervangt het tot nu toe geldende Reglement kentekenregistratie (RKR). Het Kentekenreglement regelt in de eerste plaats vrijwel alle onderwerpen die ook in het RKR waren opgenomen, waarbij zij aangetekend dat deze in een groot aantal gevallen inhoudelijke wijziging dan wel uitbreiding hebben ondergaan, zulks als gevolg van het totstandkomen van de vernieuwde kentekenregistratieregeling in de WVW 1994. Voorts kent het reglement een aantal nieuwe onderdelen, zoals bijvoorbeeld de erkenningsregeling inzake de bedrijfsvoorraad en de schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs.

In hoofdstuk IV, § 1, van de memorie van toelichting bij de (toen nog) Wegenverkeerswet 1992, (Kamerstukken II 1990/91, 22 030, nr. 3) is de aanleiding tot de ontwikkeling van een vernieuwd registratiesysteem reeds verwoord. Nieuwe eisen die aan het systeem worden gesteld hebben de behoefte doen ontstaan aan verbreding van de basis van het systeem en aan daarmee verband houdende voorzieningen om de zuiverheid van de registratie te waarborgen.

Ten aanzien van de inhoud van de kentekenregistratieregeling kan worden opgemerkt dat in de wet de reikwijdte, de structurele elementen en de voornaamste duurzame normen zijn vastgelegd. Voorts is op wettelijk niveau de soort en de maat van de strafsancties bepaald en zijn de bevoegdheden tot het opleggen van administratieve sancties en voorschriften inzake de rechtsbescherming vastgelegd.
De uitwerking van een en ander en de concrete voorschriften, waaronder procedurevoorschriften, zijn opgenomen in het voorliggende besluit. Frequent wijzigende voorschriften zoals bij voorbeeld ten aanzien van tarieven alsmede zeer gedetailleerde voorschriften, waaronder die met betrekking tot het vaststellen van modellen van kentekenbewijzen en andere documenten, worden opgenomen in ministeriële regelingen.

Bij ministeriële regeling zal tevens het zogenaamde privacyreglement ter zake van het kentekenregister worden vastgesteld.

#### Nieuwe elementen in de kentekenregistratieregeling

De belangrijkste nieuwe eis die aan het registratiesysteem wordt gesteld is de eis dat het systeem de basis kan vormen voor de invoering van de zogenaamde houderschapsbelasting. Essentieel kenmerk daarvan is dat de heffing van de motorrijtuigenbelasting, althans voor personenauto's, bestelauto's en motorfietsen, gekoppeld wordt aan de kentekenregistratie. Dit kan echter alleen als de zuiverheid van het kentekenregister (de draagkracht) voldoende groot is. Het systeem van de vernieuwde kentekenregistratie voorziet door middel van een aantal maatregelen in deze vergroting van de zuiverheid van het register. Tevens worden hiermee betere waarborgen gecreëerd ten aanzien van de handhaving van het registratiesysteem. De maatregelen hebben met name tot doel de tenaamstelling in het register zo juist en actueel mogelijk te doen zijn, ten einde op deze wijze het register een goede basis te laten vormen voor de handhaving van de aan de registratie verbonden

verplichtingen. Behalve de belastingplicht zijn immers ook de verzekeringsplicht en de APK-plicht aan de registratie gekoppeld.

In het kader van de registratie -zowel met betrekking tot de eerste registratie als met betrekking tot de wijziging en de beëindiging van de registratie- is dan ook een aantal maatregelen voorzien.

Voorts bevat het in het vernieuwde registratiesysteem functionerende kentekenregister in een aantal opzichten meer gegevens dan het huidige register. Tevens zijn de mogelijkheden tot bevraging van het register ten behoeve van opsporingsautoriteiten uitgebreid.

Volledigheidshalve kan in dit kader nog worden gewezen op de beoogde totstandkoming van een coördinatieorgaan inzake de voertuig-informatievoorziening. Met een zodanig orgaan, waarvan de belangrijkste taken worden gevormd door interdepartementale afstemming alsmede advisering aan de minister op het gebied van de informatievoorziening uit een aantal registers, waaronder het kentekenregister, kan in belangrijke mate inhoud worden gegeven aan de coördinerende taak van de Minister van Verkeer en Waterstaat op het onderhavige gebied.

Een aantal elementen uit het huidige registratiesysteem is overigens gehandhaafd. In dit verband kunnen worden genoemd het voertuig-gebonden karakter van het systeem, de systematiek op het gebied van kentekens en kentekenbewijzen alsmede het feit dat het voldoen aan bepaalde verplichtingen (verzekering, belasting en algemene periodieke keuring) geen voorwaarde is voor de afgifte van kentekenbewijzen. Voor een nadere uiteenzetting hieromtrent moge worden verwezen naar het terzake gestelde in de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel.

In het hiernastaande worden de belangrijkste onderdelen van het vernieuwde kentekenregistratiesysteem aangegeven, voor zover deze hun neerslag hebben gevonden in sterk veranderde of nieuwe onderdelen van het Kentekenreglement.

1. Aangezien ook voor aanhangwagens en opleggers met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg een afzonderlijke kentekenplicht gaat gelden, is de reikwijdte van een groot aantal bepalingen tot deze categorie voertuigen uitgebreid.
2. De tot nu toe geldende regeling ten aanzien van registratiebewijzen komt te vervallen, zulks gezien de totstandkoming van de afzonderlijke kentekenplicht voor aanhangwagens en opleggers als bedoeld onder 1. Ook de zogenaamde aanvullingsbladen komen in het nieuwe systeem niet meer voor.
3. De voorschriften ten aanzien van het kentekenregister zijn uitgebreid. Dit geldt zowel met betrekking tot de bepalingen inzake de gegevens die in het register zijn opgenomen als voor wat betreft de verstrekking van gegevens uit het register.
4. Het kentekenbewijs bestaat voortaan uit vier delen; het overschrijvingsbewijs (vroeger kopie deel III) maakt namelijk deel uit van het kentekenbewijs.
5. In het reglement is een meer uitgebreide voorziening opgenomen ter zake van de eerste afgifte van een kentekenbewijs.
6. De voorschriften inzake wijziging van de tenaamstelling zijn op een aantal punten aangepast. Deze aanpassingen houden onder meer verband met de totstandkoming van de regeling inzake de bedrijfsvoorraad. Tevens gelden afzonderlijke bepalingen in geval van export.
7. Afzonderlijke bepalingen zijn opgenomen ter zake van de afgifte van een nieuw deel I en een nieuw deel III.
8. In de regeling inzake handelaarskentekenbewijzen is een aantal inhoudelijke wijzigingen aangebracht.

9. Het reglement kent een apart – nieuw – hoofdstuk dat handelt over de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad.

10. Eveneens nieuw is het hoofdstuk inzake schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs.

**Inhoud Kentekenreglement**

Hoofdstuk 1 bevat de onderscheiden begripsomschrijvingen.

Hoofdstuk 2 bevat de voorschriften met betrekking tot kentekens. In de onderscheiden artikelen van dit hoofdstuk zijn de bepalingen neergelegd inzake de opgave en inrichting van kentekens, de handelaarskentekens, de bijzondere kentekens alsmede de voorschriften inzake kentekenplaten. De regeling inzake de handelaarskentekens is niet langer ondergebracht bij de bijzondere kentekens, zoals in het RKR, doch neergelegd in een apart artikel. De oorzaak daarvan is gelegen in het feit dat de handelaarskentekens hun basis vinden in een afzonderlijke bepaling in de wet, namelijk artikel 37, derde lid. Voorts is het zo, dat deze kentekens, hoewel zij bepaalde kenmerken vertonen van bijzondere kentekens, een geheel eigen karakter hebben in die zin dat zij niet voor één bepaald voertuig worden opgegeven, hetgeen ten aanzien van de bijzondere kentekens wel het geval is.

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op de voorschriften inzake de registratie van kentekens. Met name bevat dit hoofdstuk bepalingen ten aanzien van de gegevens die in het register zijn opgenomen, het beheer van het register, de mededeling van feiten aan het register door autoriteiten, de verstrekking en het gebruik van gegevens alsmede de beperkingen die op verzoek van betrokkenen aan de gegevensverstrekking of het gebruik van de gegevens kunnen worden verbonden.

Vergeleken met de tot nu toe in het RKR opgenomen bepalingen hebben de voorschriften enerzijds uitbreiding ondergaan terwijl anderzijds nieuwe bepalingen zijn opgenomen. Dit is met name het gevolg van het feit dat bij het totstandkomen van de WVW 1994 rekening is gehouden met de ontwikkelingen op het gebied van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, neergelegd in de Wet persoonsregistraties. De onderhavige voorschriften vormen de uitwerking van het bepaalde in de artikelen 42 tot en met 44 van de WVW 1994. Voor een nadere uiteenzetting van de privacy-aspecten die aan de regeling rond het kentekenregister zijn verbonden moge dan ook worden verwezen naar het gestelde ter zake van genoemde artikelen in de memorie van toelichting bij de wet.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in het onderhavige hoofdstuk de hoofdlijnen ter zake van de registratie van kentekens zijn opgenomen. Nadere uitwerking zal plaatsvinden in het op basis van artikel 45 van de wet tot stand te brengen privacy-reglement. Dit reglement zal het huidige Privacyreglement kentekenregister vervangen.

Hoofdstuk 4 handelt over kentekenbewijzen. In dit hoofdstuk is een groot aantal bepalingen van de wet nader uitgewerkt. Gezien het feit dat de bestaande systematiek ten aanzien van kentekenbewijzen geen principiële wijzigingen heeft ondergaan, vertonen de onderhavige bepalingen geen fundamentele verschillen met de voorschriften zoals deze tot nu toe in het RKR waren opgenomen. Wel is er naar gestreefd, in navolging van de regeling terzake in de wet, de bepalingen inzake kentekenbewijzen in het onderhavige hoofdstuk op meer samenhangende en uitgebreidere wijze samen te brengen. Uiteraard is de materie met betrekking tot kentekenbewijzen aangepast in verband met de nieuwe elementen die in de kentekenregeling zoals neergelegd in de WVW 1994, zijn opgenomen (zoals bij voorbeeld schorsing). De belangrijkste

onderwerpen die in het onderhavige hoofdstuk aan de orde komen, zijn de volgende.

1. Het aantal en de benoeming van de delen van kentekenbewijzen.
2. De geldigheidsduur van de onderscheiden kentekenbewijzen.
3. Het aanbrengen van deel III op het motorrijtuig.
4. De gevallen waarin en de voorwaarden waaronder met een ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs toch van de weg gebruik gemaakt mag worden.
5. De aanvraagprocedure bij de eerste afgifte van een kentekenbewijs.
6. De onderscheiden procedures die bij de overschrijving van een voertuig moeten worden gehanteerd, met inbegrip van de regeling bij export.
7. De afgifte en weigering afgifte van deel I en deel III.
8. De aanvraag van vervangende kentekenbewijzen.
9. De ongeldigverklaring van kentekenbewijzen.
10. De invordering van kentekenbewijzen.
11. Het vervallen van de tenaamstelling.

Hoofdstuk 5 betreft de handelaarskentekenbewijzen. In verband met het eigen karakter van handelaarskentekenbewijzen is er voor gekozen de regeling ter zake van deze bewijzen in een afzonderlijk hoofdstuk onder te brengen. De in dit hoofdstuk opgenomen artikelen bevatten bepalingen omtrent de aanvraag en afgifte van bedoelde bewijzen alsmede een aantal gebruiksvoorschriften. Tevens zijn bepalingen opgenomen omtrent de ongeldigverklaring van handelaarskentekenbewijzen. De onderhavige voorschriften zijn uitgebreider dan die welke tot nu toe in het RKR waren opgenomen.

Hoofdstuk 6 bevat de voorschriften inzake de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad. Zoals in de memorie van toelichting bij de wet reeds is uiteengezet, vervangt deze regeling de bestaande regeling inzake de handelsvoorraad. De regeling bevat een aantal nieuwe elementen; met name is er nu sprake van een formele erkenningsregeling met de daaraan verbonden verplichtingen en bevoegdheden. In de regeling is voorzien in afzonderlijke sanctiemogelijkheden. Onderwerp van de erkenning vormt de bevoegdheid om voertuigen in bedrijfsvoorraad op te nemen op een wijze die aansluit bij de bedrijfsvoering van de betrokken bedrijven. Aan de erkenning kunnen een aantal extra bevoegdheden worden verbonden, zoals de bevoegdheid tot het versneld melden van export, de bevoegdheid tot het melden dat een voertuig voorgoed buiten gebruik wordt gesteld en de bevoegdheid om namens de aanvrager van een kentekenbewijs die aanvraag in te dienen. Ook bevat dit hoofdstuk bepalingen inzake de aanvraagprocedure, de verlening van de erkenning alsmede de intrekking van de erkenning.

Hoofdstuk 7 bevat de voorschriften ter uitvoering van het bepaalde in de wet ten aanzien van de zogenaamde schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs. De mogelijkheid van schorsing staat open indien met een voertuig gedurende een bepaalde tijd geen gebruik van de weg wordt gemaakt. Tijdens de schorsingsperiode behoeft niet aan de verplichtingen met betrekking tot motorrijtuigenbelasting en algemene periodieke keuring te worden voldaan; hetzelfde geldt voor de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor motorrijtuigen indien ter zake hiervan eveneens tot schorsing is overgegaan.

Het hoofdstuk bevat bepalingen inzake de aanvraag van de schorsing (waaronder het laten plaatsen van een aantekening op deel II van het kentekenbewijs), het einde van de schorsing (aanvragen nieuw kentekenbewijs) en de gevallen waarin de schorsing niet eindigt wanneer met het voertuig van de weg gebruik gemaakt wordt.

De hoofdstukken 8, 9 en 10 bevatten de strafbepalingen, de overgangsbepalingen, respectievelijk de slotbepalingen.

**Verantwoording van de regeling**

Zoals in de inleiding reeds is opgemerkt, strekt het Kentekenreglement tot uitvoering van de Wegenverkeerswet 1994. Het gaat daarbij in het bijzonder om hoofdstuk IV (Kentekens en kentekenbewijzen) van die wet. Gelet op het uitvoeringskarakter van de onderhavige algemene maatregel van bestuur moge voor wat betreft de verantwoording van de regeling dan ook in belangrijke mate worden verwezen naar de op de voertuigregistratie betrekking hebbende delen van hoofdstuk VI, Deregulering, van de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel, waar achtereenvolgens de doelstelling van de voertuigregistratie, de wijze van normstelling en delegatie (impliciet), de gekozen bestuursinstrumenten en de met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten worden belicht. Voorts is in dat kader aandacht besteed aan de handhaving, de werkdruk voor het bestuurlijk en justitieel apparaat alsmede de rechtsbescherming, en is ingegaan op de gevolgen van de voertuigregistratie voor bedrijfsleven en burger. Ten slotte is aangegeven dat op onderdelen van de voertuigregistratie bepaalde varianten zijn overwogen en zijn deze varianten vervolgens besproken.

Het Kentekenreglement treedt in de plaats van het Reglement kentekenregistratie. Voorts bevat het Kentekenreglement een aantal specifieke bepalingen die tot nu toe – gedeeltelijk – in ministeriële regelingen waren opgenomen. Hiertoe is met name overgegaan in verband met de gekozen wijze van normstelling en delegatie ter zake van de wettelijke regeling met betrekking tot de voertuigregistratie. Het betreft de navolgende onderwerpen:

a. de bijzondere kentekens (uitvoering van artikel 38 van de wet); deels opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 27 september 1974, betreffende opgave bijzondere kentekens (Stcrt. 192);

b. de geldigheidsduur van bepaalde kentekenbewijzen (uitvoering van artikel 56 van de wet); opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 27 september 1974, houdende vaststelling geldigheidsduur van kentekenbewijzen met bijzondere kentekens (Stcrt. 192);

c. de uitzonderingen op het voeren van deel III op het voertuig (uitvoering van artikel 36, vierde lid, van de wet); opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 8 oktober 1975, betreffende de vaststelling van regelen voor het zichtbaar voeren van deel III van het kentekenbewijs (Stcrt. 198);

d. de handelaarskentekenbewijzen (uitvoering van artikel 37, derde lid, van de wet); deels opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 24 april 1992, houdende voorschriften inzake aanvraag en afgifte handelaarskentekenbewijzen (Stcrt. 83) en de regeling van de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer van 24 januari 1986, betreffende het gebruik bijzondere kenteken- en registratiebewijzen (Stcrt. 72).

Voor wat betreft de aspecten ten aanzien van de verantwoording van de regeling die nog niet aan de orde zijn geweest in het kader van de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel dan wel de onderhavige toelichting, kan – toegespitst op het niveau van de algemene maatregel van bestuur – nog het volgende worden opgemerkt.

**Doelstelling van de regeling**

Verbetering van de draagkracht en de handhaafbaarheid van de kentekenregistratieregeling was een van de belangrijkste doelstellingen bij het totstandkomen van de vernieuwde regeling. In dat verband is een aantal procedures aangescherpt. In het onderhavige reglement komt dit tot uitdrukking in enerzijds de aanpassing van bestaande voorschriften en anderzijds het opnemen van nieuwe bepalingen. Als voorbeelden kunnen worden genoemd de afgifte- en overschrijvingsprocedures van kentekenbewijzen, de regelingen inzake bedrijfsvoorraad en handelaarskentekens alsmede de bepalingen met betrekking tot schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs.

In het kader van de uitgangspunten die bij de totstandkoming van de vernieuwde kentekenregeling zijn gehanteerd, heeft tevens het aspect van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een rol gespeeld. Voor wat betreft het onderhavige reglement heeft dit tot gevolg gehad dat een ten opzichte van het Reglement kentekenregistratie uitgebreidere regeling is opgenomen inzake met name de inhoud van het kentekenregister en de verstrekking van gegevens uit dit register. Hierbij is ten volle recht gedaan aan genoemd uitgangspunt.

**Normstelling en delegatie**

Het Kentekenreglement bevat uitgebreide voorschriften inzake de daarin geregelde onderwerpen. Met name worden de procedures die ten aanzien van de diverse regelingen moeten worden gehanteerd, uitvoerig omschreven. Zulks geldt bij voorbeeld met betrekking tot de tenaamstelling van kentekenbewijzen, de regeling ter zake van handelaarskentekens en de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad.

**Bestuursinstrumenten**

Het Kentekenreglement brengt op zich geen wijziging in de aard van de bestuursinstrumenten die in het kader van de kentekenregeling zijn voorzien. Een nieuw element daarbij vormt wel de totstandkoming van de erkenningsregeling ten aanzien van de bedrijfsvoorraad. Voor een nadere toelichting op deze regeling moge worden verwezen naar het terzake gestelde in de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel alsmede in de onderhavige toelichting. Als bestuursinstrument is de regeling met name van belang voor de handhaving van de voorschriften inzake de tenaamstelling van voertuigen die in de voorraad van bedoelde bedrijven zijn opgenomen. Voor deze bedrijven zelf zijn aan de regeling overigens bepaalde faciliteiten verbonden.

**De met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten**

Als gevolg van de aanscherping van diverse procedures en de intensivering van de controles zullen de met de uitvoering van het vernieuwde systeem gemoeide bestuurlijke lasten, met name voor de Rijksdienst voor het Wegverkeer (RDW), toenemen. Dit geldt in het bijzonder voor de in het onderhavige reglement opgenomen voorschriften inzake tenaamstellingsprocedures, de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad en de schorsingsregeling. Daar staat tegenover dat een aantal andere werkzaamheden in omvang zal afnemen dan wel zal verdwijnen. Als resultante valt een geringe toename van de bestuurlijk lasten – en daarmee van de werkdruk – te verwachten. Afgezet tegen de voorziene positieve effecten van de vernieuwde kentekenregistratieregeling vormt dit echter bepaaldelijk geen groot offer.

**Handhaving en werkdruk justitieel apparaat**

De gevolgen van de vernieuwde kentekenreglementering voor de met de handhaving daarvan belaste instanties zijn reeds aan de orde gekomen in meergenoemde memorie van toelichting. Verwezen moge worden naar paragraaf 7 van hoofdstuk IV, Het vernieuwde registratiesysteem, alsmede naar paragraaf 4 van hoofdstuk VI, Deregulering.

Kort samengevat betekent de vernieuwde kentekenreglementering voor de handhaving en de werkdruk het volgende:

- het zwaartepunt van de handhaving van het vernieuwde kentekenregistratiesysteem komt te liggen bij de raadpleging en vergelijking van registers (door de RDW); controle op het gebruik van de weg (door de politie) zal nog een aanvullende rol vervullen;
- als gevolg van de verbeterde raadpleegfuncties van het kentekenregister wordt de handhavingstaak van opsporings- en vervolgingsinstanties verlicht;
- het feit dat het vernieuwde systeem er in belangrijke mate toe strekt de zuiverheid van het kentekenregister te verbeteren ten einde het register aldus met name de basis te kunnen laten vormen voor de inning van de motorrijtuigenbelasting, heeft tot gevolg dat ook de handhaving van andere voertuigverplichtingen (verzekering, APK) alsmede de handhaving van verkeersovertredingen beter zal kunnen plaatsvinden;
- handhaving van de verplichtingen die in het kader van de onderscheiden procedures worden opgelegd aan bedrijven met een erkenning bedrijfsvoorraad, vindt plaats door middel van toezicht op de naleving van de uit de erkenningsregeling voortvloeiende verplichtingen. Op die punten behoeft derhalve geen strafrechtelijke handhaving plaats te vinden.

Een en ander betekent dat de werkdruk voor politie en justitie naar verwachting zal verminderen.

**Gevolgen voor het bedrijfsleven en de burgers**

Op de gevolgen van het vernieuwde kentekenregistratiesysteem voor de burgers en het bedrijfsleven is eveneens reeds ingegaan in de memorie van toelichting alsmede de memorie van antwoord bij het oorspronkelijke wetsvoorstel (Kamerstukken II 1991/92, 22 030, nr. 6). Volledigheidshalve volgt hier mede in het kader van de Bedrijfseffectentoets (Stcrt. 1985, 18) nog een korte samenvatting van een en ander.

Gevolgen voor het bedrijfsleven:

- aanhangwagens en opleggers met een maximum massa van meer dan 750 kg zullen een afzonderlijk kenteken dienen te gaan voeren;
- indien men tijdelijk ontheven wil worden van de aan de registratie verbonden verplichtingen, dient te worden overgegaan tot schorsing;
- invoering van een erkenningsregeling bedrijfsvoorraad;
- aanpassing van de registratieve exportprocedure voor voertuigen.

Eerstgenoemd onderwerp houdt in dat bedoelde voertuigen in beginsel aan dezelfde voorschriften inzake kentekens en kentekenbewijzen moeten gaan voldoen als motorrijtuigen.

In het kader van de laatste twee onderwerpen is enerzijds sprake van aanscherping van de desbetreffende procedures doch anderzijds van de verlening van faciliteiten in dat kader aan de betrokken bedrijven.

Gevolgen voor de burgers:

- de aanvrager van een kentekenbewijs dient tenminste 18 jaar te zijn en in Nederland te wonen;
- in geval van voorgenomen sloop van een voertuig zal men het voertuig in de regel over moeten dragen aan een erkend bedrijf;

– de aangepaste exportprocedure geldt ook voor export door particulieren;
– ook de schorsingsregeling is van toepassing op particuliere voertuigen;
– met name caravans, zwaarder dan 750 kg, moeten afzonderlijk worden geregistreerd.

Het merendeel van vorengenoemde punten houdt verband met het uitgangspunt van de vernieuwde kentekenregeling dat de kentekenregistratie zo zuiver en actueel mogelijk moet zijn en dat daartoe in beginsel een doorlopende controle op de aan de registratie verbonden verplichtingen moet worden uitgeoefend.

Voor wat betreft de aan de vernieuwde kentekenregistratie voor de burgers en het bedrijfsleven verbonden kosten, kan worden opgemerkt dat – zoals reeds in de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel is aangegeven – er in zijn totaliteit geen sprake zal zijn van kostenverhoging. In het kader van de nieuwe regeling wordt overigens uitgegaan van kostendekkende tarieven.

Tot slot kan worden opgemerkt dat de aan de vernieuwde kentekenregeling voor burger en bedrijfsleven verbonden gevolgen vooral gezien moeten worden in het kader van de doelstellingen van deze regeling, met name op het gebied van de zuiverheid van het register en de verbeterde handhavingsmogelijkheden. Bij afweging van een en ander zal de balans dan ook zeker doorslaan naar laatstgenoemde aspecten.

**Conclusie**

Een en ander overwegende kan de conclusie ten aanzien van de verantwoording van de onderhavige regeling geen andere zijn dan die ten aanzien van het oorspronkelijke wetsvoorstel in zijn geheel. Deze conclusie luidde dat het wetsvoorstel uit dereguleringsoogpunt als positief moest worden aangemerkt en dat met name diende te worden bedacht dat de diverse in het wetsvoorstel geregelde deelonderwerpen er toe strekken de geloofwaardigheid van de voorschriften te vergroten, de effectiviteit daarvan te verbeteren en de handhaafbaarheid te bevorderen. Naar dezerzijdse mening is zulks van overeenkomstige toepassing op het onderhavige reglement.

## ARTIKELEN

## HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

*Artikel 1. Begripsbepalingen*

In dit artikel wordt een opsomming gegeven van een aantal begripsomschrijvingen zoals deze in het reglement worden gehanteerd.
Het feit dat in het reglement een aantal bepalingen zijn opgenomen die niet in het RKR voorkwamen, heeft geleid tot enige nieuwe definities.
Uiteraard zijn de in de wet opgenomen definities ook op dit reglement van toepassing. Hierbij zij nog de aandacht gevestigd op de in artikel 1, vierde lid van de wet opgenomen bepaling op grond waarvan vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen met rechtspersonen worden gelijkgesteld. Dit betekent dat deze rechtsvormen bijvoorbeeld een kentekenbewijs kunnen aanvragen of in aanmerking kunnen komen voor een erkenning bedrijfsvoorraad.
Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat op grond van het bepaalde in de wet onder het begrip aanhangwagens ook opleggers vallen.

## HOOFDSTUK 2. KENTEKENS

*Artikel 2. Opgave en inrichting kenteken*

Artikel 2, eerste lid, komt inhoudelijk overeen met artikel 2, eerste lid, van het Reglement kentekenregistratie. Opgave van een kenteken door afgifte van een kentekenbewijs vindt plaats bij de eerste afgifte van een kentekenbewijs overeenkomstig artikel 25. Opgave van een kenteken door afgifte van een deel II vindt plaats bij wijziging van de tenaamstelling overeenkomstig de artikelen 26 en volgende.

Het tweede lid strekt tot uitvoering van het bepaalde in artikel 40, tweede lid, van de wet voor wat betreft de inrichting van het kenteken.

De modellen van kentekens worden bij ministeriële regeling vastgesteld.

*Artikel 3. Handelaarskentekens*

Artikel 3 bepaalt dat kentekens bevattende de letters HA, HF of FH en twee groepen van twee cijfers worden opgegeven ten behoeve van voertuigen die behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf of ten behoeve van voertuigen die voor herstel of bewerking ter beschikking zijn gesteld aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon. Het betreft hier de kentekens behorende bij de handelaarskentekenbewijzen, waarvoor een afzonderlijke regeling is opgenomen in hoofdstuk 5 van dit reglement. Voor een nadere toelichting moge worden verwezen naar de toelichting bij dat hoofdstuk.

*Artikel 4. Bijzondere kentekens*

Artikel 4 geeft een opsomming van de in de kentekenregistratie voorkomende bijzondere kentekens en de gevallen waarin deze worden opgegeven. Artikel 38 van de wet vormt de basis om dergelijke kentekens op te geven. De regels betreffende de voor de bijzondere kentekens afgegeven kentekenbewijzen zijn neergelegd in de artikelen 17, 19 en 20 van dit reglement. In het onderhavige artikel is een aantal bepalingen opgenomen die tot dusver deels in ministeriële regelingen waren neergelegd. Dit is onder meer het geval met betrekking tot de zogenaamde BN- en GN-kentekens. Met de regeling wordt geen wijziging van de bestaande situatie beoogd, met uitzondering van de regeling met betrekking tot de zogenaamde voorlopige kentekens. Tevens is een nieuwe regeling voorzien inzake de zogenaamde exportkentekens.

Kentekens bevattende één letter (A, E, H, K, L, N, P, S, T, V of X, afhankelijk van het RDW-afgiftepunt) en twee groepen van twee cijfers werden op grond van het RKR voor twee doeleinden afgegeven. In de eerste plaats als «kentekenbewijs voor weging en onderzoek» voor ritten van en naar een plaats van keuring. Deze toepassing blijft gehandhaafd. In de tweede plaats werd het kenteken met één letter gebruikt als voorlopig kenteken voor gevallen waarin een voertuig weliswaar in beginsel is goedgekeurd voor toelating tot de weg, maar er niettemin nog bepaalde controles moesten plaatsvinden alvorens kon worden overgegaan tot de afgifte van een definitief kentekenbewijs. Deze toepassing van voorlopige kentekens kan in principe worden afgeschaft, omdat het thans mogelijk is direct na de goedkeuring van een voertuig bij de districtskantoren van de RDW een definitief kentekenbewijs af te geven. Desondanks is met het oog op onvoorziene omstandigheden voorzien in de mogelijkheid om in deze gevallen weliswaar een definitief kenteken op te geven, maar daarbij een kentekenbewijs met een beperkte geldigheidsduur af te geven (zie hiervoor artikel 17, zesde lid, en artikel 20, vierde lid). Van de afgifte van een bijzonder kenteken is dan echter geen sprake. Nieuw in de regeling is het zogenaamde exportkenteken. Met «export» wordt in dit verband

gedoeld op het voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig. Ingevolge artikel 48, eerste lid, van de wet kan er geen tenaamstelling meer plaatsvinden op in het buitenland woonachtige personen. Dit heeft geleid tot de noodzaak van het introduceren van een exportkenteken voor die gevallen waarin het voertuig wordt overgedragen aan een in het buitenland woonachtige persoon en het voertuig door deze over de weg buiten Nederland wordt gebracht. Het kenteken zal naar verwachting bestaan uit een combinatie van letters en cijfers waaruit kan worden afgeleid op welke datum het kenteken is opgegeven, te weten de datum waarop de procedure ten aanzien van het voorgoed buiten Nederland brengen van het voertuig is gevolgd.

Het achtste lid betreft het kenteken dat wordt opgegeven voor het binnen of buiten Nederland brengen van een voertuig. Het bestaat uit de letter Z en twee groepen van twee cijfers. In tegenstelling tot hetgeen in het RKR geregeld was, is het meer dan één dag geldig, omdat het met name gebruikt wordt voor voertuigen, die door Nederland worden doorgevoerd.

Bij ministeriële regeling (op basis van de wet) worden nadere regels vastgesteld ter uitvoering van het bepaalde in het onderhavige artikel.

*Artikel 5. Kentekenplaat*

Artikel 5 komt materieel overeen met artikel 3 van het RKR en betreft de wijze waarop het voor een voertuig opgegeven kenteken op de kentekenplaat moet zijn aangebracht. Nadere voorschriften in verband met de aan de kentekenplaten gestelde eisen, de voor het aanbrengen van de diverse merken te verlenen machtigingen alsmede de bevestiging van de kentekenplaat aan het voertuig worden vastgesteld in een ministeriële regeling.

## HOOFDSTUK 3. REGISTRATIE VAN KENTEKENS

*Artikel 6. De inrichting van het kentekenregister*

In het eerste lid van dit artikel wordt een limitatieve opsomming gegeven van de soort gegevens die het kentekenregister bevat. Hoewel wellicht volstaan had kunnen worden met het opnemen van een dergelijke opsomming in het zogenaamde privacy-reglement (het reglement als bedoeld in artikel 19 van de Wet persoonsregistraties) wordt het wenselijk geacht bedoelde categorieën gegevens ook in het onderhavige besluit vast te leggen, met name gezien het belang voor de persoonlijke levenssfeer.

Uitgangspunt bij de opsomming vormen de gegevens zoals die tot nu toe in het RKR waren opgenomen (artikel 18, tweede lid). Daarnaast bevat het register gegevens die verband houden met enkele in de WVW 1994 opgenomen voorzieningen, dan wel met het bepaalde in andere wettelijke regelingen ten aanzien van voertuigen.

Voorbeelden van gegevens die verband houden met de in de WVW 1994 opgenomen voorzieningen zijn: gegevens omtrent de zogenaamde voorregistratie (onderdeel d), de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad (onderdeel h), de schorsing als bedoeld in hoofdstuk IV, paragraaf 6 van de wet (onderdeel i) en de periodieke keuring (onderdeel j). Voorbeelden van gegevens die verband houden met andere wettelijke regelingen zijn gegevens omtrent de heffing van de motorrijtuigenbelasting en de belasting van personenauto's en motorrijwielen (onderdeel k). Het bepaalde in onderdeel n opent de mogelijkheid gegevens omtrent in het buitenland geregistreerde voertuigen, waarvoor in Nederland de opgave van een kenteken wordt verzocht, in het register op te nemen. Hierbij valt

met name te denken aan de gevallen waarin het gaat om de signalering van gestolen voertuigen. Tevens bevat het register gegevens in verband met de in artikel 32 van de Wet persoonsregistraties neergelegde verplichting om aan geregistreerden mede te delen aan wie bepaalde gegevens omtrent hen zijn verstrekt. In het privacy-reglement wordt vastgelegd op welke wijze aan deze zogenaamde protocolplicht wordt voldaan. Het bepaalde in onderdeel o ziet op genoemde protocolplicht, alsmede op de registratie van de op grond van artikel 16 in het register vastgelegde wensen van geregistreerden.

Het register bevat tevens gegevens van administratieve aard in verband met de tenaamstelling van kentekens (onderdeel p). Hierbij moet bijvoorbeeld worden gedacht aan bank- en gironummers, die de beheerder van het register uit hoofde van de jaarlijkse deel III-ronde ter beschikking staan alsmede aan de vermelding dat het om een lease-voertuig gaat. Ook zijn in het kentekenregister gegevens opgenomen omtrent de vermissing van voertuigen en de aangifte van diefstal of verduistering van voertuigen (onderdeel q). Deze gegevens zijn noodzakelijk in verband met de uitvoering van de wet, mede gezien de bepaling dat de afgifte van een kentekenbewijs kan worden geweigerd indien uit het register blijkt dat de eigenaar of houder onvrijwillig de beschikkingsmacht over het voertuig heeft verloren (artikel 49, tweede lid, onderdeel b, van de wet). Tenslotte is in het kentekenregister het sociaal-fiscaal nummer, het GBA-nummer en het persoonsidentificatienummer van geregistreerden opgenomen (onderdeel r). Aan de hand van de eerste twee nummers vindt met name de uitwisseling van gegevens tussen het kentekenregister en het register voor de motorrijtuigenbelasting plaats.

Bij het persoonsidentificatienummer gaat het om een zogenoemde persoonssleutel die ofwel wordt overgenomen uit het rijbewijsregister (in geval van legitimatie met een rijbewijs) ofwel wordt aangemaakt in het kentekenregister. Het nummer wordt afgeleid van de naam, de voorletters, de geboortedatum en een volgnummer van de betrokken persoon. Het wordt uitsluitend gebruikt in interne (RDW-) procedures voor het op de juiste wijze opslaan en terugvinden van personen. In het register zijn ook zogenaamde historische gegevens opgenomen. Het betreft hier met name bepaalde persoons- en voertuiggegevens in verband met tenaamstellingen in het verleden. Het tweede lid van artikel 6 bepaalt dat de met tenaamstelling verband houdende gegevens maximaal 9 jaar na het verval van de tenaamstelling in het kentekenregister worden bewaard. Bij het bepalen van deze termijn hebben de volgende elementen een rol gespeeld: de periode dat de gegevens nog in een direct opvraagbaar bestand worden bewaard, de verjaringstermijn voor de vervolging van strafbare feiten, waarvoor bedoelde gegevens van belang zijn alsmede de frequentie waarmee de gegevens uit het register worden verwijderd.

Voor wat betreft de overige gegevens worden de bewaartermijnen door de Minister van Verkeer en Waterstaat vastgesteld.

*Artikel 7. Het beheer van het kentekenregister*

Ingevolge het onderhavige artikel wordt de beheerder belast met de dagelijkse leiding van het kentekenregister. Bij ministeriële regeling zal – op basis van artikel 42, vierde lid, van de wet – de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer worden aangewezen als beheerder van het register.

Volledigheidshalve kan nog worden gewezen op het feit dat ingevolge artikel 45 van de WVW 1994 het zogenaamde privacy-reglement, waarop reeds eerder werd gedoeld, door de Minister van Verkeer en Waterstaat wordt vastgesteld. Dit reglement zal in elk geval een regeling bevatten omtrent de in artikel 20, eerste en tweede lid, van de Wet persoons-

registraties genoemde onderwerpen. Hieronder vallen ook de hoofdlijnen van het beheer van het register.

*Artikel 8. Mededeling feiten aan register door autoriteiten*

In dit artikel wordt bepaald in welke gevallen de in artikel 43, eerste lid, van de WVW 1994 bedoelde autoriteiten mededeling doen aan de houder van het register omtrent feiten die voor het bijhouden van het register van belang zijn. In casu gaat het om feiten die bedoelde autoriteiten in de uitoefening van hun functie ter kennis komen, zulks indien deze feiten aanleiding kunnen zijn om tot wijziging van de in het register opgenomen gegevens over te gaan dan wel anderszins van belang kunnen zijn voor de juistheid van de gegevens in het register.

Met opzet is gekozen voor een ruime formulering, aangezien het voor de zuiverheid van het register van groot belang is dat de betrokken autoriteiten, waarbij met name te denken valt aan politie en justitie, de hun ter beschikking staande gegevens aan de houder van het register doorgeven. Bij feiten die anderszins van belang kunnen zijn voor de juistheid van de in het register opgenomen gegevens kan worden gedacht aan die feiten die op zich (nog) geen aanleiding behoeven te zijn om tot wijziging van het register over te gaan, maar ten aanzien waarvan zulks later bij bijvoorbeeld verificatie wel het geval kan blijken te zijn, dan wel feiten die van belang kunnen zijn voor de handhaving van een of meer aan de registratie verbonden verplichtingen, zonder dat deze leiden tot wijziging van het register.

Uitgangspunt hierbij is dat de door de betrokken autoriteiten verstrekte gegevens niet in aparte registraties, maar in het kentekenregister zelf worden opgenomen. Uiteraard dient daarbij rekening gehouden te worden met de reikwijdte van het register; de verzameling van gegevens zal immers beperkt moeten blijven tot hetgeen voor een goede vervulling van de taak van de beheerder van het register noodzakelijk is.

Het ligt overigens in de rede dat een en ander in nauwe samenwerking tussen de houder van het register en de betrokken autoriteiten zal worden gerealiseerd.

Uiteraard zal in dit kader rekening worden gehouden met de geheimhoudingsplicht die eventueel – voor bepaalde gegevens – geldt.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat op grond van het bepaalde in artikel 43, tweede lid van de wet bij ministeriële regeling voorschriften zullen worden vastgesteld inzake de wijze waarop de in het onderhavige artikel bedoelde mededeling wordt gedaan. Het streven is er op gericht een en ander zo veel mogelijk langs geautomatiseerde weg te laten geschieden, zulks ten einde de werklast voor zowel de verstrekker als de ontvanger van de informatie zo gering mogelijk te houden.

## ALGEMENE TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN 9 TOT EN MET 16

In de artikelen 9 tot en met 16 wordt de gegevensverstrekking uit het kentekenregister aan de in artikel 44 van de wet bedoelde belanghebbenden alsmede het gebruik van de verstrekte gegevens geregeld. Belanghebbenden moeten worden onderscheiden van de in artikel 43 van de wet bedoelde autoriteiten. Onder autoriteiten, bedoeld in artikel 43 van de wet, worden met name de in artikel 159 van de wet genoemde opsporingsfunctionarissen verstaan. De verstrekking aan deze autoriteiten wordt niet nader in dit besluit uitgewerkt. Omtrent deze gegevensverstrekking zullen, voor zover dit nodig wordt geacht, in het ingevolge artikel 45 van de wet vastgestelde privacy-reglement nadere regels worden vastgesteld. In dit privacy-reglement zal tevens een aantal van de

in de artikelen 9 en volgende neergelegde bepalingen nader worden uitgewerkt.

Duidelijkheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat de regeling omtrent de gegevensverstrekking aan belanghebbenden zoals deze is neergelegd in artikel 44 van de wet en is uitgewerkt in het onderhavige reglement, gezien moet worden als een zelfstandig informatieregime voor wat betreft dit onderwerp, dat voor de desbetreffende regeling in de Wet persoonsregistraties in de plaats treedt. In zoverre kan de verstrekking van gegevens uit het register aan belanghebbenden dus niet meer op grond van de Wet persoonsregistraties plaatsvinden. Dit betekent bijvoorbeeld dat de gegevensverstrekking aan personen en instanties met een publiekrechtelijke taak (niet zijnde autoriteiten in de zin van artikel 43 van de wet) niet geschiedt op basis van artikel 18, derde lid, van de Wet persoonsregistraties, maar op basis van artikel 44 van de WVW 1994.

*Artikel 9. Belanghebbenden*

In dit artikel wordt geregeld welke groepen belanghebbenden voor de verstrekking van gegevens uit het kentekenregister moeten worden onderscheiden. Een dergelijk onderscheid is noodzakelijk gezien het feit dat de voor de diverse groepen geldende bepalingen verschillen. Genoemd worden de volgende categorieën van belanghebbenden:

a. particulieren. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan personen die met het oog op het verhalen van bij een verkeersongeval ontstane schade (persoons-)gegevens van de tegenpartij nodig hebben dan wel die in verband met de aankoop van een voertuig via een dealer de vorige eigenaar willen benaderen voor informatie met betrekking tot het voertuig;

b. door de Minister van Verkeer en Waterstaat en – ingeval het gaat om de verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig – door deze te zamen met de Minister van Justitie aangewezen beroepsbeoefenaren of categorieën van beroepsbeoefenaren. Hiertoe kunnen met name worden gerekend verzekeringsmaatschappijen, de Stichting Centraal Informatiesysteem, de advocatuur, bureaus voor rechtshulp, curatoren en deurwaarders.

Voor alle duidelijkheid zij opgemerkt dat de (categorieën van) beroepsbeoefenaren die niet als zodanig zijn aangewezen, onder het regiem voor particulieren vallen;

c. personen of instanties met een publiekrechtelijke taak die niet voor gegevensverstrekking op grond van artikel 43 van de wet in aanmerking komen, zoals bijvoorbeeld het Centraal Bureau voor de Statistiek;

d. door de Minister van Verkeer en Waterstaat en – ingeval het gaat om de verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig- door deze te zamen met de Minister van Justitie aangewezen organisaties die de belangen van de automobielbranche behartigen. De gegevensverstrekking aan de vertegenwoordigers van de automobielbranche houdt verband met de uitvoering van de regelingen inzake de eerste afgifte van kentekenbewijzen en de periodieke keuring alsmede in het kader van recalls en statistiek. Met betrekking tot de verstrekking van gegevens inzake diefstal of verduistering van een voertuig kan nog worden opgemerkt dat het, gelet op de aard van de gegevens en de met de verstrekking gemoeide belangen, dient te gaan om betrouwbare organisaties die bereid zijn tot een goede samenwerking met de politie. In dit verband is dan ook gekozen voor een aanwijzing van belanghebbenden door de hierboven genoemde ministers gezamenlijk.

*Artikel 10. Aanvraag van gegevens door belanghebbenden*

Op grond van het bepaalde in het eerste en tweede lid moet de aanvraag van gegevens schriftelijk en tegen betaling van het op grond

van artikel 44, eerste lid, van de wet vastgestelde tarief, bij de beheerder van het kentekenregister worden ingediend. De aanvrager moet bij de aanvraag zijn naam en adres opgeven. Tevens moet bij de aanvraag worden opgegeven voor welk doel men de gevraagde gegevens wil gebruiken. Indien de geregistreerde om toestemming tot gegevensverstrekking wordt gevraagd, wordt de aldus opgegeven reden van de aanvraag kenbaar gemaakt aan de geregistreerde, opdat deze tot een oordeel kan komen over de vraag of hij al dan niet wil instemmen met de verstrekking van zijn gegevens aan de aanvrager.

Indien de aanvrager zelf bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer verschijnt, moet de aanvraag ingevolge het derde lid worden ingediend onder overlegging van een legitimatiebewijs. Indien de aanvrager niet persoonlijk verschijnt, zal de identiteit van de aanvrager, indien dit een particulier is, over het algemeen kunnen worden geverifieerd met behulp van het door de aanvrager voor de betaling van het tarief gebruikte betalingsmiddel (bank- of girocheque). Bovendien dient bij de aanvraag door particulieren de schriftelijke afhandeling van de aanvraag als een extra controle-middel in verband met de identiteit van de aanvrager.

Op grond van het vierde lid gelden toegesneden aanvraagregels voor de aangewezen (categorieën van) beroepsbeoefenaren, de personen en instanties met een publiekrechtelijke taak en de vertegenwoordigers van de automobielbranche. Voor deze categorieën van belanghebbenden geldt dat zij de eerste aanvraag voor gegevensverstrekking uit het kentekenregister schriftelijk moeten indienen. In het kader van deze eerste aanvraag wordt de identiteit van de aanvrager uiteraard geverifieerd, bij beroepsbeoefenaren bijvoorbeeld aan de hand van een uittreksel van de Kamer van Koophandel. Zodra de eerste aanvraag wordt gehonoreerd en is vastgesteld binnen welke categorie van belanghebbenden de aanvrager valt, vindt de verificatie van de aanvrager plaats aan de hand van een aan hem verstrekt wachtwoord en toegekende code. Met behulp hiervan kunnen vervolgaanvragen – mondeling – worden ingediend. De in dit verband van belang zijnde procedure-regels worden vastgelegd in het privacy-reglement.

*Artikel 11. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a (particulieren)*

Artikel 11 bevat een aantal bepalingen die alleen van toepassing zijn op de verstrekking van gegevens aan particulieren. Van de verstrekking aan particulieren wordt aantekening gehouden in een protocol ten behoeve van het bepaalde in artikel 32 van de Wet persoonsregistraties.

Krachtens het eerste lid wordt aan de geregistreerde toestemming gevraagd voor de verstrekking van zijn persoonsgegevens aan de aanvrager. Dit zal schriftelijk geschieden aan de hand van een formulier waarop wordt vermeld wie de gegevens heeft aangevraagd en voor welk doel de gegevens zijn gevraagd. Indien het formulier niet of niet tijdig wordt teruggestuurd, worden de gegevens niet verstrekt. Ingevolge het tweede lid behoeft deze toestemming niet te worden gevraagd indien uit het kentekenregister blijkt dat de geregistreerde nooit toestemming verleent voor de verstrekking van gegevens aan particulieren, dan wel indien de gegevens worden aangevraagd ten behoeve van de afwikkeling van schade; zie voor dit laatste de toelichting bij het vierde lid. Krachtens het derde lid worden de gevraagde persoonsgegevens niet verstrekt indien de geregistreerde geen toestemming verleent of heeft verleend voor de verstrekking van deze gegevens aan de aanvrager. Het kan hierbij gaan om het niet verlenen van toestemming voor het concrete geval als bedoeld in het eerste lid, maar ook om de in artikel 16, onderdeel a, bedoelde algehele weigering voor het verlenen van toestemming.

Ingevolge het vierde lid worden de gegevens altijd aan particulieren verstrekt indien het een aanvraag in verband met de schade-afwikkeling

na een verkeersongeval betreft. Het kan hier zowel letselschade als materiële schade betreffen. De aanvraag kan betrekking hebben zowel op het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt, als op een voertuig van een getuige van het verkeersongeval. Is er sprake van door een verkeersongeval aan de aanvrager van de gegevens toegebrachte schade, dan wordt het onredelijk geacht de eventuele weigering van toestemming tot gegevensverstrekking doorslaggevend te laten zijn. Daardoor zou namelijk aan de gerechtvaardigde belangen van de aanvrager afbreuk worden gedaan. Het betreft hier immers een categorie van gevallen waarvoor de toegang tot het kentekenregister oorspronkelijk was bedoeld. Gemeend wordt dan ook dat de onderhavige mogelijkheid moet worden uitgezonderd van het zogenaamde toestemmingsvereiste. Hierbij prevaleert derhalve het belang van de aanvrager boven dat van de geregistreerde, wiens voertuig bij het verkeersongeval was betrokken. In het privacyreglement wordt vastgelegd op welke wijze de aanvrager een en ander dient aan te tonen. Gedacht wordt aan een proces-verbaal van politie, waaruit blijkt wanneer het ongeval heeft plaatsgevonden en dat het voertuig waarop de aanvraag betrekking heeft, bij het ongeval was betrokken. Het aantal door de politie op te maken processen-verbaal kan door deze regeling enigszins toenemen. Deze toename betreft echter slechts de gevallen waarin de gedupeerde niet reeds via andere wegen de persoonsgegevens van de geregistreerde weet te verkrijgen (van de schade-veroorzaker zelf, de politie of de verzekeringsmaatschappij) en niet van plan was het ongeval bij de politie aan te melden.

*Artikel 12. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b (beroepsbeoefenaren)*

De tweede categorie belanghebbenden aan wie gegevens uit het kentekenregister kunnen worden verstrekt, wordt gevormd door de zogenaamde «aangewezen beroepsbeoefenaren». De gegevens worden slechts verstrekt, voor zover betrokkenen deze gegevens beroepshalve nodig hebben voor het realiseren van uit de wet of uit overeenkomst voor de (cliënt van de) aanvrager bestaande of toekomstige rechten of plichten met betrekking tot het voertuig waarvan de gegevens worden gevraagd, alsmede ten behoeve van de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen teneinde daarvan melding te doen aan de politie. Overigens moge worden verwezen naar de toelichting op artikel 9, onderdeel b.

*Artikel 13. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c (personen of instanties met een publiekrechtelijke taak)*

Dit artikel geeft de voorwaarden aan waaronder de verstrekking van gegevens aan de in artikel 9, onderdeel c, bedoelde belanghebbenden met een publiekrechtelijke taak plaatsvindt. De verstrekking vindt slechts plaats voor zover deze belanghebbenden de gegevens behoeven voor de uitvoering van hun taak en de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerde niet onevenredig wordt geschaad. In dit verband zal vooraf tot een belangenafweging worden overgegaan. Bij deze belangenafweging kunnen verschillende elementen een rol spelen. In de eerste plaats moet worden gedacht aan de aard van de betrokken gegevens, de wijze waarop ze zijn verkregen en het verband waarin ze zijn vastgelegd. Voorts is van belang de aard van de taken van de betrokken personen of instanties en de wijze waarop deze zich tot elkaar verhouden. Zo kunnen bijvoorbeeld elementaire gegevens van de ene instantie (in casu de RDW) voor een goede taakvervulling van andere instanties zozeer van belang zijn, dat de verstrekking daarvan verantwoord is te achten. Ten slotte kan nog van belang zijn de vraag in hoeverre andere mogelijkheden aanwezig zijn om in de informatiebehoefte van de vragende persoon of instantie te

voorzien. Vorenstaande elementen zijn ontleend aan de toelichting die van de zijde van de regering tijdens de parlementaire behandeling van de Wet persoonsregistraties is gegeven op artikel 18, derde lid, van die wet (gegevensverstrekking aan personen of instanties met een publiekrechtelijke taak). In dit verband moge verwezen worden naar de memorie van toelichting bij de WPR (Kamerstukken II 1984/85, 19 095, nr. 3, blz. 42/43) en de aan de Eerste Kamer uitgebrachte memorie van antwoord (Kamerstukken I 1987/88, 19 095, nr. 2b, blz.19–21). Artikel 18, derde lid, van de Wet persoonsregistraties is overigens, zoals reeds hiervoor is aangegeven bij de algemene toelichting bij de artikelen 9 tot en met 16, in dit kader niet van toepassing.

*Artikel 14. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d (vertegenwoordigers automobielbranche)*

In artikel 14 worden voorschriften gegeven omtrent de verstrekking van gegevens aan de door Onze Minister aangewezen vertegenwoordigers van de automobielbranche. De gegevensverstrekking aan de vertegenwoordigers van de automobielbranche speelt met name een rol bij de uitvoering van de regelingen inzake de eerste afgifte van kentekenbewijzen, de periodieke keuring en de regeling bedrijfsvoorraad alsmede in het kader van recalls en statistiek (eerste lid). Voor een nadere toelichting in dit verband moge worden verwezen naar de memorie van toelichting bij artikel 44 van de wet. Voorts kan gegevensverstrekking plaatsvinden omtrent de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen, teneinde daarvan melding te doen aan de politie. Het tweede lid bepaalt dat alleen de gegevens die de situatie weergeven op het moment van de verstrekking, de zogenaamde actuele gegevens, worden verstrekt (dus niet de gegevens uit het historische bestand).

Verstrekking van historische gegevens is niet aan de orde omdat de aangewezen vertegenwoordiger een zelfstandig gegevensbestand onderhoudt waaruit indien nodig historische gegevens kunnen worden gehaald.

*Artikel 15. Gebruik van gegevens*

In artikel 15 worden op grond van het bepaalde in artikel 44, vijfde lid, van de wet, nadere regels vastgesteld inzake het gebruik van de uit het kentekenregister verstrekte gegevens. Ingevolge het eerste lid mogen de belanghebbenden bedoeld in artikel 9, onderdeel a, b en c, de gegevens slechts gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt. Ingevolge het tweede lid mogen de vertegenwoordigers van de automobielbranche de aan hen verstrekte gegevens eveneens gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt. Daarnaast mogen zij de gegevens gebruiken voor de door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen doeleinden, mits degene op wie de gegevens betrekking hebben hiertegen geen bezwaar heeft gemaakt. Bij dit ruimere gebruik moet worden gedacht aan het gebruik van gegevens voor door die minister aangewezen branche-eigen activiteiten, zoals het verrichten van marktonderzoek, het onderhoud van klantenbestanden en het uitvoeren van reclame-activiteiten (direct-marketing), dit alles binnen de voertuigbranche. Ten behoeve van deze activiteiten mag de Stichting RDC de gegevens verstrekken aan onderzoeksbureaus en aan de voertuigbranche. Het ruimere gebruik is niet toegestaan ten aanzien van de gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig; over het gebruik van deze gegevens heeft immers ook de Minister van Justitie zeggenschap.

*Artikel 16. Beperkingen aan verstrekking en gebruik van gegevens*

Zoals uit het vorenstaande blijkt, kan de verstrekking en het gebruik in een aantal gevallen door de geregistreerde worden beperkt. Artikel 16 ziet op deze mogelijkheden tot beperking van de benutting. De wensen van de geregistreerden ter zake worden in het kentekenregister vastgelegd. Allereerst wordt op verzoek vastgelegd dat van de geregistreerde nooit persoonsgegevens mogen worden verstrekt aan particulieren. Deze gegevens worden dan slechts aan particulieren verstrekt ten behoeve van de afwikkeling van aan de aanvrager door een verkeersongeval toegebrachte schade waarbij het voertuig van de geregistreerde betrokken is geweest, zoals artikel 11, vierde lid bepaalt. Ten tweede kan de geregistreerde aangeven dat de vertegenwoordigers van de automobielbranche (belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d) de persoonsgegevens niet mogen gebruiken voor met name commerciële doeleinden. Op deze plaats moge worden volstaan met een verwijzing naar de toelichting bij artikel 15.

## HOOFDSTUK 4. KENTEKENBEWIJZEN

*Artikel 17. Kentekenbewijs*

Het eerste lid bepaalt dat een vierdelig kentekenbewijs bestaat uit een deel I, een deel II, een deel III en een overschrijvingsbewijs. Dit laatste deel vervangt het kopie deel III, dat overigens formeel geen onderdeel van het kentekenbewijs uitmaakte. Het deel I bevat technische gegevens van het voertuig. Het deel II bevat gegevens betreffende de tenaamstelling. Het deel III bevat, naast het kenteken, summiere technische gegevens omtrent het voertuig waarvoor het is afgegeven, alsook een aanduiding van de termijn gedurende welke het geldig is. Dit deel zal ingevolge artikel 21 zichtbaar in of op het motorrijtuig aanwezig moeten zijn. Het overschrijvingsbewijs behoort, evenals zulks het geval was met kopie deel III, niet op de weg bij het voertuig te worden gevoerd. Dit deel van het kentekenbewijs heeft, zoals de naam reeds aangeeft, slechts een functie indien de tenaamstelling van het kentekenbewijs wijzigt (overschrijving van het kentekenbewijs). Degene die het in handen heeft, wordt verondersteld bevoegd te zijn tot wijziging van de tenaamstelling.

In het tweede lid is geregeld dat een aan een erkend bedrijf voor een voertuig in bedrijfsvoorraad afgegeven kentekenbewijs geen deel II, maar een zogenaamd bedrijfsvoorraad deel II bevat. Op dit bedrijfsvoorraad deel II zijn specifieke gegevens opgenomen met betrekking tot de opname van het voertuig in bedrijfsvoorraad, zoals de code waaronder het voertuig in bedrijfsvoorraad is aangemeld. Dit bijzondere deel II heeft een functie bij de controle op het bedrijf in het kader van de erkenning bedrijfsvoorraad alsmede bij de overschrijving uit bedrijfsvoorraad. Krachtens artikel 44, derde jo vierde lid, mag met voertuigen waarvoor een bedrijfsvoorraad deel II is afgegeven geen gebruik van de weg worden gemaakt, tenzij het voertuig is voorzien van een handelaarskenteken, een en ander overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 5 van het onderhavige besluit.

Het derde tot en met vijfde lid verwijzen naar de bijzondere kentekens. De regeling komt grotendeels overeen met de tot nu toe bestaande regeling. De wijzigingen betreffen de regeling aangaande de voorlopige kentekenbewijzen en de introductie van de zogenaamde exportkentekenbewijzen. Voor deze laatste bewijzen moge worden verwezen naar de toelichting bij artikel 4.

In het vierde lid is onder meer het zogenaamde exportkenteken opgenomen als kenteken waarvoor een eendelig kentekenbewijs wordt afgegeven. Dit exportkentekenbewijs zal voldoen aan het bepaalde in de

terzake geldende internationale verkeersverdragen en zal aldus in de landen die partij zijn bij deze verdragen moeten worden toegelaten. Hiermee wordt het mogelijk dat voertuigen waarvan het reguliere kentekenbewijs ongeldig is verklaard nadat is gemeld dat het voertuig voorgoed buiten Nederland wordt gebracht, toch over de weg naar een ander land worden getransporteerd.

Voor wat betreft de voorlopige kentekenbewijzen bepaalt het zesde lid dat een kentekenbewijs dat wordt afgegeven indien bij een keuring blijkt dat (nog) niet kan worden vastgesteld of het voertuig aan de eisen voldoet, uit een deel I bestaat. Het betreft hier het voor uitzonderingssituaties bedoelde voorlopige kentekenbewijs, dat wordt afgegeven indien afgifte van een definitief kentekenbewijs niet direct mogelijk blijkt. Deze voorlopige bewijzen zullen, anders dan in het RKR was geregeld, niet langer een bijzonder kenteken betreffen, doch het definitieve voor het voertuig opgegeven kenteken. De bij deze voorlopige kentekenbewijzen behorende kentekenplaten zullen wel afwijkend van kleur blijven. De aan de kentekenregistratie gekoppelde verplichtingen zullen gaan gelden op het moment dat het voorlopige kentekenbewijs wordt afgegeven.

Het zevende lid beoogt het met name mogelijk te maken dat voor (bepaalde) taxi's een bijlage bij het kentekenbewijs wordt afgegeven, waarin een aantal gegevens met betrekking tot het voertuig is opgenomen.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat de modellen van kentekenbewijzen bij ministeriële regeling worden vastgesteld.

*Artikel 18. Ontvangstbewijzen*

Wanneer een voertuig na wijziging in de constructie is goedgekeurd door de minister dan wel daaraan een wijziging is aangebracht door een daartoe bevoegd bedrijf, kan het voorkomen, dat de gegevens op het deel I niet juist meer zijn. Het oude deel I moet in die gevallen worden ingeleverd, waarna men daarvoor een ontvangstbewijs ontvangt. Wanneer het nieuwe deel I gereed is, kan men dit verkrijgen tegen inlevering van het ontvangstbewijs. Het eerste lid regelt dat het ontvangstbewijs in de plaats komt van deel I zolang het nieuwe deel I niet is afgegeven. Met dit ontvangstbewijs kan men aldus gebruik maken van de weg en bijvoorbeeld bij verkoop het kentekenbewijs overschrijven. Het bij de ongeldigverklaring of invordering afgegeven ontvangstbewijs treedt voor de toepassing van de genoemde artikelen in de plaats van deel I en deel III. Het gaat hierbij om de overschrijving en de registratie in verband met export van het voertuig (tweede lid).

*Artikel 19. Uitzonderingen aanvraageisen*

Met het bepaalde in het eerste lid wordt de mogelijkheid gecreëerd de bijzondere kentekens op naam te stellen van een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of in het buitenland gevestigde rechtspersoon. Gezien het speciale karakter van bedoelde kentekens bestaat hier behoefte aan een uitzondering op de regel, dat de aanvrager in Nederland woonachtig of gevestigd dient te zijn.

Het bepaalde in het tweede lid voorziet erin, dat de aanvrager van een bijzonder kentekenbewijs niet persoonlijk aan het afgifteloket behoeft te verschijnen. Deze uitzondering is gerechtvaardigd gezien het speciale karakter van die bewijzen en de veelal beperkte geldigheidsduur daarvan. Met het in het onderhavige artikel bepaalde wordt uitvoering gegeven aan artikel 48, derde lid, van de wet.

De in het onderhavige artikel bedoelde uitzonderingen zijn overigens niet van toepassing op de zogenaamde ZZ-kentekens.

*Artikel 20. Geldigheidsduur van het kentekenbewijs*

Ingevolge het bepaalde in het eerste en tweede lid is de geldigheidsduur van het kentekenbewijs in beginsel vastgesteld op een jaar (plus een maand) en de daaraan voorafgaande periode van drie maanden. De extra termijn van drie maanden vindt zijn oorzaak in het feit dat de in artikel 35 bedoelde aanvraag van het nieuwe deel III in het algemeen zal geschieden voordat de geldigheidsduur van het oude deel III is verlopen. Aldus kan degene, die een nieuw deel III heeft ontvangen, dit onmiddellijk op het motorrijtuig aanbrengen onder verwijdering van het oude deel.

Het derde tot en met zevende lid regelt de geldigheidsduur van de kentekenbewijzen die geen deel drie bevatten.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat de zogenaamde HH- en GV-kentekenbewijzen geldig zijn totdat ze ongeldig zijn verklaard.

*Artikel 21. Kentekenbewijs in of op motorrijtuig*

Artikel 21 komt inhoudelijk grotendeels overeen met de bestaande regels betreffende het voeren van deel III op het motorrijtuig.

Het eerste lid van dit artikel bepaalt dat het deel III op de voorruit van het motorrijtuig aanwezig moet zijn. Het betreft hier uiteraard het geldige, laatst afgegeven deel III.

Dit deel III kan tijdelijk worden vervangen door een door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen bewijs. Het betreft hier de in artikel 18 bedoelde ontvangstbewijzen.

Bij ministeriële regeling worden de modellen van de hier bedoelde bewijzen vastgesteld, alsmede de wijze waarop de bevestiging van de bewijzen en van deel III dient te geschieden.

In het tweede lid is een aantal motorrijtuigen van de in het eerste lid neergelegde verplichting uitgezonderd. Voor deze motorrijtuigen geldt wel, dat het deel III bij het motorrijtuig aanwezig moet zijn om het op eerste vordering te kunnen tonen. De uitzondering voor motorrijtuigen die een handelaarskenteken voeren, heeft als achtergrond het veelvuldig wisselend gebruik van één bepaald kenteken voor een soms vrij groot aantal voertuigen. Dientengevolge is, na overleg met de politie, tot de onderhavige uitzondering besloten. Voor alle duidelijkheid zij er op gewezen dat de verplichting het deel III op het voertuig te voeren in verband met praktische bezwaren ook niet geldt voor aanhangwagens waarvoor een kentekenbewijs is afgegeven; de onderhavige verplichting heeft slechts betrekking op motorrijtuigen.

*Artikel 22. Ter inzage af te geven delen van het kentekenbewijs*

In het eerste lid wordt – ter uitvoering van artikel 160, eerste lid, onderdeel a, van de wet – bepaald dat de verplichting tot het behoorlijk ter inzage afgeven van een kentekenbewijs, voor wat betreft een vierdelig kentekenbewijs, slechts betrekking heeft op de delen I, II en III van dat bewijs. Deze verplichting geldt derhalve niet voor het overschrijvingsbewijs. Dit deel, dat in de vernieuwde kentekenregistratieregeling deel uitmaakt van het kentekenbewijs, dient niet in het voertuig te worden meegevoerd, maar bij voorbeeld thuis te worden bewaard.

Het tweede lid komt materieel overeen met het terzake in artikel 39, zesde lid, bepaalde in het kader van de invordering van kentekenbewijzen; voor een nadere toelichting moge dan ook worden verwezen naar de toelichting op dat artikellid.

*Artikel 23. Rijden met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs*

Als hoofdregel geldt dat met een voertuig slechts van de weg gebruik mag worden gemaakt indien voor dat voertuig een geldig kentekenbewijs

is afgegeven; zonder geldig kentekenbewijs mag het voertuig niet op de weg staan en mag er ook niet mee op de weg worden gereden. Op deze hoofdregel wordt, op basis van artikel 37, vijfde lid, van de wet, in de artikelen 23 en 24 voor een aantal gevallen een uitzondering gemaakt.

Krachtens het eerste lid van artikel 23 mag met het voertuig waarvan de geldigheid van het kentekenbewijs is geschorst niettemin op de weg worden gereden op de dag dat het voertuig ten behoeve van de algemene periodieke keuring, een keuring naar aanleiding van een wijziging in de constructie van een voertuig of een keuring naar aanleiding van de invordering van een kentekenbewijs naar een garage of een keuringsinstantie moet worden gereden. In dit geval behoeft de schorsing niet opgeheven te worden en wordt de schorsing ook niet van rechtswege beëindigd. Controle op het gebruik van het voertuig gedurende een schorsing ten behoeve van het rijden van en naar een keuringsplaats, zal tijdens het gebruik van de weg kunnen geschieden door middel van staandehouding en achteraf via foto's en raadpleging van het kentekenregister. Het tweede lid regelt dat ten behoeve van de na-controle in het kader van de zogenaamde 20-dagenregeling door de politie en de Koninklijke Marechaussee, met een voertuig waarvan het kentekenbewijs is ingevorderd op de weg mag worden gereden. Het derde lid bepaalt dat met een voertuig waarvan het kentekenbewijs voor het rijden over de weg ongeldig is verklaard naar een keuring na vordering of een keuring na wijziging in de constructie mag worden gereden. Voor alle gevallen geldt dat de kortste route naar de plaats van bestemming moet worden genomen.

Bij ministeriële regeling kunnen uitvoeringsregels worden vastgesteld inzake het bepaalde in het onderhavige artikel.

*Artikel 24. Staan met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs*

In dit artikel wordt bepaald in welke gevallen weliswaar niet met het voertuig op de weg mag worden gereden, maar het voertuig wel op de weg mag staan. Het voertuig mag op de weg staan indien het kentekenbewijs is ingevorderd dan wel ongeldig is verklaard voor het rijden over de weg. Voor het in dat geval op het voertuig te voeren deel van het kentekenbewijs of de daarvoor in de plaats tredende bewijzen moge worden verwezen naar de toelichting op artikel 21.

*Artikel 25. Eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs*

Artikel 25 ziet op de regeling inzake de aanvraag tot eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs.

Het eerste lid bepaalt dat de eigenaar of houder van een nog niet eerder in Nederland geregistreerd voertuig een vierdelig kentekenbewijs dient aan te vragen bij de Minister van Verkeer en Waterstaat, waarbij het voertuig voor een onderzoek ter beschikking moet worden gesteld. De aanvraag zal in dit geval op een van de keuringsplaatsen van de Rijksdienst voor het Wegverkeer worden ingediend. Het tweede lid betreft de aanvraag tot eerste afgifte van een kentekenbewijs indien voor het voertuig reeds eerder een nog niet tenaamgesteld kentekenbewijs is afgegeven. Het betreft hier voertuigen die zijn gekocht van of via een erkend bedrijf aan wie de bevoegdheid is verleend om nog niet tenaamgestelde kentekenbewijzen aan te vragen (zie de toelichting bij artikel 46, tweede lid). De aanvraag, bedoeld in het tweede lid, betreft in feite de afgifte van een op naam van de koper gesteld deel II.

In het derde en vierde lid wordt bepaald dat de minister, nadat is voldaan aan de aanvraageisen, waaronder uiteraard de in artikel 48 van de wet genoemde eisen zijn begrepen, een kentekenbewijs, een deel II dan wel een formulier afgeeft. Dit laatste is het geval indien het voertuig deel uitmaakt van de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf dat geen

gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel b. Met behulp van de op dat formulier vermelde gegevens dient het erkende bedrijf een bedrijfsvoorraad deel II in te vullen (vijfde lid). Het zesde lid bevat de bepaling dat de beslissing op de aanvraag wordt aangehouden, indien daarvoor naar het oordeel van de minister aanleiding bestaat. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn als gevolg van de legitimatiecontrole van de aanvrager bij het afgifteloket. In een dergelijk geval dient de aanvrager zich met behulp van een aanvraagformulier «centrale afhandeling» te wenden tot de minister, waarna alsnog (schriftelijk) op de aanvraag wordt beslist.

Krachtens het zevende lid zijn de voorgaande leden, met uitzondering van het tweede lid, van overeenkomstige toepassing op bepaalde aanvragen van kentekenbewijzen voor voertuigen die eerder in Nederland geregistreerd zijn geweest, doch waarvan de reguliere registratie was beëindigd. Zo kan het bijvoorbeeld voorkomen dat een voertuig na (tijdelijke) registratie in het buitenland opnieuw in Nederland geregistreerd moet worden. In de onderhavige gevallen zal het voertuig veelal gekeurd moeten worden. Na goedkeuring zal voor het voertuig een nieuw kentekenbewijs met in het algemeen het oude kenteken worden afgegeven.

*Artikelen 26 t/m 30. Wijziging van de tenaamstelling*

De artikelen 26 tot en met 30 bevatten een aantal voorschriften betreffende de procedure bij wijziging van de tenaamstelling (de overschrijving) van kentekenbewijzen. Deze procedure-voorschriften hebben alleen betrekking op vierdelige kentekenbewijzen. Voor bijzondere kentekenbewijzen gelden afzonderlijke regels; zie in dit verband artikel 25, zevende lid, onderdeel d, en artikel 37, derde lid, onderdeel e.

In artikel 50, eerste lid, van de wet, is bepaald dat de aanvrager van een kentekenbewijs persoonlijk dient te verschijnen bij een door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen instantie, behoudens in de in dat artikel genoemde gevallen. Bedoelde instantie wordt aangewezen in een ministeriële regeling. Daar waar in de volgende artikelen wordt gesproken over de Minister van Verkeer en Waterstaat of de minister betreft het feitelijk deze aangewezen instantie, voor zover dit bij die ministeriële regeling wordt bepaald.

*Artikel 26. Overdracht tussen particulieren*

Artikel 26 bevat de overschrijvingsprocedure van het kentekenbewijs in geval van verkoop tussen particulieren.

Degene die ophoudt eigenaar of houder van een voertuig te zijn (daarbij kan het gaan om de geregistreerde of diens erfgenaam), verder te noemen de vervreemder, dient het deel II en het overschrijvingsbewijs aan de verkrijger ter hand te stellen en het deel I en het deel III onder zich te houden. Het achterhouden van deze delen is van belang om ervoor te zorgen dat de verkrijger het kentekenbewijs op zijn naam doet stellen. De verkrijger vervoegt zich met deel II, het overschrijvingsbewijs en een legitimatiebewijs binnen een week bij de minister. Aldaar zal hij (terug-) ontvangen: een vrijwaringsbewijs, een nieuw, op zijn naam gesteld, deel II, het overschrijvingsbewijs en het oude deel II. Dit oude deel II heeft door afgifte van het nieuwe deel II zijn geldigheid verloren en wordt in dit verband vóór teruggave aan de verkrijger ontwaard. De tenaamstelling vervalt zodra het nieuwe deel II en het vrijwaringsbewijs aan de verkrijger is afgegeven. Deze dient het vrijwaringsbewijs te zamen met het oude deel II aan de vervreemder te overhandigen. Het vrijwaringsbewijs geeft de vervreemder de zekerheid dat de verkrijger zich overeenkomstig zijn verplichtingen ter registratie heeft aangemeld. Bovendien kan de vervreemder met dat bewijs aantonen dat zijn tenaamstelling in het

register alsnog dient te vervallen, indien dit als gevolg van een administratieve fout niet zou zijn geschied (eerste tot en met vijfde lid). Het zesde lid bepaalt dat de beslissing op de aanvraag wordt aangehouden, indien daarvoor naar het oordeel van de minister aanleiding bestaat. In een dergelijk geval dient de aanvrager zich met behulp van een aanvraagformulier «centrale afhandeling» te wenden tot de minister, waarna alsnog (schriftelijk) op de aanvraag wordt beslist. Het zevende lid heeft betrekking op de omstandigheid dat de eigenaar het kentekenbewijs op naam van de houder wil doen stellen of de houder van het voertuig het kentekenbewijs op de eigenaar wil doen overschrijven.

*Artikel 27. Overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad*

Artikel 27 bevat een geheel nieuwe procedure voor de overdracht van een voertuig ten behoeve van een bedrijfsvoorraad van een bedrijf waaraan ingevolge artikel 62 van de wet een erkenning is verleend.

De aanvraag voor de tenaamstelling door het erkende bedrijf geschiedt door middel van overlegging van het deel II, het overschrijvingsbewijs en de in het kader van de erkenning aan het bedrijf verstrekte bedrijfsvoorraadpas (derde lid). Het bedrijf ontvangt dan ingevolge het vierde lid een formulier dat onder meer gegevens bevat betreffende de naam van het bedrijf, datum en tijd van aanmelding en de code waaronder het voertuig in bedrijfsvoorraad is aangemeld. Deze gegevens dienen op het vrijwaringsbewijs en het bedrijfsvoorraad deel II te worden ingevuld. Tevens ontvangt het bedrijf het oude deel II dat, na ontwaarding, te zamen met het ingevulde vrijwaringsbewijs aan de verkoper dient te worden overhandigd (vijfde lid).

Ingevolge het achtste lid kan het bedrijf de overdracht in bedrijfsvoorraad ook middels hiertoe goedgekeurde datacommunicatie aanmelden indien het bedrijf daartoe bevoegd is ingevolge artikel 46, tweede lid, onderdeel a. Dit geschiedt nadat het deel II en het overschrijvingsbewijs van de verkoper is ontvangen. Het bedrijf ontvangt na de aanmelding een code op het scherm die te zamen met naam, datum en tijd van aanmelding op het vrijwaringsbewijs en het bedrijfsvoorraad deel II moeten worden ingevuld. Het vrijwaringsbewijs en het oude, ontwaarde deel II overhandigt het bedrijf aan de verkoper van het voertuig.

Het bedrijf is verplicht het bedrijfsvoorraad deel II in de administratie te bewaren. Dit om onder andere te kunnen nagaan of het aantal gebruikte voertuigen, dat zich in bedrijfsvoorraad bevindt, overeenkomt met het aantal afgegeven vrijwaringsbewijzen.

Het kan voorkomen dat een voertuig wordt verkocht aan een erkend bedrijf met de bedoeling het direct na verkoop te slopen terwijl de verkoper niet beschikt over het gehele kentekenbewijs. Voor deze situatie biedt het negende lid de mogelijkheid om de opname in bedrijfsvoorraad onder voorwaarden te realiseren zonder dat het voertuig is voorzien van een compleet kentekenbewijs.

*Artikel 28. Overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad*

Artikel 28, eerste lid, heeft betrekking op de situatie dat een erkend bedrijf een voertuig uit de bedrijfsvoorraad overdraagt aan een particulier of een ander erkend bedrijf.

Het tweede en derde lid zijn van toepassing indien een erkend bedrijf een voertuig dat zich in de bedrijfsvoorraad bevindt, tot eigen gebruik bestemt. In dat geval geldt dezelfde procedure als in geval van overdracht van het voertuig aan een particulier.

*Artikel 29. Overlijden van een kentekenhouder*

Artikel 29 regelt de verplichting van degene, die na het overlijden van de kentekenhouder eigenaar of houder van het voertuig is geworden, om het kentekenbewijs op zijn naam te doen stellen. Het gaat daarbij met name om een afwijking van de artikelen 26, tweede lid, en 27, derde lid, voor wat betreft de termijn, waarbinnen de tenaamstelling moet plaatsvinden. Deze termijn is in het onderhavige geval ruimer genomen, gezien de vele andere werkzaamheden van administratieve aard waarvoor erfgenamen in geval van overlijden kunnen komen te staan. Voor het overige zijn de artikelen 26 en 27 van toepassing.

*Artikel 30. Wijziging van de tenaamstelling : bijzondere procedure*

Artikel 30 bepaalt dat de Minister van Verkeer en Waterstaat de tenaamstelling van een kentekenbewijs kan wijzigen ondanks het feit dat niet (meer) kan worden voldaan aan een of meer vereisten in het kader van de in het onderhavige besluit neergelegde overschrijvingsprocedures. Voor de toepassing van het onderhavige artikel kan worden gedacht aan de situatie waarin na het overlijden van een kentekenhouder blijkt dat het kentekenbewijs niet meer compleet is.

Degene die als eigenaar of houder van een voertuig de tenaamstelling op zijn naam aanvraagt terwijl het kentekenbewijs op naam van een ander staat, zal aannemelijk moeten maken dat de reguliere overschrijvingsprocedure niet (meer) kan worden gevolgd (eerste lid).

De Minister van Verkeer en Waterstaat kan in verband met laatstgenoemde omstandigheid alsmede in verband met de vraag of de aanvrager de werkelijke eigenaar of houder van het voertuig is, verlangen dat het voertuig wordt getoond. Ook kan worden verlangd dat een legitimatiebewijs wordt overgelegd en een of meer van de nog in het bezit van de aanvrager zijnde delen van het kentekenbewijs worden ingeleverd (tweede lid).

*Artikel 31. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon*

Ingevolge artikel 48, eerste lid, van de wet worden kentekenbewijzen slechts afgegeven aan in Nederland woonachtige natuurlijke personen en in Nederland gevestigde rechtspersonen. Tot nu toe gold voor de overdracht van een Nederlands gekentekend voertuig aan een in het buitenland woonachtige of gevestigde persoon de reguliere overschrijvingsprocedure. Als gevolg van de introductie van genoemd woon- en vestigingsvereiste is deze reguliere procedure voor overdracht aan in het buitenland woonachtigen of gevestigden vervangen door de procedure in de artikelen 31 en 32.

Artikel 31 ziet op het geval dat de overdracht geschiedt door een persoon aan wie niet de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, is verleend om de uitvoer «on-line» te melden. De vervreemder dient het deel II en het overschrijvingsbewijs over te dragen aan de verkrijger. Het deel I en het deel III houdt de vervreemder achter totdat hij het voor hem bestemde deel van de uitvoerverklaring heeft ontvangen (eerste lid). De verkrijger legt het deel II en het overschrijvingsbewijs, een legitimatiebewijs en een zogenaamde uitvoerverklaring in drievoud over bij de Minister van Verkeer en Waterstaat, dat wil zeggen bij een van de districtskantoren van de Rijksdienst voor het Wegverkeer (tweede lid). De behandelend ambtenaar van het districtskantoor meldt de uitvoer aan het kentekenregister, plaatst een aantekening op het deel II en vult de uitvoerverklaring verder in. Door het plaatsen van de aantekening op het deel II komt de tenaamstelling in het kentekenregister te vervallen.

De verkrijger krijgt vervolgens zijn legitimatiebewijs, het deel II en de uitvoerverklaring in tweevoud terug. Het overschrijvingsbewijs en het daartoe bestemde deel van de verklaring wordt door de RDW bewaard, opdat achteraf kan worden geconstateerd wie het voertuig voor uitvoer heeft aangemeld (derde lid). Ingevolge het vierde en vijfde lid dient de verkrijger het daartoe bestemde deel van de uitvoerverklaring terug te geven aan de vervreemder, waarna deze laatste het deel I en III aan de verkrijger verstrekt.

Omdat voertuigen ook vanuit bedrijfsvoorraad worden verkocht aan in het buitenland woonachtigen of gevestigden en niet aan iedere erkenninghouder de bevoegdheid is verleend om «on-line» de uitvoer te melden, bepaalt het zesde lid dat de procedure voor particulieren ook voor deze erkende bedrijven geldt, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het reguliere deel II.

Indien, na beëindiging van de registratie, het voertuig over de weg naar het buitenland zal worden vervoerd, dient hiertoe een zogenaamd exportkentekenbewijs (zie artikel 4) te worden aangevraagd. Het vierdelig kentekenbewijs kan niet meer op de weg worden gebruikt, omdat de tenaamstelling is komen te vervallen.

*Artikel 32. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit de bedrijfsvoorraad aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon*

Indien een voertuig wordt verkocht aan een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of een in het buitenland gevestigde rechtspersoon en de verkoop plaatsvindt door een erkend bedrijf waaraan de bevoegdheid is verleend om «on-line» de uitvoer aan de Rijksdienst voor het Wegverkeer te melden, behoeft de verkrijger niet naar een van de districtskantoren van de Rijksdienst voor het Wegverkeer te gaan, maar kan de uitvoerregistratie plaatsvinden bij het verkopende bedrijf. In dat geval dient de verkrijger zich bij het bedrijf te legitimeren en een uitvoerverklaring in drievoud in te vullen en te ondertekenen (tweede lid). Vervolgens voert het bedrijf dezelfde handelingen uit als de handelingen die op het districtskantoor van de Rijksdienst voor het Wegverkeer worden verricht (derde lid). In de erkenningsvoorschriften worden nadere regels vastgesteld over de wijze waarop het bedrijf deze handelingen moet verrichten. Ook hier geldt dat indien het voertuig over de weg naar het buitenland zal worden gebracht, een exportkentekenbewijs kan worden aangevraagd. Het erkende bedrijf kan conform de hiervoor geldende erkenningsvoorschriften dit exportkentekenbewijs verstrekken.

*Artikel 33. Verval van de tenaamstelling: voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig*

Het onderhavige artikel voorziet in de procedure voor het geval de geregistreerde zijn voertuig voorgoed buiten Nederland brengt, bijvoorbeeld in verband met verhuizing naar het buitenland. Ingevolge het eerste lid dient in dit geval de geregistreerde of een door hem gemachtigde bij een van de districtskantoren van de Rijksdienst voor het Wegverkeer een uitvoerverklaring in te vullen en te ondertekenen alsmede het deel II, een legitimatiebewijs en – voorzover bij ministeriële regeling bepaald – het overschrijvingsbewijs over te leggen. Bij het districtskantoor wordt vervolgens dezelfde procedure gevolgd als hiervoor bij artikel 31 is uiteengezet (tweede lid). Ook hier geldt dat, indien de geregistreerde een erkend bedrijf zonder «on-line-meldingsbevoegdheid» is, het eerder aan het bedrijf afgegeven bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het reguliere deel II (derde lid). Indien het voorgoed naar het buitenland brengen van een voertuig plaatsvindt door een erkend bedrijf mét de bevoegdheid om «on-line» de uitvoer aan de Rijksdienst voor het

Wegverkeer te melden, dient de meldingsprocedure te verlopen overeenkomstig de in het kader van deze bevoegdheid geldende voorschriften (vierde lid).

*Artikel 34. Aanvraag en afgifte nieuw deel I*

In het onderhavige artikel worden regels vastgesteld omtrent de aanvraag en afgifte van een deel I, voor zover het niet gaat om de eerste afgifte (zie hiervoor artikel 25) of om de afgifte van een vervangend deel I na verlies of beschadiging (zie hiervoor artikel 36).

Ingevolge het eerste lid dient degene aan wie een kentekenbewijs is afgegeven of diens erfgenaam een nieuw deel I aan te vragen als het voertuig niet overeenstemt met de gegevens op het afgegeven deel I. Deze verplichting is een uitvloeisel van het bepaalde in artikel 36, vijfde lid, van de wet. Hierbij kan worden gedacht aan het geval waarin de kleur van het voertuig waarvoor het bewijs is afgegeven, is gewijzigd dan wel het geval waarin de constructie van het voertuig is gewijzigd, bijvoorbeeld na de inbouw van een LPG-tank. Bij de aanvraag moet het oude deel I worden ingeleverd. In het tweede lid is geregeld dat eveneens een nieuw deel I dient te worden aangevraagd, indien het kentekenbewijs is ingevorderd en men in het bezit wil komen van een compleet kentekenbewijs, bijvoorbeeld omdat men weer met het voertuig wil gaan rijden. Het is wel toegestaan een voertuig met een ingevorderd kentekenbewijs op de weg te laten staan, alhoewel de aan de registratie verbonden verplichtingen in dit geval doorlopen. Bij de aanvraag van het nieuwe deel I moet het bij de invordering afgegeven ontvangstbewijs worden ingeleverd. Het nieuwe deel I wordt pas afgegeven als het voertuig is goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in artikel 105 van de wet. Ingevolge het derde lid wordt in geval van wijziging in de constructie van een voertuig een nieuw deel I afgegeven nadat het voertuig is goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in artikel 98 van de wet. Daarbij kan het overleggen van het ontvangstbewijs worden verlangd.

*Artikel 35. Aanvraag en afgifte deel III*

Artikel 35 is voor een groot deel ontleend aan artikel 8 van het RKR. Deel III van het kentekenbewijs moet jaarlijks worden vervangen door een nieuw deel III. Om er zoveel mogelijk zeker van te zijn dat iedere kentekenhouder vóór de aanvang van het nieuwe kalenderjaar in het bezit is van een nieuw deel III, begint de RDW vroegtijdig met de verzending van de acceptgirokaarten ten behoeve van de aanvraag van het nieuwe deel III. Na betaling van het vastgestelde tarief krijgt de kentekenhouder het deel III thuisgestuurd. Na de aanvang van het nieuwe jaar kan men bij een door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen instantie een deel III aanvragen (eerste lid). De nadere procedureregels worden – op basis van de wet – in een ministeriële regeling vastgelegd. Het tweede lid somt de gevallen op waarin de afgifte van een deel III wordt geweigerd. Het betreft hier zowel de afgifte van een nieuw als van een vervangend deel III. Deze weigeringsgronden zijn aanvullend op de algemene gronden voor weigering van de afgifte van kentekenbewijzen. Om te voorkomen dat met een nieuw of vervangend deel III op de weg de indruk wordt gewekt dat het kentekenbewijs geldig is, wordt de afgifte van een deel III geweigerd indien een kentekenbewijs zijn geldigheid heeft verloren omdat het voertuig blijkens het register is geëxporteerd of gesloopt (onderdeel a) dan wel indien een kentekenbewijs ongeldig is verklaard of is ingevorderd (onderdeel b). In deze gevallen zal het voertuig veelal eerst moeten worden (goed)gekeurd alvorens een nieuw deel III, te zamen met de andere delen van het kentekenbewijs, wordt afgegeven.

Het derde lid regelt de verplichting om ten onrechte in omloop zijnde

delen III in te leveren. Deze bepaling is overgenomen uit het hiervoor reeds aangehaalde artikel 8 van het RKR.

*Artikel 36. Vervangende kentekenbewijzen*

Dit artikel omvat een nadere uitwerking van artikel 55 van de wet. Uitgangspunt is dat de Minister van Verkeer en Waterstaat slechts vervangende kentekenbewijzen afgeeft aan degene aan wie het oorspronkelijke kentekenbewijs is afgegeven, dat wil zeggen aan degene die in het kentekenregister als tenaamgestelde staat geregistreerd. Hiermee wordt voorkomen dat via deze procedure een wijziging van de tenaamstelling plaatsvindt zonder dat aan de hiervoor geldende procedurevoorschriften is voldaan (eerste lid). Krachtens het tweede lid kan de minister verlangen dat de aanvrager zich legitimeert en dat de delen van het kentekenbewijs die nog in het bezit zijn van de aanvrager bij de aanvraag worden ingeleverd, zulks mede ter vereenvoudiging van de behandeling van de aanvraag. In dat geval ontvangt de aanvrager uiteraard een compleet kentekenbewijs.

Krachtens het derde lid kan de minister in door hem te bepalen gevallen verlangen dat voor de afgifte van een vervangend bewijs toestemming wordt verkregen van de eigenaar van het voertuig, indien het kentekenbewijs op naam van de houder van het voertuig is gesteld. Het betreft hier bijvoorbeeld de situatie waarbij een voertuig wordt geleased en het kenteken op naam van de lessee is gesteld. Ter voorkoming van het overschrijven van het kentekenbewijs tegen de wil van de lessor, kan de aanvraag voor een vervangend kentekenbewijs aldus worden geweigerd indien de lessor geen toestemming verleent voor de afgifte. De minister kan bepalen dat het vervangende kentekenbewijs in dergelijke gevallen naar de eigenaar dan wel naar een door deze aangewezen persoon wordt gezonden.

*Artikel 37. Ongeldigverklaring en inlevering*

De eerste twee leden van artikel 58 van de wet vormen de basis voor de onderhavige regeling aangaande de ongeldigverklaring van kentekenbewijzen. Met het eerste lid wordt uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 58, eerste lid, onderdelen a en b van de wet.

Ingevolge het tweede lid kan een kentekenbewijs ongeldig worden verklaard indien een ander kenteken voor hetzelfde voertuig wordt opgegeven. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie dat het gewicht van een bedrijfsauto door aanpassingen aan het voertuig zodanig wijzigt dat de grens van 3500 kg. maximum massa wordt overschreden. In dat geval wordt voor het voertuig een nieuw, bij de nieuwe gewichtscategorie behorend, kenteken opgegeven en wordt het oude kentekenbewijs ongeldig verklaard. In het derde lid worden de overige gevallen opgesomd waarin de Minister van Verkeer en Waterstaat tot ongeldigverklaring kan overgaan. De gronden voor ongeldigverklaring zijn grotendeels ontleend aan artikel 17 van het RKR. De onderdelen c en h zijn nieuw. Op grond van onderdeel c kan een kentekenbewijs ongeldig worden verklaard indien het voertuig definitief is bestemd voor gebruik buiten de weg. Hierbij wordt gedacht aan voertuigen die bijvoorbeeld op het terrein van luchthaven Schiphol gebruikt gaan worden. Ingevolge onderdeel h kan ongeldigverklaring plaatsvinden als de houder van het kentekenbewijs niet langer voldoet aan het woonplaats- dan wel vestigingsvereiste, bedoeld in artikel 48, eerste lid, van de wet. Op grond van het derde lid van artikel 57 van de wet kan bij de ongeldigverklaring worden bepaald dat het kentekenbewijs moet worden ingeleverd.

Het vierde en vijfde lid betreffen een nadere uitwerking voor het in het derde lid, onderdeel a genoemde geval dat een voertuig voorgoed buiten

gebruik wordt gesteld, ofwel wordt gesloopt. De regeling in het RKR is op dit punt aangescherpt aangezien het in verband met de aan de kentekenregistratie verbonden verplichtingen noodzakelijk is dat de zogenaamde uitgangen van het kentekenregistratiesysteem met meer waarborgen worden omkleed. Ongeldigverklaring van het kentekenbewijs vanwege sloop betekent immers het verval van de tenaamstelling en het einde van de registratie. Voorkomen moet worden dat dit ten onrechte gebeurt. Overigens bestaat het voornemen om de sloopregistratieregeling aan te laten sluiten bij de ingevolge de Wet milieubeheer voor sloperijbedrijven geldende regelingen. Om deze redenen wordt in geval van sloop het kentekenbewijs in beginsel slechts ongeldig verklaard indien een door de Minister van Verkeer en Waterstaat erkend bedrijf meldt dat het voertuig als gesloopt in het kentekenregister geregistreerd moet worden. De melding van sloop kan alleen worden gedaan voor een voertuig dat volgens de geldende overschrijvingsprocedure in bedrijfsvoorraad is opgenomen, waarbij een vrijwaringsbewijs aan de vorige geregistreerde is afgegeven. De melding van sloop moet geschieden volgens de in het kader van de erkenning geldende voorschriften. Door de melding vervalt de tenaamstelling in het register. Het erkende bedrijf wordt wel als laatst geregistreerde in het kentekenregister bewaard. Het vijfde lid maakt het mogelijk dat in bepaalde gevallen ook anderen dan erkende bedrijven de sloop kunnen aanmelden. Gedacht wordt hierbij onder meer aan eigenaren van motoren. Met name deze voertuigen worden vaak door particulieren uiteen genomen en in onderdelen bewaard. Ook kan in dit verband worden gedacht aan eigenaren van aanhangwagens. Het zesde lid is ontleend aan artikel 17, derde lid, van het RKR; daarbij is de procedure aangepast aan de huidige praktijk.

*Artikel 38. Ongeldigverklaring voor het rijden over de weg*

Artikel 58, derde lid, van de wet bepaalt dat de ongeldigverklaring van een kentekenbewijs kan worden beperkt tot het rijden over de weg. Het is in een dergelijk geval derhalve wel toegestaan het voertuig op de weg te laten staan. De ongeldigverklaring voor het rijden over de weg leidt niet tot verval van de tenaamstelling of tot schorsing van de aan de kentekenregistratie verbonden verplichtingen.

Deze «gedeeltelijke» ongeldigverklaring wordt nader uitgewerkt in het onderhavige artikel. Krachtens het eerste lid kan een kentekenbewijs gedeeltelijk ongeldig worden verklaard, indien het voertuig niet voldoet aan de bij of krachtens de wet gestelde eisen (met uitzondering van de ingevolge hoofdstuk III van de wet vastgestelde eisen), indien wijzigingen aan de bouw of inrichting van het voertuig zijn aangebracht zonder dat deze wijzigingen overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de wet zijn goedgekeurd en indien niet wordt voldaan aan de eisen ingevolge de Wet personenvervoer of de Wet ambulancevervoer, voor zover deze eisen van toepassing zijn. Krachtens het tweede lid geeft de minister, indien na de gedeeltelijke ongeldigverklaring de delen I en III zijn ingeleverd, een ontvangstbewijs af. Voor de functie van dit ontvangstbewijs bij bijvoorbeeld wijziging van de tenaamstelling moge worden verwezen naar – de toelichting op – artikel 18.

*Artikel 39. Invordering kentekenbewijs*

Artikel 39 komt grotendeels overeen met artikel 22 van het RKR. Onderdeel a van het eerste lid biedt de Directeur van de RDW en de tot deze dienst behorende ambtenaren de mogelijkheid om tot invordering van het kentekenbewijs over te gaan, indien het betrokken voertuig niet aan bepaalde technische eisen voldoet dan wel indien niet wordt voldaan aan de in het kentekenbewijs vermelde voorschriften. Onderdeel b biedt ambtenaren van de Belastingdienst de mogelijkheid tot invordering indien

de bouw van het betrokken voertuig niet overeenstemt met de gegevens op het kentekenbewijs of in het register. Dit kan onder meer van belang zijn indien het voertuig als gevolg van daaraan aangebrachte wijzigingen in een andere gewichtsklasse ter zake van de motorrijtuigenbelasting is komen te vallen, terwijl het kentekenbewijs dit niet aangeeft. Voorts zijn zij bevoegd tot invordering ingeval ter zake van het betrokken voertuig de verschuldigde belastingen en rechten niet zijn voldaan. Onderdeel c kent de bevoegdheid tot invordering toe aan de ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaak (regionale politie en landelijke politiediensten). Deze bevoegdheid strekt zich uit tot alle hiervoor genoemde gevallen. Hieronder wordt overigens ook begrepen het geval dat het voor het betrokken voertuig opgegeven kenteken niet op of aan het voertuig aanwezig is. Onderdeel d geeft ambtenaren der Koninklijke Marechaussee de bevoegdheid kentekenbewijzen, behorende bij voertuigen die in eigendom of houderschap zijn bij militairen, in te vorderen. Zij zijn echter ook bevoegd tot invordering ten aanzien van andere personen dan militairen, indien zij ten aanzien van die personen opsporingsbevoegdheid bezitten.

Het tweede lid bepaalt dat de in het kader van de invordering verplichte overgifte van het kentekenbewijs betrekking heeft op de delen I, II en III van dat bewijs.

Het derde lid bepaalt dat het deel II van het kentekenbewijs wordt teruggegeven aan degene van wie het kentekenbewijs wordt ingevorderd. De achtergrond van deze bepaling is, dat ook na invordering een wijziging van de tenaamstelling kan plaatsvinden. De overige ingevorderde delen worden ingenomen. Het ontvangstbewijs zal in plaats van het deel III van het kentekenbewijs, indien dit is gevorderd, zichtbaar moeten worden gevoerd indien het motorrijtuig op de weg staat.

Het vierde en vijfde lid komen materieel vrijwel overeen met het bepaalde in het derde en vierde lid van artikel 22 RKR. Nieuw is de bepaling, dat de vordering en de teruggave van het kentekenbewijs door de politie en de marechaussee moet worden doorgegeven aan de RDW. Dit om de zuiverheid van het kentekenregister te waarborgen. Het zesde lid bepaalt dat in geval van invordering van een kentekenbewijs voor een aanhangwagen die overeenkomstig het terzake in het Voertuigreglement bepaalde is voorzien van een constructieplaat, niet direct aan de vordering behoeft te worden voldaan, doch dat dit binnen een termijn van een week kan geschieden. Dit houdt verband met het feit dat een voor een zodanig voertuig afgegeven kentekenbewijs niet bij het voertuig behoeft te worden gevoerd (zie in dit verband artikel 160, tweede lid, van de WVW 1994).

*Artikel 40. Verval van de tenaamstelling*

De kentekenregistratie vormt de basis voor een aantal verplichtingen. Degene op wiens naam een kentekenbewijs is gesteld, is aansprakelijk voor het betalen van motorrijtuigenbelasting, het voldoen aan de verzekerings- en keuringsplicht en het bezitten van een geldig kentekenbewijs (deel III). In het algemeen vervalt deze aansprakelijkheid zodra de tenaamstelling in het kentekenregister vervalt. Op grond van artikel 59 van de wet worden bij algemene maatregel van bestuur regels vastgesteld over het verval van de tenaamstelling.

Artikel 40 regelt limitatief de gevallen waarin de tenaamstelling in het register van de eigenaar of houder van een voertuig aan wie een kenteken is opgegeven, vervalt. Dit geschiedt op grond van het eerste lid indien aan de van toepassing zijnde procedure tot wijziging van de tenaamstelling (overschrijving) is voldaan en het kentekenregister dienovereenkomstig is aangepast (onderdelen a tot en met f), indien het voertuig volgens de geldende procedure voorgoed buiten Nederland wordt gebracht (onderdeel g), indien een kentekenbewijs door de minister ongeldig is

verklaard (onderdeel h), indien een handelaarskentekenbewijs ongeldig is verklaard (onderdeel i), indien een daartoe erkend bedrijf een melding van sloop of van export doet (onderdeel j), en tenslotte indien de minister op verzoek tot vervallenverklaring van de tenaamstelling is overgegaan (onderdeel k).

Het tweede lid biedt de mogelijkheid de minister te verzoeken de tenaamstelling in het kentekenregister te doen vervallen. Het is van belang dat een onjuiste vermelding in het register kan worden verbeterd of teniet gedaan, zulks met name in verband met de aan de registratie verbonden verplichtingen. De procedure is bedoeld voor uitzonderingssituaties. Uitgangspunt is immers, dat de desbetreffende in het reglement beschreven procedures worden gevolgd, zodra een voertuig wordt verkocht, gesloopt of geëxporteerd. Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht dient het verzoek schriftelijk te geschieden en met redenen te zijn omkleed. Tevens wordt aldaar bepaald dat de verzoeker binnen een redelijke termijn in kennis wordt gesteld van de beslissing op zijn verzoek.

## HOOFDSTUK 5. HANDELAARSKENTEKENBEWIJZEN

Hoofdstuk 5 betreft een nadere uitwerking van het bepaalde in artikel 37, derde lid, van de wet. In dit artikellid wordt bepaald dat het vereiste dat voor een bepaald voertuig een kenteken dient te zijn opgegeven niet geldt voor voertuigen die behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf of die ten behoeve van herstel of bewerking ter beschikking zijn gesteld aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon, mits aan het ter zake bij algemene maatregel van bestuur bepaalde wordt voldaan. De regeling van hoofdstuk 5 heeft betrekking op de aanvraag, de afgifte, het gebruik en de ongeldigverklaring van de zogenaamde handelaarskentekenbewijzen. Het onderhavige hoofdstuk voorziet in een regeling voor deze kentekenbewijzen die uitgebreider is dan de in het RKR neergelegde regeling terzake. Gezien het specifieke karakter van de regeling en de aan het gebruik van de onderhavige bewijzen verbonden handhavingsaspecten wordt zulks noodzakelijk geacht. Bij ministeriële regeling op grond van artikel 37, zevende lid, van de wet zal een en ander nader worden uitgewerkt.

*Artikel 41. Basis handelaarskentekenbewijzen*

Dit artikel bepaalt dat de uitzondering van artikel 37, derde lid, van de wet slechts geldt voor zover het voertuig op de weg is voorzien van een handelaarskenteken dat behoort bij een handelaarskentekenbewijs waarvan rechtmatig gebruik wordt gemaakt.

*Artikel 42. Aanvraag*

Ingevolge het eerste lid kunnen slechts de krachtens artikel 62 van de wet erkende bedrijven en de natuurlijke personen of rechtspersonen die bedrijfsmatig voertuigen voor derden herstellen of bewerken, een handelaarskentekenbewijs aanvragen. Blijkens het tweede lid moet de aanvraag worden ingediend bij de Minister van Verkeer en Waterstaat. Hoe de aanvraag moet worden ingediend en aan welke eisen daarbij moet worden voldaan, wordt bepaald in een ministeriële regeling. De controle op het voldoen aan deze eisen wordt volgens het derde lid uitgevoerd door de Minister van Verkeer en Waterstaat.

*Artikel 43. Weigering afgifte*

Indien een handelaarskentekenbewijs ongeldig is verklaard omdat degene aan wie het bewijs is afgegeven de in verband daarmee vastge-

stelde gebruiksregels niet naleeft, is het onwenselijk dat door dezelfde persoon of ten behoeve van hetzelfde erkende bedrijf direct na de ongeldigverklaring een nieuw handelaarskentekenbewijs kan worden aangevraagd (en verkregen). Derhalve is bepaald dat de afgifte van een handelaarskentekenbewijs wordt geweigerd indien binnen zes maanden voorafgaande aan de aanvraag een of meer aan de aanvrager afgegeven handelaarskentekenbewijzen ongeldig zijn verklaard vanwege handelen in strijd met de gebruiksregels.

*Artikel 44. Gebruik*

In dit artikel zijn bepalingen van algemene strekking opgenomen inzake het gebruik van handelaarskentekens. De nadere uitwerking hiervan zal plaatsvinden bij ministeriële regeling. Het voornemen bestaat om in dit kader een beperkt aantal goed handhaafbare specifieke gebruiksregels vast te stellen. Voorts ligt het in de bedoeling de controle meer te richten op het daadwerkelijk uitoefenen van de bedrijfsactiviteit waarvoor de afgifte van handelaarskentekens is bedoeld. Krachtens het eerste lid zijn slechts de houder van het bewijs en de door deze aangewezen personen bevoegd het bewijs te gebruiken. Tevens bepaalt het eerste lid dat het bewijs slechts mag worden gebruikt voor de categorie voertuigen waarvoor het is afgegeven.

Het handelaarskentekenbewijs mag niet voor ieder willekeurig voertuig worden gebruikt. Ingevolge het tweede lid mag het bewijs worden gebruikt voor te repareren of te herstellen voertuigen. Het derde lid schrijft voor wanneer een handelaarskentekenbewijs gebruikt móet worden, namelijk wanneer het een voertuig in bedrijfsvoorraad betreft. Een en ander betekent dat het handelaarskentekenbewijs niet mag worden gebruikt voor bijvoorbeeld privé-voertuigen, voertuigen «van de zaak» of voertuigen die voor een korte periode aan klanten worden uitgeleend in afwachting van de reparatie van hun eigen voertuig.

Het vierde lid geeft aan dat met het handelaarskenteken uitsluitend gebruik van de weg mag worden gemaakt in het kader van bedrijfsactiviteiten van het betrokken bedrijf. Dit geldt zowel voor het rijden over de weg als voor het parkeren op de weg. Als voorbeelden van gevallen waarin het parkeren gezien wordt als het uitoefenen van een bedrijfsactiviteit (en dus is toegestaan) kunnen worden genoemd: parkeren rondom het desbetreffende bedrijf en parkeren in het kader van autoshows, automarkten, e.d.

In een ministeriële regeling zal nadere invulling gegeven worden aan de gebruiksregels.

Het vijfde lid beoogt duidelijk te stellen wie voor overtreding van het eerste tot en met vierde lid aansprakelijk is.

*Artikel 45. Ongeldigverklaring*

Evenals tot nu toe het geval was, kan een handelaarskentekenbewijs in een aantal gevallen ongeldig worden verklaard. Deze gevallen zijn limitatief opgesomd in het eerste lid. Tot ongeldigverklaring zal in ieder geval worden overgegaan indien degene aan wie het bewijs is afgegeven hierom verzoekt en indien degene aan wie het bewijs is afgegeven aangifte van vermissing van het bewijs heeft gedaan. Daarnaast kan tot ongeldigverklaring worden overgegaan indien degene aan wie het bewijs is afgegeven niet langer voldoet aan de in artikel 42 bedoelde eisen dan wel indien deze de gebruiksvoorschriften niet naleeft. Afhankelijk van de reden zullen een of meer afgegeven bewijzen ongeldig worden verklaard. Het is overigens mogelijk dat alle afgegeven handelaarskentekenbewijzen ongeldig worden verklaard, indien slechts met één bewijs in strijd met de gebruiksvoorschriften van artikel 44 is gehandeld. Overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid moeten ongeldig verklaarde handelaars-

kentekenbewijzen direct bij de minister worden ingeleverd. Laat men dit na, dan kunnen de daartoe bevoegde ambtenaren de ongeldig verklaarde bewijzen krachtens het derde lid innemen.

## HOOFDSTUK 6. ERKENNINGSREGELING BEDRIJFSVOORRAAD

Hoofdstuk 6 voorziet in een nadere uitwerking van de in de artikelen 62 tot en met 66 van de wet neergelegde erkenningsregeling bedrijfsvoorraad. De regeling is met name bedoeld voor handelaren in en slopers van voertuigen. Ook de importeurs, die meedoen aan de regeling versnelde afgifte van kentekenbewijzen komen voor een erkenning in aanmerking. Erkende bedrijven zijn gerechtigd door middel van een speciale procedure voertuigen in bedrijfsvoorraad te doen registreren (zie artikel 27). Daarnaast kunnen aan de erkenning een aantal bevoegdheden worden verbonden (zie artikel 46, tweede lid).

*Artikel 46. Onderwerp erkenning*

In het eerste lid van dit artikel wordt geregeld dat de erkenning betrekking heeft op de bevoegdheid om met behulp van een hiertoe door de minister afgegeven bedrijfsvoorraadpas voertuigen in bedrijfsvoorraad te laten registreren. Zulks behoeft niet te geschieden door de handelaar zelf, doch kan plaatsvinden door een ieder die namens hem gebruik maakt van de bedrijfsvoorraadpas.

Het tweede lid somt een aantal bevoegdheden op die aan de erkenning kunnen worden verbonden. In de eerste plaats betreft het de bevoegdheid om door middel van datacommunicatieapparatuur en een on-lineverbinding met de RDW voertuigen «in eigen huis» in bedrijfsvoorraad over te schrijven (onderdeel a). Ook kan het erkende bedrijf bevoegd worden verklaard om – door middel van dezelfde datacommunicatieapparatuur dan wel via een districtskantoor van de Rijksdienst voor het Wegverkeer – nog niet tenaamgestelde kentekenbewijzen voor nieuwe, maar ook voor gebruikte voertuigen aan te vragen (onderdeel b). De eerste tenaamstelling vindt in deze gevallen pas bij overdracht van het voertuig aan de gebruiker plaats.

De minister kan aan een erkend bedrijf tevens de bevoegdheid verlenen om via geautomatiseerde weg te laten registreren dat voertuigen voorgoed buiten Nederland worden gebracht (onderdeel c). Deze bevoegdheid is met name bedoeld voor bedrijven die veel voertuigen aan in het buitenland woonachtige personen verkopen en vormt een uitzondering op het bepaalde in artikel 28, eerste lid. De nadere uitwerking hiervan vindt plaats in artikel 32. Via deze bedrijven kunnen exportkentekenbewijzen worden afgegeven ten einde transport naar het buitenland over de weg mogelijk te maken.

Voorts kan de minister aan een erkend bedrijf de bevoegdheid verlenen om te melden dat voertuigen die tot de bedrijfsvoorraad van het bedrijf behoren voorgoed buiten gebruik worden gesteld (onderdeel d). Zoals eerder vermeld, zal in het kader van deze regeling aansluiting worden gezocht bij de ingevolge de Wet milieubeheer voor sloperijbedrijven geldende regelingen.

Tot slot is in onderdeel e de mogelijkheid opgenomen dat aan de erkenning de bevoegdheid wordt verbonden om namens de aanvrager van een kentekenbewijs die aanvraag in te dienen (zie in dit verband artikel 50, eerste lid, van de wet).

*Artikel 47. Aanvraag*

Overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kunnen bedrijven die voertuigen bedrijfsmatig inkopen met het doel deze te verkopen, te bewaren of te bewerken, een erkenning aanvragen. Genoemde activiteiten moeten blijken uit de aanvraag en de daarbij gevoegde bescheiden. Voorts kan een erkenning worden verleend aan nader aan te wijzen personen of instanties die voertuigen in eigendom hebben met het doel deze te verkopen, zonder dat zij deze voertuigen zelf hebben ingekocht. Hierbij valt in het bijzonder te denken aan Domeinen en aan verzekeringsmaatschappijen; deze hebben regelmatig voertuigen voor kortere perioden op hun naam staan zonder dat zij de voertuigen zelf gebruiken. Door de erkenningsregeling ook op deze instanties van toepassing te laten zijn, kan worden bereikt dat voor hen een bijzonder regime voor de motorrijtuigenbelasting geldt alsmede een vereenvoudigde tenaamstellingsprocedure.

Het moge duidelijk zijn dat in verband met de verschillende bevoegdheden, die aan de erkenning kunnen worden verbonden, differentiatie zal worden aangebracht in de eisen die aan het bedrijf gesteld kunnen worden. De bij ministeriële regeling vast te stellen aanvraageisen zullen derhalve per aanvraag kunnen verschillen.

In het tweede lid is bepaald, dat de aanvraag moet worden ingediend bij de minister, terwijl in het derde lid de verplichting is opgenomen om de minister in de gelegenheid te stellen om te onderzoeken of aan de aanvraageisen wordt voldaan.

*Artikel 48. Bedrijfsvoorraadpassen en formulieren*

Indien een erkenning wordt verleend, verstrekt de minister krachtens het eerste lid een of meer bedrijfsvoorraadpassen en formulieren ten behoeve van de overschrijving in bedrijfsvoorraad. De wijze waarop de registratie in bedrijfsvoorraad dient plaats te vinden en het gebruik van de formulieren wordt geregeld in artikel 27; voor het overige worden bij ministeriële regeling voorschriften vastgesteld.

Op grond van het tweede en derde lid zullen op aanvraag nieuwe en vervangende bedrijfsvoorraadpassen en nieuwe vrijwaringsbewijsformulieren worden verstrekt.

*Artikel 49. Intrekking erkenning*

Artikel 65 van de wet bepaalt in welke gevallen een erkenning kan worden ingetrokken, gewijzigd of geschorst. In het eerste lid van het onderhavige artikel wordt geregeld dat hierbij kan worden bepaald dat de eerdergenoemde bedrijfsvoorraadpassen en formulieren onverwijld moeten worden ingeleverd. Deze inleverplicht is gewenst om misbruik te voorkomen. Wordt niet aan de inleverplicht voldaan, dan kunnen de genoemde bewijzen krachtens het tweede lid door de daartoe bevoegde ambtenaren bij de betrokken onderneming worden ingenomen.

## HOOFDSTUK 7. SCHORSING

*Artikel 50. Aanvraag schorsing*

De aan de registratie in het kentekenregister verbonden verplichtingen, te weten de periodieke keuringsplicht, de verplichting tot het betalen van motorrijtuigenbelasting en de verzekeringsplicht, gelden in beginsel doorlopend tot het moment waarop de tenaamstelling vervalt. Omdat er zich omstandigheden kunnen voordoen waarin het niet redelijk zou zijn de verplichtingen onverkort te handhaven, is in de artikelen 67 tot en met 70

van de Wegenverkeerswet 1994 een schorsingsregeling opgenomen. Door schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs vervallen de periodieke keuringsplicht en de verplichting tot het betalen van motorrijtuigenbelasting.

De Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen kent in artikel 2, derde lid, een afzonderlijke schorsingsregeling voor wat betreft de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor motorrijtuigen.

In artikel 50 worden nadere procedureregels voor de aanvraag van de schorsing vastgesteld.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt, dat het schorsingstarief bij ministeriële regeling wordt vastgesteld.

*Artikel 51. Einde schorsing*

Bij het einde van de schorsing dient overeenkomstig de ter zake van de aanvraag van kentekenbewijzen geldende regels een nieuw deel II te worden aangevraagd.

*Artikel 52. Gebruik van de weg zonder einde schorsing*

Dit artikel bevat de nadere uitwerking van artikel 68, tweede lid, van de wet. Ingevolge het eerste lid, aanhef en onderdeel c, van artikel 68 van de wet eindigt de schorsing van rechtswege door gebruik van de weg. Dit is echter niet het geval indien het desbetreffende voertuig op rechtsgeldige wijze is voorzien van een handelaarskenteken (-bewijs) alsmede indien met een voertuig naar één van de in artikel 23, eerste lid, bedoelde keuringen wordt gereden.

## HOOFDSTUK 8. STRAFBEPALINGEN

*Artikel 53. Strafbepalingen*

Artikel 53 bevat de strafbaarstelling ter zake van de verplichtingen en verboden die in de onderhavige regeling zijn opgenomen.

## HOOFDSTUK 9. OVERGANGSBEPALINGEN

*Artikel 54*

Met het onderhavige artikel wordt uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 30 van de Invoeringswet Wegenverkeerswet 1994 ter zake van vervanging van de kentekenbewijzen, afgegeven op basis van de (oude) Wegenverkeerswet, door kentekenbewijzen, afgegeven op basis van de WVW 1994. In het kader van de vernieuwde kentekenregistratieregeling zullen nieuwe modellen van kentekenbewijzen – en duplicaten daarvan – worden vastgesteld. Het is de bedoeling dat de op basis van de – oude – Wegenverkeerswet afgegeven bewijzen vóór een door de Minister van Verkeer en Waterstaat te bepalen datum worden ingewisseld tegen nieuwe bewijzen (eerste lid). De oude bewijzen verliezen hun geldigheid en moeten worden ingeleverd bij de minister (tweede lid).

*Artikel 55*

Dit artikel bevat overgangsvoorzieningen ten aanzien van de zogenaamde registratiebewijzen en aanvullingsbladen, afgegeven voor motorrijtuigen met aanhangwagen, oplegger of zijspanwagen. Onder vigeur van de Wegenverkeerswet 1994 zullen deze bewijzen te zijner tijd worden afgeschaft en voor aanhangwagens en opleggers, zwaarder dan

750 kg, worden vervangen door kentekenbewijzen, zulks in verband met de invoering van de afzonderlijke kentekenplicht voor – zware – aanhangwagens en opleggers. Met de onderhavige voorschriften wordt beoogd de bepalingen in het Reglement kentekenregistratie die betrekking hebben op registratiebewijzen en aanvullingsbladen, van kracht te laten blijven totdat tot de invoering van de afzonderlijke kentekenplicht voor de betrokken voertuigen wordt overgegaan. Bedoelde bepalingen hebben met name betrekking op het vereiste van een registratiebewijs en een aanvullingsblad als zodanig voor bedoelde voertuigen, op de (eerste) aanvraag daarvan, de kosten, de weigering tot afgifte alsmede de bevoegdheden van de Directeur van de RDW bij de afgifte (eerste lid). Het bepaalde in het tweede lid ziet op de omstandigheid, dat voor het betrokken voertuig reeds een kentekenbewijs op basis van de Wegenverkeerswet 1994 is afgegeven, terwijl de afzonderlijke kentekenplicht voor aanhangwagens en opleggers nog niet is ingevoerd.

*Artikel 56*

Artikel 21 van het Reglement kentekenregistratie bevatte een regeling omtrent het indienen van een verzoek tot vervallenverklaring van de tenaamstelling in het kentekenregister of tot verbetering van de gegevens in dat register. In de vernieuwde kentekenregistratieregeling worden ten aanzien hiervan nieuwe voorschriften vastgesteld in het zogenaamde privacyreglement (zie artikel 45 van de Wegenverkeerswet 1994). Het onderhavige artikel beoogt te regelen dat verzoeken als hiervoor bedoeld, die zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van deze nieuwe voorschriften, worden afgehandeld overeenkomstig het terzake bepaalde in het RKR.

*Artikel 57*

De artikelen 17 en 23 van het Reglement kentekenregistratie hebben betrekking op de ongeldigverklaring en inlevering van het kentekenbewijs. De onderhavige bepalingen beogen het mogelijk maken van de afronding van lopende procedures terzake overeenkomstig de genoemde artikelen (eerste lid). Het tweede lid voorziet in de toepassing van de nieuwe – in het onderhavige reglement geregelde – procedure voor wat betreft kentekenbewijzen, die op basis van de Wegenverkeerswet zijn afgegeven.

*Artikel 58*

Met dit artikel wordt beoogd te bewerkstelligen dat de in het onderhavige besluit opgenomen procedurebepalingen inzake kentekenbewijzen (bijvoorbeeld ten aanzien van de overschrijving) ook van toepassing zijn op (oude) kentekenbewijzen met een kopie deel III; deze kopie maakte immers formeel geen deel uit van het kentekenbewijs.

## HOOFDSTUK 10. SLOTBEPALINGEN

*Artikelen 59 en 60*

De artikelen 59 en 60 regelen de intrekking van het RKR, respectievelijk de inwerkingtreding van het onderhavige besluit. Een en ander zal geschieden bij afzonderlijk koninklijk besluit. Aangezien de behoefte bestaat om zo nodig bepaalde onderdelen van de vernieuwde registratieregeling afzonderlijk in te voeren, is de mogelijkheid geschapen om de onderscheiden artikelen van het RKR en van het onderhavige reglement op verschillende tijdstippen in te trekken, respectievelijk in werking te laten treden. In dit verband kan als voorbeeld worden genoemd de – voor

een later tijdstip geplande – invoering van de afzonderlijke kentekenplicht voor zware aanhangwagens en opleggers.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink

## Transponeringstabel kentekenreglement

| RKR | Kentekenreglement |
|---|---|
| Artikel 1 | Artikel 1 |
| Artikel 2, eerste lid | Artikel 2, eerste lid |
| Artikel 2, vierde lid | Artikel 17 |
| Artikel 3 | Artikel 5 |
| Artikel 4 | Artikel 4 |
| Artikel 5 | Vervallen |
| Artikel 6 | Artikel 20 |
| Artikel 7 | Artikel 25 |
| Artikel 8 | Artikel 35 |
| Artikel 9 | Artikel 26 |
| Artikel 10 | Artikel 27 |
| Artikel 11 | Artikel 28 |
| Artikel 12 | Artikel 29 |
| Artikel 13 | Artikel 18 |
| Artikel 13a | Artikel 31 tot en met 33 |
| Artikel 14 | Vervallen |
| Artikel 15 | Vervallen |
| Artikel 16 | Vervallen |
| Artikel 17 | Artikel 37 |
| Artikel 18, eerste lid | Artikel 7 |
| Artikel 18, tweede lid | Artikel 6 |
| Artikel 19 | Artikel 9 tot en met 16 |
| Artikel 20 | Artikel 40, eerste lid |
| Artikel 21 | Artikel 40, tweede lid |
| Artikel 22 | Artikel 39 |
| Artikel 23 | Artikel 38 |
| Artikel 24 | Hoofdstuk 5 |
| | Artikel 3 |
| Artikel 24a | Hoofdstuk 6 |
| Artikel 25 t/m 28 | Vervallen |
| Artikel 29 | Artikel 53 |

**Inhoudsopgave**

Artikelen


| | |
|---|---|
| **Hoofdstuk 1** | **Algemene bepalingen** |
| **Artikel 1** | **Begripsbepalingen** |
| **Hoofdstuk 2** | **Kentekens** |
| Artikel 2 | Opgave en inrichting kenteken |
| Artikel 3 | Handelaarskentekens |
| Artikel 4 | Bijzondere kentekens |
| Artikel 5 | Kentekenplaat |
| **Hoofdstuk 3** | **Registratie van kentekens** |
| Artikel 6 | De inrichting van het kentekenregister |
| Artikel 7 | Het beheer van het kentekenregister |
| Artikel 8 | Mededeling feiten aan register door autoriteiten |
| Artikel 9 | Belanghebbenden |
| Artikel 10 | Aanvraag van gegevens door belanghebbenden |
| Artikel 11 | Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a (particulieren) |
| Artikel 12 | Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b (beroepsbeoefenaren) |
| Artikel 13 | Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c (personen of instanties met een publiekrechtelijke taak) |
| Artikel 14 | Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d (vertegenwoordigers van de automobielbranche) |
| Artikel 15 | Gebruik van gegevens |
| Artikel 16 | Beperkingen aan verstrekking en gebruik van gegevens |
| **Hoofdstuk 4** | **Kentekenbewijzen** |
| Artikel 17 | Kentekenbewijs |
| Artikel 18 | Ontvangstbewijzen |
| Artikel 19 | Uitzonderingen aanvraageisen |
| Artikel 20 | Geldigheidsduur van het kentekenbewijs |
| Artikel 21 | Kentekenbewijs in of op motorrijtuig |
| Artikel 22 | Ter inzage af te geven delen van het kentekenbewijs |
| Artikel 23 | Rijden met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs |
| Artikel 24 | Staan met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs |
| Artikel 25 | Eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs |
| Artikel 26 | Wijziging van de tenaamstelling: overdracht tussen particulieren |
| Artikel 27 | Wijziging van de tenaamstelling: overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad |
| Artikel 28 | Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad |
| Artikel 29 | Wijziging van de tenaamstelling: overlijden van een kentekenhouder |
| Artikel 30 | Wijziging van de tenaamstelling: bijzondere procedure |
| Artikel 31 | Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon |
| Artikel 32 | Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon |
| Artikel 33 | Verval van de tenaamstelling: voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig |

Artikelen


| | |
|---|---|
| Artikel 34 | Aanvraag en afgifte nieuw deel I |
| Artikel 35 | Aanvraag en afgifte deel III |
| Artikel 36 | Vervangende kentekenbewijzen |
| Artikel 37 | Ongeldigverklaring en inlevering |
| Artikel 38 | Ongeldigverklaring voor het rijden over de weg |
| Artikel 39 | Invordering kentekenbewijs |
| Artikel 40 | Verval van de tenaamstelling in het kentekenregister |
| **Hoofdstuk 5** | **Handelaarskentekenbewijzen** |
| Artikel 41 | Basis handelaarskentekenbewijzen |
| Artikel 42 | Aanvraag |
| Artikel 43 | Weigering afgifte |
| Artikel 44 | Gebruik |
| Artikel 45 | Ongeldigverklaring |
| **Hoofdstuk 6** | **Erkenningsregeling bedrijfsvoorraad** |
| Artikel 46 | Onderwerp erkenning |
| Artikel 47 | Aanvraag |
| Artikel 48 | Bedrijfsvoorraadpassen en formulieren |
| Artikel 49 | Intrekking erkenning |
| **Hoofdstuk 7** | **Schorsing** |
| Artikel 50 | Aanvraag schorsing |
| Artikel 51 | Einde schorsing |
| Artikel 52 | Gebruik van de weg zonder einde schorsing |
| **Hoofdstuk 8** | **Strafbepalingen** |
| Artikel 53 | |
| **Hoofdstuk 9** | **Overgangsbepalingen** |
| Artikel 54 | |
| Artikel 55 | |
| Artikel 56 | |
| Artikel 57 | |
| Artikel 58 | |
| **Hoofdstuk 10** | **Slotbepalingen** |
| Artikel 59 | Intrekking RKR |
| Artikel 60 | Inwerkingtreding |
| Artikel 61 | Citeertitel |

## NOTA VAN TOELICHTING, ALGEMEEN

Inleiding
Nieuwe elementen in de kentekenregistratieregeling
Inhoud Kentekenreglement
Verantwoording van de regeling
Doelstelling van de regeling
Normstelling en delegatie
Bestuursinstrumenten
De met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten
Handhaving en werkdruk justitieel apparaat
Gevolgen voor het bedrijfsleven en de burgers
Conclusie

## ARTIKELEN

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen
Hoofdstuk 2 Kentekens
Hoofdstuk 3 Registratie van kentekens
Hoofdstuk 4 Kentekenbewijzen
Hoofdstuk 5 Handelaarskentekenbewijzen
Hoofdstuk 6 Erkenningsregeling bedrijfsvoorraad
Hoofdstuk 7 Schorsing
Hoofdstuk 8 Strafbepalingen
Hoofdstuk 9 Overgangsbepalingen
Hoofdstuk 10 Slotbepalingen

Transponeringstabel

Inhoudsopgave